

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිරිත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 1597]

නිවේදනය [නි. 1623] :

ව්‍යවස්ථාදායක ස්ථාවර කාරක සභා

වරප්‍රසාද පිළිබඳ ප්‍රශ්නය : 69.7.29 වන දින “ දිනපති ” පත්‍රයේ පළවූ ප්‍රවෘත්තිය [නි. 1626]

වනසත්ව හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත [නි. 1627] :

දෙවන වර කියවා “ ඒ ” ස්ථාවර කාරක සභාවට පවරන ලදී.

පැන ගිය තැනැත්තන් පනත් කෙටුම්පත [නි. 1666] :

දෙවන වර සහ තුන්වන වර කියවා, සංශෝධිතාකාරයෙන් සම්මත කරන ලදී.

තේ ප්‍රවාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත [නි. 1700] :

දෙවන වර සහ තුන්වන වර කියවා සම්මත කරන ලදී.

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත : සම්මතිය [නි. 1761]

පරිපූරක මුදල [නි. 1762]

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 1773]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 1597]

அறிவிப்பு : [ப. 1623]

சட்டவாக்க நிலையற்குழுக்கள்

சிறப்புரிமை விடயம் : 29.7.69 “ தினபதி ” அறிக்கை [ப. 1626]

தாவர, விலங்கினப் பாதுகாப்பு (திருத்தம்) மசோதா : [ப. 1627]

இரண்டாம் மதிப்பிடம் பெற்று நிலையற்குழு “ ஏ ” க்குச் சாட்டப்பட்டது

தப்பியோடியவாட்கள் மசோதா : [ப. 1666]

இரண்டாம் மூன்றாம் மதிப்புக்கள் இடம்பெற்று திருத்தப்பட்டவாறு நிறைவேற்றப்பட்டது

தேயிலைப் பிரசார (திருத்தம்) மசோதா : [ப. 1700]

இரண்டாம் மூன்றாம் மதிப்புக்கள் இடம்பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டது

இலங்கை அபிவிருத்திக்கடன் சட்டம் : தீர்மானம் [ப. 1761]

குறை நிரப்புத் தொகை [ப. 1762]

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 1773]

Volume 85

No. 8

Thursday

31st July 1969

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 1597]

ANNOUNCEMENT [Col. 1623] :

Legislative Standing Committees

QUESTION OF PRIVILEGE : REPORT IN THE “ DINAPATHI ” OF 29.7.69 [Col. 1626]

FAUNA AND FLORA PROTECTION (AMENDMENT) BILL [Col. 1627] :

Read a Second time, and allocated to Standing Committee “ A ”

FUGITIVE PERSONS BILL [Col. 1666] :

Read a Second and the Third time, and passed as amended.

TEA PROPAGANDA (AMENDMENT) BILL [Col. 1700] :

Read a Second and the Third time, and passed

CEYLON DEVELOPMENT LOANS ACT : RESOLUTION [Col. 1761]

SUPPLEMENTARY SUPPLY [Col. 1762]

ADJOURNMENT MOTION [Col. 1773]

සභා මේසය මත තබන ලද උපලේඛනය මෙසේයි :
 சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட அட்டவணை வருமாறு:
 The Schedule tabled is as follows :

පිළිවෙල අංකය	ඉඩම් ලැබුණු අයගේ නම	ප්‍රමාණය	භා පිහිටීම		අත්සන කිරීමේ කොන්දේසි මුළු අයිතිය පැවරීමක් ද ? බදුකරයක් ද ?	බදු කුලී ආදිය
			(i)	(ii)		
1	සාමාන්‍යාධිකාරී, නැගෙනහිර කඩදැසි කර්මාන්ත සංග්‍රහණ මණ්ඩලය	0 2 12	...	වැල්ලවත්ත උතුර	...	රු. 1,131 25
2	ඇම්. එච්. ඇම්. කමිටේ	0 0 03	...	එම	...	විකිණීමක්
3	දකුණු කොළඹ බෞද්ධ බල මණ්ඩලය	0 1 07	...	වැල්ලවත්ත දකුණ	...	රු. 470
4	වැල්ලවත්ත තරුණ බෞද්ධ සංගමය	0 1 04	...	වැල්ලවත්ත උතුර	...	රු. 125
5	සංචාරක බෞද්ධ සංවිධානය	0 0 30	...	කුරුඳුවත්ත	...	රු. 225
6	පී. එච්. වරාච්චගේ	0 0 13	...	තිබ්බිගස්සාය	...	රු. 975
7	ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ සංගමය	0 1 00.30	...	කුරුඳුවත්ත	...	රු. 800
8	ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය	7 2 18.95	...	තිබ්බිගස්සාය	...	රු. 820
9	ලංකා ඉංජිනේරුවන්ගේ සංගමය	0 2 10	...	කුරුඳුවත්ත	...	රු. 825
10	ලංකා පදනම	2 0 00	...	එම	...	—
11	ලංකා විද්‍යාවර්ධන සංගමය	0 3 08	...	එම	...	තක්සේරු කර නැත.
12	මහ සහ පෙරමුණ	0 1 14.09	...	එම	...	රු. 465
13	අධ්‍යක්ෂ, සිලෝන් ට්‍රිවර්ස් ආයතනය	0 1 00	...	කොම්පස්කැඳවිදිය	...	තක්සේරු කර නැත.
14	ආණ්ඩුවේ කණිෂ්ඨ සේවක ණයදීමේ හා ඉතිරිකිරීමේ සමිතිය	0 0 26	...	එම	...	එම
15	ලංකා හින්දු සමිති සම්මේලනය	0 1 00	...	එම	...	එම
16	ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි මණ්ඩලය	0 2 00	...	එම	...	එම
17	මහජන බැංකුව	0 2 23	...	එම	...	එම
18	තැපැල් හා විදුලි සංදේශ නිලධාරීන්ගේ සංගමය	0 1 00	...	එම	...	එම

වැඩි විස්තර

වැඩි විස්තර

පාලන පිළිතුරු

පාලන පිළිතුරු

19	... ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ සංගමය	...	0	2	16.63	...	කුරුදුවත්ත	...	බදුකරයක්—අවුරුදු 99	...	රු. 1,700
20	... බේන්තාරාම දාසක සභාව	...	1	0	00	...	මාලිගාවත්ත	...	එම	...	රු. 30
21	... ලංකා සංචාරක මණ්ඩලය	...	4	1	34.83	...	කොළඹ කොටුව	...	නොමිලේ දීමනා පත්‍රයක්	...	—
22	... වරාය බෞද්ධ බල මණ්ඩලය	...	0	0	15.25	...	කොළඹ කොටුව	...	බදුකරයක්—අවුරුදු 99	...	රු. 250
23	... ශ්‍රී සුගත වියනමහාදේව බෞද්ධ බල මණ්ඩලය	...	0	1	06.62	...	මරදන	...	එම	...	රු. 386
24	... ශ්‍රී සුධර්මාරාම බෞද්ධ සමිතිය	...	0	3	04.60	...	මාලිගාවත්ත	...	එම	...	රු. 23
25	... ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය	...	3	5	00	...	කාක දූපත	...	නිරණයක් නැත	...	නක්සේරු කර නැත
26	... යූ. එල්. සිරිමාන්න	...	0	0	09.10	...	ග්‍රන්ථපාඨ	...	වාර්ෂික බද්දක්	...	රු. 91 25
27	... ජී. ඇම්. පර්ඩිනැන්ඩු	...	0	1	14.70	...	නිව් බසාර්	...	එම	...	රු. 821 24
28	... ශ්‍රී බෝධිරාජ සමිතිය	...	0	0	36.13	...	මාලිගාවත්ත	...	බදුකරයක්—අවුරුදු 99	...	රු. 75
29	... ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුව	...	0	0	37.09	...	කොළඹ කොටුව	...	නොමිලේ දීමනා පත්‍රයක්	...	—
30	... සීමාසහිත ලංකා එක්සත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සමාගම	...	0	0	06	...	පහළ මැකලම් පාර	...	වාර්ෂික බද්දක්	...	රු. 750
31	... එම	...	0	0	10	...	එම	...	එම	...	රු. 1,250
32	... එම	...	0	0	15	...	එම	...	එම	...	රු. 1,875
33	... ගොඩනැගිලි සංවර්ධන සංස්ථාව	...	1	0	00	...	කොළඹ මධ්‍යම බස් නැවතුම් පොල (සන්න බස්නියම)	...	බදුකරයක්	...	නක්සේරු කර නැත
34	... ගරු ලේකම්, මහවත්ත එක්සත් ගොවි සමිතිය	...	10	0	00	...	නාරාහේන්පිට	...	වාර්ෂික බද්දක් (ආහාර නිෂ්පාදනය සඳහා)	...	රු. 63
35	... ගරු ලේකම්, කිරුළපොහොණ එක්සත් ගොවි සමිතිය	...	10	0	00	...	එම	...	එම	...	රු. 60
36	... ගරු ලේකම්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් ජාතික ගොවිජනපද සමිතිය	...	5	0	00	...	එම	...	එම	...	රු. 30
37	... ගරු ලේකම්, උතුරු කොළඹ ආහාර වගා පෙරමුණ	...	4	0	00	...	එම	...	එම	...	රු. 24
38	... ගරු ලේකම්, මොඩල්පාම ගොවි පෙරමුණ	...	4	0	00	...	එම	...	එම	...	රු. 24

මුළු එකතුව ... 92 1 15.29

உலித கிடுகூர்

உலித கிடுகூர்

இல.	காணி பெற்றவர்களின் பெயர்கள்	பரப்பு ஏ. ரூ. ப.	இடம்	குத்தகையா கொடையா	வாடகை ரூபா.
1.	கிழக்கு கடதாசி ஆலை கூட்டுத்தாபனம்	0 2 12	வெள்ளவத்தை வட.	வருடாந்தக் குத்தகை	1,131 25
2.	எம். எச். எம். கமீல்	0 0 03	ஷே	விற்பனை	3,000 0
3.	கொழும்பு தெற்கு பௌத்த பல மண்டலய	0 1 07	வெள்ளவத்தை தெற்கு	99 வருடக் குத்தகை	470 0
4.	வெள்ளவத்தை வை. எம். பி. ஏ. . .	0 1 04	வெள்ளவத்தை வட.	99 வருடக் குத்தகை	125 0
5.	சஞ்சாரக்க பௌத்த சங்கமய	0 0 30	கறுவாக்காடு	99 வருடக் குத்தகை	225 0
6.	பி. எச். வறுவித்தகே	0 0 13	திம்பிரிக்கல்யாய	வருடாந்தக் குத்தகை	975 0
7.	ஸ்ரீ லங்கா பௌத்த சங்கமய	0 1 00.30	கறுவாத்தோட்டம்	99 வருடக் குத்தகை	800 0
8.	இலங்கை போக்குவரத்து கூட்டுத்தாபனம்	7 2 18.95	திம்பிரிக்கல்யாய	99 வருடக் குத்தகை	820 0
9.	சிலோன் இன்ஸ்ரிபூட் ஒப் இஞ்சினியர்ஸ்	0 2 10	கறுவாக்காடு	99 வருடக் குத்தகை	825 0
10.	லங்கா பவுண்டேசன்	2 0 00	கறுவாக்காடு	கொடையாக	—
11.	இலங்கை விஞ்ஞான வளர்ச்சி கழகம்	0 3 08	கறுவாக்காடு	99 வருடக் குத்தகை	இன்னும் மதிப்பிடப்படவில்லை
12.	மஹ சங்க பெரமுனை	0 1 14.09	கறுவாக்காடு	99 வருடக் குத்தகை	465 0
13.	சிலோன் ரூஸ் லிமிட்டெட்	0 1 00	கொம்பனி வீதி	99 வருடக் குத்தகை	இன்னும் மதிப்பிடப்படவில்லை
14.	அரசாங்க கீழ் உத்தியோகத்தர் கூட்டுறவுகடன், சேர்ப்பு சங்கம்	0 0 26	ஷே	ஷே	ஷே
15.	இலங்கை சைவ மகாசபை	0 1 00	ஷே	ஷே	ஷே
16.	இலங்கை அரசு நடுகை கூட்டுத்தாபனம்	0 2 00	ஷே	ஷே	ஷே
17.	மக்கள் வங்கி	0 2 23	ஷே	ஷே	ஷே
18.	தபால் தந்தி சேவையாளர் சங்கம்	0 1 00	ஷே	ஷே	ஷே
19.	உலக மஹா பௌத்தர் சங்கம்	0 2 16.63	கறுவாக்காடு	ஷே	1,700 0
20.	கெத்தாறம தாயக்க சபா	1 0 00	மானிகாவத்தை	ஷே	30 0
21.	இலங்கை உல்லாசப்பிரயாணிகள் சபை	4 1 34.83	கொழும்பு	கொடை	—

உலக பிழை

உலக பிழை

22.	குறைமுக பெளத்தர் மஹா சபை ..	0 1 06.62	..	கொழும்பு	..	99 வருடக் குத்தகை	..	250 0
23.	ஸ்ரீ சுகத்த விளையு பெளத்த பல மண்டலைய ..	0 1 06.62	..	மருதானை	..	ஷே	..	385 0
24.	ஸ்ரீ சுதாராம பெளத்த சமித்திய ..	0 3 04.60	..	மாளிகாவத்தை	..	ஷே	..	23 0
25.	இ. போ. ச. ..	35 0 00	..	குரே அயலன்ட்	..	இன்னும் தீர்மானமில்லை	..	இன்னும் மதிப்பிடப்படவில்லை
26.	யூ. எல். சிறிமான்ன ..	0 0 09.10	..	கிறன்பாஸ்	..	வருடாந்தக் குத்தகை	..	91 25
27.	ஜி. எம். பேர்டினன்டோ ..	0 1 14.70	..	புதிய பசார்	..	ஷே	..	821 24
28.	ஸ்ரீ போதிருஜ சமித்திய ..	0 0 36.13	..	மாளிகாவத்த	..	99 வருடக் குத்தகை	..	75 0
29.	மத்திய வங்கி ..	0 0 37.09	..	கொழும்பு	..	கொடை	..	—
30.	புதினப்பத்திரிகைகள் சமாகம் இலங்கை வரை ..	0 0 06	..	மெக்கல்லம் வீதி	..	வருடாந்தக் குத்தகை	..	750 0
31.	ஷே ..	0 0 10	..	ஷே	..	ஷே	..	1,250 0
32.	ஷே ..	0 0 15	..	ஷே	..	ஷே	..	1,875 0
33.	கட்டிட வளர்ச்சி காப்பரேசன் ..	1 0 00	..	கொழும்பு மத்தி	..	குத்தகை	..	இன்னும் மதிப்பிடப்படவில்லை
34.	மஹ வத்தை ஐக்கிய விவசாய சங்கம் ..	10 0 00	..	பஸ் தரிப்பு, நாராகேன்பிட்டிய	..	வருடக் குத்தகை	..	63 0
35.	கிருளப்பனை எக்சுத் கொலி சமித்திய.. ..	10 0 00	..	ஷே	..	ஷே	..	60 0
36.	ஸ்ரீ லங்கா நிதகஸ் ஜாத்திக கொலி ஜனபத சமித்தி ..	5 0 00	..	ஷே	..	ஷே	..	30 0
37.	கொழும்பு வடக்கு உணவு உற்பத்தி கமிட்டி ..	4 0 00	..	ஷே	..	ஷே	..	24 0
38.	மாதிரி உற்பத்தி சங்கம் ..	4 0 00	..	ஷே	..	ஷே	..	24 0

විවිධ ප්‍රවේශ

විවිධ ප්‍රවේශ

No.	Names of persons who received lands	(i)		(ii)	(iii)
		A. R. P.	Extent and location		
1.	Eastern Paper Mills Corporation	0 2 12	—Wellawatte North	.. Annual Permit	Rs. 1,131 25
2.	M. H. M. Kameel	0 0 03	— do.	.. Sale	Amount of Sale Rs. 3,000
3.	Colombo South Baudha Bala Mandalaya	0 1 07	—Wellawatte South	.. Lease—99 years	Rs. 470
4.	Wellawatte Y.M.B.A.	0 1 04	—Wellawatte North	.. Lease—99 years	Rs. 125
5.	Sancharake Baudha Sanvidhanaya	0 0 30	—Cinnamon Gardens	.. Leadse—99 years	Rs. 225
6.	P. H. Warawitege	0 0 13	—Thimbrigasyaya	.. Annual Permit	Rs. 975
7.	Siri Lanka Baudha Sangamaya	0 1 0.30	—Cinnamon Gardens	.. Lease—99 years	Rs. 800
8.	Ceylon Transport Board	7 2 18.95	—Thimbrigasyaya	.. Lease—99 years	Rs. 820
9.	Ceylon Institute of Engineers	0 2 10	—Cinnamon Gardens	.. Lease—99 years	Rs. 825
10.	Lanka Foundation	2 0 0	—Cinnamon Gardens	.. Free Outright Grant	
11.	Ceylon Association for the Advancement of Science	0 3 08	—Cinnamon Gardens	.. Lease—99 years	Not yet assessed
12.	Mahasanga Peramuna	0 1 14.09	—Cinnamon Gardens	.. Lease—99 years	Rs. 465
13.	Ceylon Tours Limited	0 1 0	—Slave Island	.. Lease—99 years	Not yet assessed
14.	Govt. Minor-Employees Co-op., Credit and Thrift Society	0 0 26	— do.	.. do.	do.
15.	Ceylon Hindu Congress	0 1 0	— do.	.. do.	do.
16.	Ceylon State Plantations Corporation	0 2 0	— do.	.. do.	do.
17.	People's Bank	0 2 23	— do.	.. do.	do.
18.	Union of Posts & Telecommunication Officers	0 1 0	— do.	.. do.	do.
19.	International Buddhist Association	0 2 16.63	—Cinnamon Gardens	.. do.	Rs. 1,700
20.	Kettarama Dayake Sabha	1 0 0	—Maligawatte	.. do.	Rs. 30
21.	Ceylon Tourist Board	4 1 34.83	—Colombo Fort	.. Free outright grant	—
22.	Varaya Baudha Bala Mandalaya	0 0 15.25	—Colombo Fort	.. Lease—99 years	Rs. 250
23.	Sri Sugathavineya Mahadeve Baudha Bala Mandalaya	0 1 06.62	—Maradana	.. do.	Rs. 386

මුළු මුදල

මාසික මුදල

	Rs.	Rs.	Rs.	Rs.
24. Sri Sudharmarama Baudha Samitiya	0 3 04.60	Maligawatte	Lease—99 years	23
25. Ceylon Transport Board	35 0 00	—Crow Island	Not yet decided	Not yet assessed
26. U. L. Sirimane	0 0 09.10	—Grandpass	Annual Permit	Rs. 91.25
27. G. M. Ferdinando	0 1 14.70	—New Bazaar	Annual Permit	Rs. 821.24
28. Sri Bodhiraja Samitiya	0 0 36.13	—Maligawatte	Lease—99 years	Rs. 75
29. Central Bank	0 0 37.09	—Colombo Fort	Free outright grant	—
30. Associated Newspapers of Ceylon Limited	0 0 06	—Lower McCallum Road	Annual Permit	Rs. 750
31. do.	0 0 10	— do.	do.	Rs. 1,250
32. do.	0 0 15	— do.	do.	Rs. 1,875
33. The Building Development Corporation	1 0 00	—Colombo Central Bus Halt, (St. Sebestian)	Lease	Not yet assessed
34. Mahawatte Eksath Govi Samitiya	10 0 00	—Narahenpita	Annual Permit (Food production)	Rs. 63
35. Kirulapone Eksath Govi Samitiya	10 0 00	— do.	do.	Rs. 60
36. Sri Lanka Nidahas Jathike Govi Janapada Samitiya	5 0 00	— do.	do.	Rs. 30
37. Colombo North Food Cultivation Committee	4 0 00	— do.	do.	Rs. 24
38. Model Farm Cultivation Committee	4 0 00	— do.	do.	Rs. 24
Total	92 1 15.29			

வலிக பிலிதூர்

வலிக பிலிதூர்

னே பரீசேசன ஈயநநய : கனீசல்
சேவக வெடய விடதீ ஓலீலீ

தேயிலை ஆராய்ச்சித் தாபனம் : கனிட்ட உத்தியோகத்
தர்களது வைத்தியச் செலவுக் கோரிக்கை

T.R.I. : MEDICAL CLAIMS OF JUNIOR STAFF

3. லீசீமன் பீயகோடி மய. (பிலி
பிலி)

(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி—திவுலுபிட்
டிய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divula-
pitiya)

காணீகரீம ன ஈயார ஈமநிளேன் ஈயு
புளீநய : (அ) 1967 ஈ 1968 ஈடன நே
பயேசீசன ஈயநநயே கநிசீல் காயீ
மனவில வெடய ஈரலுடல பிலிவட ஓலீலீ
கனகாடிகாரி விசீன் ஈயநிக கர் ஈலீ
ஈடன ஈயுமந கர்ந லுடல, வெடய
மனவிலயே ஈர்கார மனவிலய விசீன் ஈ
ஈயுமந கர்ந லுடல, ரீப பஈய, கனன்
பரீசீககடீன் வந ஈயீவி, ரேவிசீ,
நேன்வந் ஈ ஈமஈம விசீன் ஈ கனன்
பரீசீசனயேன் பஈய வ நிலுரீ ஈயில
ஈயநிக கர்ந லுடல ஈ? (ஈ) 1968
மகநேர்லீர் மஈயே ஈப நே பரீசேசன
ஈயநநயே சேசீல் நிலுடரீன் ஈடே
நேக விசீன் தே ஓலீலீ நலவந வரகீ
பரீசீசன கர் ஈநே யநு லுலே ஈ? (ஓ) தே
ஓலீலீ நலவந பரீசீசன கர் ஈலீல
ஈயுல கலரே? 1967 ஈ 1968 ஈ ஈமகர்
நிலுடரீன் விசீன் ஓடீரீபன் கர்ந லு
ஓலீலீ கிஈபயகீ பமனகீ தேசே பரீசீசன
கர் ஈலீல வனீக கலரே ஈ? (ஈ) நலவந
பரீசீசன கர்ந லு 1967 ஈ 1968 பிலிவட
வெடய ஓலீலீ கல நிலுடரீன் ஈ நமீ
ஈயுல லுலீயுலகீ ஈயும ஓடீரீபன்
கர்நலலா? (ஈ) ஓலீலீ நலவந பரீசீசன
கரீதே யேஈ ஈயின நிலுடரீன் ஈடே
நலநுர் ஈ நமீ மலலலா? (ஈ) தே
ஓலீலீ நலவந பரீசீசன கர் ஈலீல ஈடன
பந ஈடன விசீயயன் யபனே மன
விலய விசீன் ஈர்ந லு விட விடதீ பிலிவட
ஈய ஈயுபரீசீசன விசீநரயகீ ஈயும ஓடீரீ
பன் கர்நலலா:—(i) ஈமன் ஈயீநு (ii)
ரூசீகாரி ஈலபநு (iii) நில லேர்
பல பாவிலிவி ஈ ஈமன் கல ஈயுல
(iv) ரீயடர்ந் ஈல மலுடல, யபிமீ ஈயும
ஈ ஈயநிக ஈயு (v) நலவந பரீசீசன
கர்ந நிலுடரீன் ஈடேநலவ யபிமீ ஈயும
ஈ ஈல மலுடல?

விவசாய, உணவு, அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:
(அ) தேயிலை ஆராய்ச்சித் தாபனக் கனிட்ட
பணியாளர்களின் 1967 ஆம் 1968 ஆம் ஆண்டு
களுக்கான வைத்திய நிதிக் கோரிக்கைகள்
கணக்குப் பரிசோதகர்களான மெஸர்ஸ் பொட்
ரோடஸ், தோன்ரன் அன் கொம்பனியால் பரி
சோதிக்கப்பட்டுச் சரியென உறுதிப்படுத்தப்
படுவதற்குமுன் கணக்காளரால் உறுதிப்படுத்
தப்பட்டுக் கொடுப்பனவுக்குக் கையளிக்கப்
பட்டதுடன் வைத்திய நிதியின் நம்பிக்கைப்
பொறுப்பாளர் சபையாலும் அங்கீகரிக்கப்
பட்டனவா? (ஆ) இந்தக் கோரிக்கைகள்
1968 ஒக்ரோபர் மாதம் தொடக்கம் தேயிலை
ஆராய்ச்சித் தாபனத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு
சிரேட்ட உத்தியோகத்தர்களால் தற்போது
மீண்டும் நுண்ணாய்வு செய்யப்படுகின்றனவா?
(இ) இங்ஙனம் மீண்டும் நுண்ணாய்வு செய்யப்
படுதற்கான காரணங்கள் யாவை? 1967, 1968
ஆம் ஆண்டுகளில் ஒரு சில உத்தியோகத்தர்
கள் சமர்ப்பித்த கோரிக்கைகளைப் பொறுத்த
வரையில் மாத்திரம் இந்த நுண்ணாய்வு மட்டுப்
படுத்தப்பட்டுள்ளதேன்? (ஈ) 1967, 1968 ஆம்
ஆண்டுக்கான வைத்தியக் கோரிக்கைகளில்
மீண்டும் நுண்ணாய்வு செய்யப்பட்டவற்றுக்
குரிய உத்தியோகத்தர்களின் பெயர்ப்பட்டிய
லொன்றை அவர் சமர்ப்பிப்பாரா? (உ) அங்
ஙனம் மீண்டும் நுண்ணாய்வு செய்யும்
வேலையை மேற்கொண்டுவரும் இரண்டு உத்தி
யோகத்தர்களதும் பெயர்கள், பதிவிபெயர்கள்
என்பன யாவை? (ஊ) மீண்டும் நுண்ணாய்வு
செய்தல் சார்பாக இச்சபை மேற்கொண்ட
பின்வரும் செலவுகளின் விவரமான அறிக்கை
யொன்றை அவர் சமர்ப்பிப்பாரா: (i)
பயணச் செலவு; (ii) கடமை ஆணைச்சீட்டு;
(iii) அலுவலக் காரின் பிரயோகமும், பயண
மைல் கணக்கும்; (iv) சாரதிகளுக்கான படி,
உணவுச் செலவு, மேலதிகநேர வேலைக்கூலி;
(v) இந்த மீள்-நுண்ணாய்வுகளை மேற்கொள்
ளும் இரண்டு உத்தியோகத்தர்களுக்குமுரிய
உணவுச் செலவும் படியும்?

asked the Minister of Agriculture
and Food : (a) Have the T.R.I. Junior
Staff Medical Fund claims of 1967
and 1968 been certified and passed
for payment by the Accountant and
approved by the Board of Trustees
of the Medical Fund prior to audit
and certification as correct by the

නිවේදනය

නිවේදනය

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

சனம் அமர்வு

SITTINGS OF THE HOUSE

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன) (The Hon. J. R. Jayewardene)

I move,

That this House at its rising this day do adjourn until 2 P.M. on Saturday, 2nd August 1969, and that the hours of Sitting that day shall be as though it were a Second day from the Poya Day.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන් සහ සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

නිවේදනය

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

ව්‍යවස්ථාදායක ස්ථාවර කාරක සභා

சட்டவாக்க நிலையற் குழுக்கள்

LEGISLATIVE STANDING COMMITTEES

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

122 වන ස්ථාවර නියෝගය අනුව තෝරීම් කාරක සභාව විසින් මතු සඳහන් වන මන්ත්‍රීන් “ඒ” සහ “බී” ව්‍යවස්ථාදායක ස්ථාවර කාරක සභාවල සේවය සඳහා නම් කර ඇත :

“ ඒ ” ස්ථාවර කාරක සභාව

- එම්. පීලිප් අබ්දුල් ක්වෂර් මයා., එම්.බී.ඊ.
- එම්. එස්. අමරසිරි මයා.
- කා. පො. ඉරත්තිනම් මයා.
- ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා.
- චන්ද්‍රා කරුණාරත්න මයා.
- පී. ජී. බී. කෙනමත් මයා.
- එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
- එම්. ඒ. ඩැනියෙල් මයා.
- ඩී. ඊ. තීලකරත්න මයා.
- බී. එච්. තුඝ්ඵ මයා.
- නීල් ද අල් විස් මයා.
- රොනී ද මැල් මයා.

- ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා.
- කේ. ඩබ්ලිව්. දේවනායගම් මයා.
- වෛද්‍යවාරිය ඊ. එම්. ඩී. නාගනාතන්
- අප්පච්ඡි පෙරේරා මයා.
- ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
- ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
- වෛද්‍යවාරිය ඒ. රත්නපාල
- ආර්. පී. විජේසිරි මයා.
- ජේ. එල්. සිරිසේන මයා.
- මෛත්‍රීපාල සේනානායක මයා.
- ඒ. සී. එස්. හමිඩ් මයා.
- එස්. බී. හේරත් මයා.

“ බී ” ස්ථාවර කාරක සභාව

- ටී. අන්තාමලෙඩි මයා.
- එම්. අබ්දුල් ඩකීර් මාකර් මයා.
- ජෝර්ජ් අබයගුණසේකර මයා.
- එන්. එස්. අබේසුන්දර මයා.
- සුගතදාස අරඹවල මයා.
- රාජනිනිඤ එම්. ඉසදීන් මොහමඩ් මයා.
- පී. බී. ජී. කල්ලේල මයා.
- එච්. කුලරත්න මයා.
- ජෝර්ජ් කොනලාවල මයා.
- ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.
- ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
- ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.
- ටී. ධර්මලින්ගම් මයා.
- එස්. එම්. මානික්කරාජු මයා.
- සී. එන්. මැනිවි මයා.
- ඩී. බී. රණතුංග මයා.
- එස්. බී. ලෝනව මයා.
- වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ වික්‍රමසිංහ
- ඩී. බී. විජේතුංග මයා.
- පී. බී. ඒ. විරකෝන් මයා.
- ටී. සිවසිතම්පරම් මයා.
- එස්. කේ. කේ. සූරියරත්න මයා.
- බර්නාඩ් රසායිසා මයා.
- ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

In terms of Standing Order No. 122, the following Members have been nominated by the Committee of Selection to serve on Legislative Standing Committees “A” and “B” :

நிவேதனம்

வரலாற்றுப் பேரவைப் பேரவை

STANDING COMMITTEE "A"

Mr. M. Falil Abdul Caffoor, M.B.E.
 Mr. M. S. Amarasiri
 Mr. K. P. Ratnam
 Mr. T. B. Ilangaratne
 Mr. Chandra Karunaratne
 Mr. P. G. B. Keuneman
 Mr. F. R. Dias Bandaranaike
 Mr. M. A. Daniel
 Mr. D. E. Tillekeratne
 Mr. B. Y. Tudawe
 Mr. Neal de Alwis
 Mr. R. J. G. de Mel
 Mr. Lakshman de Silva
 Mr. K. W. Devanayagam
 Dr. E. M. V. Naganathan
 Mr. Festus Perera
 Dr. N. M. Perera
 Mr. Denzil Fernando
 Dr. A. Ratnapala
 Mr. R. P. Wijesiri
 Mr. J. L. Sirisena
 Mr. Maithripala Senanayake
 Mr. A. C. S. Hameed
 Mr. S. B. Herath.

STANDING COMMITTEE "B"

Mr. V. Annamalay
 Mr. M. Abdul Bakeer Markar
 Mr. George Abeyagoonasekera
 Mr. S. S. Abeysondera
 Mr. Sugathadasa Arambewala
 Mr. M. Izadeen Mohamed, Q.C.
 Mr. P. B. G. Kalugalla
 Mr. H. Kularatne
 Mr. George Kotelawala
 Mr. Leslie Goonewardene
 Mr. Prins Gunasekera
 Mr. Lakshman Jayakody
 Mr. V. Dharmalingam
 Mr. S. M. Manickarajah
 Mr. C. N. Mathew
 Mr. D. B. Ranatunga
 Mr. S. B. Lenawa
 Dr. S. A. Wickremasinghe
 Mr. D. B. Wijetunga
 Mr. P. B. A. Weerakoon
 Mr. T. Sivasithamparam
 Mr. S. K. K. Suriarachchi
 Mr. Bernard Soysa
 Mr. T. B. M. Herath.

வரலாற்றுப் பேரவை

1969 ஜூலை 27 வது நாள் "சூரியன்"
 பத்திரிகை வரலாற்று

சிறப்புரிமை விடயம்

1969 ஜூலை 27 "சூரியன்" அறிக்கை

QUESTION OF PRIVILEGE

REPORT IN THE "DINAPATHY" OF 27TH
 JULY 1969

ஃ. அமிர்தலிங்கம் மஹா. (வெள்ளிக் கொ
 வேட்டி)

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்—வட்டுக்
 கோட்டை)

(Mr. A. Amirthalingam—Vadduk-
 koddai)

Mr. Speaker, I wish to raise a matter of Privilege, and draw the attention of the House to a report in the "Dinapathy", the Tamil daily of the "Sun" group of papers, purporting to be a report of what the Hon. Prime Minister stated on the Floor of this House on the 25th of this month in the course of his speech in the Debate on the Address of Thanks. It is at page 2, column 3, of the "Dinapathy" of 27th July 1969, and reads as follows :

"பிரதமர் திரு. டல்லி சேனநாயக்கா நேற்று முன் தினம் நாடாளுமன்றத்தில் சிம்மாசனப் பிரசங்கத் துக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணைமீதான விவாதத்துக்கு பதிலளித்துப் பேசுகையில், தாம் பதவியை ராஜினாமாச் செய்ய முன்வந்தபோது தமிழரசார் தம் மைத்தேத்து நிறுத்தியதாகக் கூறி அதைத் தமிழரசுக் கட்சியினரில் எவரேனும் மறுக்க முடியுமா என்று சவால் விட்டார் என்பது தெரிந்ததே."

This report when translated would mean that in the course of his speech on the Address of Thanks the Hon. Prime Minister said that he offered to resign his premiership and that the Federal Party stopped him from doing so ; and he challenged any one of the Federal Party Members to deny that.

I have with me a copy of the HANSARD of 25th July 1969 containing the speech of the Hon. Prime Minister. What the Prime Minister said is at column 1337 :

"When I told them, 'Since I cannot carry out my undertaking, I am prepared to go' they said—"

වනසත්‍ව හා වානජලනා ආරක්ෂක (සංශෝධන) කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[අමර්තලේගම් මය.]

Then there is an interruption by the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) in which he states "We don't want you to resign."

The Prime Minister continuing his speech said :

"They did not say, 'please don't resign.' They said, 'That does not help us at all. We acquiesce in your not going.'"

That is what the Hon. Prime Minister said. This has been distorted and twisted by this newspaper. Not merely on one occasion, but there are three successive issues of this paper where what the Prime Minister said has been distorted and reported.

I would like you to look into this matter as the guardian of the rights and privileges of this House and see that this sort of distortion of the speeches made on the Floor of this House does not occur again.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

If you will send all the copies of the newspaper I will look into the matter and take necessary action.

වනසත්‍ව හා වානජලනා ආරක්ෂක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

தாவர, விலங்கினப் பாதுகாப்பு (திருத்தல்) மசோதா

FAUNA AND FLORA PROTECTION (AMENDMENT) BILL

දෙවන වර කියවීමේ නියෝගය කියවන දි.

இரண்டாம் மதிப்பிற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

Order for Second Reading read.

ලො. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I move,

"That the Bill be now read a Second time."

I have pleasure in moving the Second Reading of this Amending Bill which is really a further implementation of the Report of the Wild

Life Committee appointed some years ago. The Statement of Legal Effect attached to the Bill gives an explanation on each of the amending clauses. There is no further explanation necessary because the statement is very full and deals in detail with what this amending Bill seeks to achieve. Some of the Clauses—3, 4, 6, 8, 11 and 12—seek to protect wild life from poachers making it difficult for them to sell flesh, making the punishments more severe and entry into national reserves and protected areas more difficult.

The other amendments are largely formal, and if in Committee stage any Member wishes explanations I can give them in relation to their effect on the main Act. I think the whole House will agree that there is an increase in poaching and in the felling of jungle, and it is very necessary, as far as possible without affecting the rights of man, that we should take all steps possible to protect wild life and fauna and flora which are indigenous to this country.

I have great pleasure in moving this amending Bill.

ප්‍රශ්නය සහතික කිරීමේ දි.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

අ. නා. 2.15

බර්නාඩ් සොයිසා මය. (දකුණු කොළඹ)

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

Mr. Speaker, as the Hon. Minister explained, this is a Bill to give effect to the recommendations of the committee that had been appointed some time ago to report on the measures necessary for the preservation of wild life in Ceylon. Nobody disagrees with the Hon. Minister in regard to the praiseworthy intention of preserving wild life in this country. This Bill of course is no answer to the principal question which concerns everybody, and that is, with an expanding population in this country, with the requirements of agriculture principally, and of industry,

வனவழி வன வளங்களை ஈரணிக (ஊனெடுவன)
பணம் கெட்டுப்பண

—தேவன வர கியவீடு

with development planned and rendered more and more necessary we tend to encroach upon the domains of animals that had enjoyed in the past a freer life in the forests of this country.

What is the balance one strikes between the requirements of a developing human society in this country and the needs of the preservation of wild life? This Bill is not a strict answer to that question. I do not think it was intended to be. But the time has come when the Hon. Minister who is in charge of the subject of wild life, and Government generally, should be in a position to state quite clearly on the one hand what exactly is intended, what are the limits one places upon the growth of colonies, the expansion of villages, the felling of jungles for food production, for residence, and so on; and on the other, to what extent we should preserve the various species of wild animals some of which are rapidly disappearing.

It is a sad fact that certain species of animals that were found only in this country are now not to be found any more even in this country. Certain species have disappeared completely.

Now, I do not want to oversentimentalize on the question of the disappearance of wild life. On the other hand—

ஒரு விலி சேர்மானியக (தொழிலக,
ஈரணிக வ விதேக கடுவது திடுவடி துமனி
ஊன கடு ஊபாடக வ ஈரணிக கடுவது
திடுவடி துமனி)

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க—பிரதம
அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளி விவகார
அமைச்சரும் திட்ட அமைப்பு, பொருளா
தார விவகார அமைச்சரும்)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs and Minister of Planning & Economic Affairs)

What about the species known as Marxists? They are fast disappearing!

வீணாவி ஊனெடுவன மூல.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

They hope to be able to survive when the species known as the U.N.P. have long ceased to exist.

ஒரு சே. ஈர். சயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

They are protected.

வீணாவி ஊனெடுவன மூல.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I wonder, Sir, when the elephant is described as a prescribed animal in this Bill, whether this is another means of legally enforcing the preservation of the U.N.P.

I do not want, as I said, to oversentimentalize on the question of the disappearance of wild life in the context of an expanding human society in this country. Our population has shot up to several millions since the days when we had eminent writers talking about the beautiful scenery in our country and the various species of wild life to be found here. They talked about their adventures in shikari in India and also in their hunting expeditions in Ceylon.

There was Edward Fitzgerald, a friend of Bertrand Russell, who describes, in a letter which Russell publishes in his autobiography, his experiences in the Anuradhapura District where he went on a shooting expedition. That kind of expedition cannot be conducted today.

I have many good friends who bemoan the conversion of the Kumana area into a sanctuary. Their complaint is not from the point of view of the animals so much as from the point of view of the traditional occupants of that area whose principal means of livelihood had been hunting and tracking, and that the enforcement of game laws in this

වනසල හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂක (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

part of the country might interfere with their existence. I think the complaint is a justifiable one.

Now, I do not think I can evoke from the Hon. Minister a definition of policy in this matter.

The first and the most startling sphere in which this disappearance of the species has been noticed is in regard to the elephant.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

Marxists and the elephants. The hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) said there are no Marxists in Ceylon.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)
(Mr. Bernard Soysa)

I do not know whether there is any political implication in this, but special mention is made in this Bill and steps have been taken to protect the tusker, whether it has one tusk or two tusks. It is quite clear that the tusker is to be given protection whether it has one tusk or two. I do not know whether this has any political implications. It may be that within the general fold of the herd of elephants represented by the United National Party there are tuskers that require protection. It may be so; I do not know. There may be some—metaphorically—with one tusk, and there may be others with two tusks.

Anyway, it has been found necessary to give this protection, and we welcome it.

My complaint is that the Hon. Minister's measures of protection in certain directions in which protection might be given have not gone far enough. He has added to the schedules of fauna and flora to be protected. He has removed one item in regard to protected plants.

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
What is that?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)
(Mr. Bernard Soysa)

Something from the old Ordinance.
—[Interruption].

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

Madura tree? That does not exist now.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)
(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. Minister has not taken adequate steps to protect certain varieties of fish to be found in our waters. There are three kinds of fish. There are those living in salt water, that is, in the sea; those living in brackish water; and those living in fresh water, that is, in the rivers. There are a certain number of beautiful and rare species. They are being caught and exported from our country. I have no objection to that. It is a legitimate trade, and it will probably earn us some foreign exchange. Now we are exporting all kinds of things. We have found it necessary to diversify our exports because our tea prices are falling, and now we are even thinking of exporting the pariah dog. So, the export of fish is not necessarily to be deplored. But, certainly, these beautiful varieties have got to be protected, and the Hon. Minister has not had his attention drawn to that fact because, I believe, the Wild Life Society and the Wardens of Wild Life, who are now to be the Directors, have not been principally concerned with fish. They have been concerned with things on and above land and not so much with things living in water. There are certain varieties of life mentioned which are not principally on land, for instance, the dugong. Occasionally, the

වනසතී හා වාණිජනා ආරක්ෂක (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

dugong does come ashore and runs the risk of being shot. In Trinidad the dugong went ashore and there was considerable stir and the army had to be called out because they thought there was an invasion, that some strange form of life, some monster, was invading the planet.

The Hon. Minister's intentions are praiseworthy but I should like the Hon. Minister to give us an assurance that, even if he is unable to answer that question today, he will very soon give a policy definition on the limits to which we reserve certain areas for the protection of wild life having regard to the needs of agricultural expansion and the needs of village expansion. The population is growing and despite the pill and the attempt to popularize the pill our population will continue to grow. How do you strike a balance and where do you strike a balance? We would like a definition of policy on that matter.

In regard to this Bill, the principal complaint I have to make is that the measures taken for the protection of wild life encroach very seriously upon the liberty of the common man, the ordinary citizen.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ජයරත්න)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

How?

බර්නාඩ් සොයිසා මහ.

(ශ්‍රී. පෙරේරා සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

I shall show you. There are some sections here which could be applied oppressively. We pass legislation here intending that the laws will be applied to a limited purpose, that the application will be limited. We are told that we should have confidence in administrators, Ministers and Governments not to use provisions of law outside the context in which they were expected to be used, in order to harass people. That is what we are told. But I have a recent example which has seriously shaken my confidence in these pronouncements.

The Forests (Amendment) Bill was discussed fully here and it was referred to a Standing Committee and all hon. Members of this House thought that the provisions of that Bill would be applied, once it passed into law, solely for the protection of forest land, jungle land, from the point of view of timber conservation, to prevent illegal felling, the encroachment on Crown forests and things of that kind. The existing provisions were found insufficient and in all honesty this House passed that Bill. But into that Bill had been imported the definition of "forests". The definition of "forests" was such that the Minister of Land, Irrigation and Power could by an Order which he just gazettes, which does not come here for discussion, define any area in this country, any section of Crown land, as a forest; and the moment you define that area as a forest, any trespasser does not get sued in a civil action but gets prosecuted by the Crown and the punishment is as if he had committed a criminal offence. Within two weeks of the notice being served on the person, he or she must quit the area, comply with the order that has been served on him or her and if compliance is not forthcoming the magistrate's court is empowered to punish the offender with a fine or imprisonment or both. One would have thought that this provision in the law was in regard to squatting, felling and the like.

The Minister of Land, Irrigation and Power has openly stated here as a great achievement of his—and we have no quarrel with it—that in large areas where villagers have squatted on Crown land, felled jungle land and started cultivating, he had legalized the process by giving them deeds transferring the ownership of the land to those squatters. Quite rightly perhaps. We are not quarrelling with that. But the Minister of Land, Irrigation and Power has defined the Crown land in Longden Place off Bullers Road in Bambalapitiya as a "Crown forest", and

වනසතී හා වාණිජතා ආරක්‍ෂක (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

some people who are residing there have been served with quit notices under the Forests (Amendment) Act, threatening them with prosecution and punishment with imprisonment unless they comply with the order.

I can understand a Government being anxious to get back possession of its land where there are squatters. It is a justifiable proceeding. There are certain normal processes of law to which you have recourse for that purpose, but the Forests Act was not meant for this purpose. I ask the Hon. Minister, has he found a jungle or a forest in Longden Place? The C. R. & F. C. is there. I do not know whether the Institute of Chartered Accountants is described as some form of wild life for this purpose. The Buddhist Congress has its hall there. There is the Otters Club there. I do not know whether it is thought that that area is a Crown forest because the Otter Aquatic Club happens to be there. Perhaps it is thought that there is some form of wild life there.

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් සේනානායක

(කෙළරව උද්ගිරි ජෙනරායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Formerly it was called *koombi kelle*.

බර්නාඩ් සොයිසා මය.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

Once upon a time it was *koombi kelle*. The *kelle* has disappeared but the *koombi* may still be there. *Koombi kelle* comes right up to Thimbirigasyaya Road and Torrington Avenue but there is no jungle there now. *Koombi kelle* that the Hon. Prime Minister refers to included "Woodlands" also!

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් සේනානායක

(කෙළරව උද්ගිරි ජෙනරායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

That is why it is called Woodlands!

බර්නාඩ් සොයිසා මය.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

The misapplication of the law for the purpose of securing a desired result is something about which I must complain. That is why on account of the misgivings I have in this matter I do not like the provisions of this Bill.

To begin with, take clause 25. It is proposed to insert a new Section 61, in the principal enactment as follows:

"In any prosecution for an offence alleged to have been committed in respect of any wild animal, whether dead or alive, it shall be presumed that such animal is a wild animal until the contrary is proved by the defence."

This is an amazing procedure when you take into account the fact that a wild animal has been defined to include any portion or part of a dead animal. I know that this is in order to prevent the illegal procurement and sale of venison.

Now, you prosecute a person on the presumption that the animal was a wild animal at the time it was alive, at the time it was shot. After the animal is dead and you are in possession of the flesh, the person who is charged is called upon to prove that it was not a wild animal. I just cannot understand any kind of legal procedure like this.

The object is praiseworthy. Even during the close season people shoot deer and sell venison in this country, and it is a permanent disgrace that there are certain rest-houses at which, if you are on good terms with the rest-house keeper, you can get a dish of venison even during the close season. I say it is a disgrace, but still the measures that are taken to prevent that kind of thing should not place too much of power in the hands of the bureaucracy, because such power can be used to harass people.

Any licensed vendor of flesh or meat can be harassed by the use of this law. One can walk into a meat

වනසැව් හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂක (සංරක්ෂණ) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

stall tomorrow and prosecute the butcher. He can be told that the burden of proof is upon him to prove that the flesh he sells is not the flesh of a wild buffalo. I just cannot see how any person who is charged can defend himself with this law in operation.

The object is praiseworthy, I agree. You must prevent the illicit killings of wild animals. Even during the close season, as I said, it is possible to get the flesh of deer at certain places. It is a disgrace—the kind of thing that happens today. It is not even sportsmanship. Even sportsmen deplore the manner in which some people go into the jungles armed with powerful electric torches and with the aid of that light hypnotize the animals and shoot them. It is not even proper hunting. It may perhaps give some satisfaction to those who enjoy killing for its own sake.

It is praiseworthy to stop that kind of thing but this is not the way to do it. And remember this, by this kind of law you are arming the bureaucrat with powers which can be used to harass people, and heaven protect us from that animal, the bureaucrat. I am aware of the manner in which bureaucrats sometimes interpret rules and regulations to harass the common citizen. I can give endless examples in which rules and regulations have been interpreted in that way.

So, this kind of definition and throwing the burden of proof on the person charged to show that the flesh of the animal is not the flesh of a wild animal must be removed.

Then there is a competent authority also mentioned in this Bill. This Government is fond of creating competent authorities. For all kinds of things they create competent authorities: under the Emergency regulations you created a competent authority; for the recovery of possession of government quarters you created a competent authority. For a wide variety of purposes there are competent authorities created. And

who are these competent authorities? Various civil servants, bureaucrats, heads of departments. They may be very excellent people, but when armed with this authority sometimes they cease to think of the consequences of some of their actions.

The Director of National Museums and the Director of Zoological Gardens are competent authorities for various purposes of this Bill. This is what Clause 20 (6) says:

“A certificate purporting to be signed by a competent authority to the effect that any animal, whether dead or alive, or any part of any dead animal, forwarded to him for examination and report, is an animal, or a part of any dead animal, of a species specified in such certificate shall, on production in any court of law, be sufficient evidence of the facts stated in such certificate until the contrary is proved.”

Whoever be the competent authority, he is not even to be subjected to cross-examination. He supplies a certificate and the certificate is sufficient evidence. Now, you cannot cross-examine a certificate; you can only cross-examine the person giving it. There are certain instances in which this procedure is adopted, I know, under the Criminal Procedure Code. The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Justice will probably defend it on the ground that it is done in other instances, for instance, in regard to currency counterfeiting. The certificate of the Central Bank in regard to counterfeit currency is accepted without the officer himself coming to the court to give evidence. There are instances in which we may permit that kind of thing. But, why in every instance the public servant who is called upon to testify as an expert should not be subjected to cross-examination, I do not know.

Whatever mysterious reasons a competent authority may have for determining that the particular flesh that is submitted to him is venison, or is not venison, or is the flesh of a dog, why cannot he come to court and say so? Why is it that these competent authorities who presumably are competent, are not capable of

වනසල හා වාණිජනා ආරක්ෂක (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

being examined in a court of law in regard to their evidence? A certificate cannot be cross-examined, and here the certificate is taken as sufficient evidence.

The Hon. Minister of Education drew up his same procedure: if the secretary of the Buddhasravaka Dharmmapeethaya says that so-and-so is an unauthorized person on the premise that a certificate is enough for a court of law to punish the person. The Secretary need not be cross-examined; he cannot be examined in a court of law; he just sends the certificate and that is enough for the magistrate to punish the accused. The burden of proof is cast upon the defence. These are serious encroachments upon the liberty of the individual in this country. This Government claimed when it came into existence, and still claims loudly, that they are defending democratic rights, and so on. The liberty of the individual has been encroached upon in a very serious way.

Then, from competent authorities we go on to the Clause which deals with the case of a person who shoots or kills in self-defence, for instance, where a leopard or a bear or any other animal is found within his premises and for the purpose of self-protection he is called upon to kill the animal. There is a lot of red tape thereafter, after killing the animal in order to protect himself. He has got to follow a complicated procedure. The villager in our country is being harassed by the number of forms he has got to sign today. To obtain fertilizer, to obtain seed paddy, to sell his paddy to the co-operative store to obtain his rice ration book, to get registered as a voter, there a number of complicated forms that a man has got to sign today. [Interruption]. Even birth certificates.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාව ශ්‍රේ. ආර්. ඉයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

A man does not sign his birth certificate.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිල. පෙර්නාට්. සොය්සා)
(Mr. Bernard Soysa)

To get a copy of the birth certificate, there is an elaborate procedure.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාව ශ්‍රේ. ආර්. ඉයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

You do not sign the original certificate.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිල. පෙර්නාට්. සොය්සා)
(Mr. Bernard Soysa)

No, you do not. Someone has to lodge an information in regard to a birth which you have to sign. And if you are wise you will not rely upon the maternity hospitals to give the information correctly. I know the case of a good lady who gave birth to twins at the De Soysa Maternity Hospital. On the same day another lady gave birth to a child at the same hospital. The second lady's child is not registered at all while the first lady had been gifted with quadruplets including the second lady's child and a child that was still-born! These matters are getting so complicated that a simplification of procedures is called for.

Somebody has drafted this Bill. The Hon. Minister has been told by his advisers in regard to wild life that these procedures are necessary so that people do not kill prescribed animals unnecessarily, and therefore he has agreed to this. But it is the poor villager who will be harassed as a result of these on the ground that he did not follow the correct procedure. They will not question the fact that the animal was found in the house. That he did not follow the necessary procedure will be a cause of complaint and a cause for punishment.

Then, under Clause 28 (f), an officer is authorized to—

“enter and search, without a warrant, any premises, question or interrogate any person found in the premises or its vicinity, and seize any animal, bird or reptile, or the carcass, or any part of the carcass, of such animal, bird or reptile, or

වනසැව් හා වාණිජමා ආරක්ෂක (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

any other article or equipment whatsoever which appears to such officer to have been used in the commission of the offence, or which may be produced in evidence of the offence."

This is very wide. You can catch up on all sorts of harmless articles which a villager will have in his hut and describe any article as something used in the commission of the offence. These provisions are far too wide. They empower officials in such a manner and to such a degree that they can completely oppress a poor villager.

Some of these sections even in regard to persons who have a normal competence to attend to their own affairs in courts of law, kachcheries and so on, can be very oppressive but in regard to the timid and retiring villager these can be extremely oppressive.

Then there is the right of private arrest provided for in Clause 29 which is the new Section 66B :

"Where any person is found offending against any part of this Ordinance, it shall be lawful for any other person to require the person offending to state his name and place of abode, and in case a person so offending after being so required refuses to state his correct name or place of abode or states a name or place of abode which is incorrect, he shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding twenty rupees."

Now, if somebody tells a lie to a police officer or to an authorised person, I can understand the need to take steps against him, but under this section anybody can take it upon himself to arrest another person allegedly for the commission of an offence. I will be afraid to go to Yala tomorrow under these circumstances. Anybody can be accused of committing an offence and arrested by anyone and if that person fails to give his name and address he will be committing a further offence. This is beyond the limits of a joke.

It is true, Sir, that where a police officer detects a person committing an offence where it is not necessary to take him into custody, a wrong name

is sometimes given. I was once in the house of the Registrar of the old Ceylon University when a police officer came to serve a warrant on him because apparently the registrar had been found riding on the pillion of a bicycle. Now, this kind of thing does happen. It is not that the Registrar goes on the pillion but that the undergraduates who are caught taking somebody on the pillion give the Registrar's name and address.

These are wide powers which you are giving to any person. Is this necessary? Have you not got enough persons to enforce your decrees, your laws and your regulations without arming a private person with these powers? This is an enlargement of the scope of the existing Section 33 of the Ordinance, but is it necessary to preserve it in that form?

Then, Sir, this Government passed into law a Bill to remove the immunity of the Crown in delict so that it shall be possible in the case of certain tortious actions to proceed against public officers and against the Crown. That Bill has become law now. But, ignoring the provisions and the intention of that piece of legislation, the Hon. Minister in Clause 31, page 14, line 39, provides :

"No civil action or criminal prosecution shall be instituted or maintained against the Director or any other officer appointed for the purposes of this Ordinance in respect of any act done in good faith in pursuance or supposed pursuance of his powers or duties under this Ordinance."

Why is this protection being given? Why is it necessary to give this protection in this blanket form to the Director and all the officers under him in respect of any act done in good faith in pursuance or supposed pursuance of his powers or duties under this Ordinance? What is the use of passing a Bill here for the purpose of removing the immunity of the Crown in delict when after all trouble taken over it you legislate again bringing in this kind of immunity?

වනසච්ච හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂක (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

This particular Bill—I do not know, the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Justice might correct me—is subsequent legislation. This comes after the Act relating to delict. Therefore this prevails. I believe according to the Marshalls' Interpretation Statutes, this prevails over that Act.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

He is not in a position to answer.

බර්නාඩ් සොයිසා මය.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

In any event, since you have passed that legislation why do you want to provide immunity in this Bill? You are giving more work to the legal draftsmen when the legal draftsmen who drew up that Bill were too lazy to go through the entire corpus of law to find out instances in which the Crown as well as public officers are given immunity. All those instances could have been corrected in a schedule to that Bill. That is what the English Bill did. When they passed the Bill in England for the removal of the immunity of the Crown in tort, there was a schedule attached to that Bill in which all the instances in which according to the new Bill some change had to be made were listed and it was passed with the principal Bill into law.

But our legal draftsmen were too lazy to take out all the instances in which, in accordance with this principle of making the Crown liable in delict, it would be necessary to make an amendment. They could not take those instances out and list them. Therefore they provided for powers to make regulations. We objected to that procedure but despite the objections it had to be passed because there was no other way of doing it. Since the Legal Draftsman's Department had not done this job, in order to provide for the removal of the immunity, granted by various Acts and ordinances to public servants it be-

came necessary to empower the Minister to change by regulation principal enactments.

Now, you have had that example before you but nothing has happened. I ask the Hon. Minister, "Why did you give this immunity in this Bill without finding out from the Legal Draftsman how far the provisions of this would conflict with the Delict Act, and what modifications would be necessary?" It would have been possible for him to find that out. Instead of doing that, after solemnly enacting a law which states that the Crown shall be liable in respect of certain delictual actions, they grant the some immunity that was granted before, a blanket immunity in respect of everything, to these public servants. And this goes further than some of the clauses of other Bills and sections of other Acts. Clause 67F says:

"No civil action or criminal prosecution shall be instituted or maintained against the Director or any other officer appointed for the purposes of this Ordinance in respect of any act done in good faith in pursuance or supposed pursuance."—

This goes further.

—"of his powers or duties under this Ordinance."

Now, either this is sheer carelessness or it means that the law which this Government enacted in regard to the liability of the Crown in delict is not meant to be taken seriously.

There are other similar provisions which I do not want to mention here. There are a number of provisions of the same kind which I would like the Hon. Minister to amend. I wonder whether the Hon. Minister would like to refer this Bill to a Standing Committee because then, at least, some of these matters could be considered more carefully and amended.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I agree, Sir.

වනසත්ව හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(කි.පු. பெர்னாட் பெர்யஸ்ரா)

(Mr. Bernard Soysa)

In any event, I do not want to oppose this Bill, but I would like the Hon. Minister to give us an assurance that at least in the course of the discussion of the annual Estimates he would give us a definition of Government policy in regard to the balance that has to be struck between the needs of an expanding population, of agricultural development and the like, and the need to protect wild life.

අ. හා. 2.52

එස්. කේ. කේ. සූරියාරච්චි මයා.

(මහර)

(කි.පු. எஸ். கே. கே. சூரியாரச்சி—மகற)

(Mr. S. K. K. Suriarachchi—Mahara)

ගරු කළානායකතුමනි, මාත් මේ පනත් කෙටුම්පත යටතේ වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අවස්ථාවේදී මේ පනතින් අදහස් කරන පරමාර්ථයන් ඉටු කර ගැනීම සඳහා ගරු ඇමතිතුමාට තිබෙන උපකරණ හෙවත් ඒ සඳහා පාවිච්චි කළ හැකි දෙපාර්තමේන්තු පිළිබඳවත් අපගේ සැලකිල්ල යොමු වෙනවා. වන සත්ව ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවය කිව්වාම එයින් අදහස් කරන්නේ කුමක්ද යන්න සාමාන්‍ය මහජනයා බොහෝ විට දන්නේ නැහැ. සාමාන්‍ය ජනතාවට ඒ දෙපාර්තමේන්තුව ගැන යමක් කමක් අහන්නට කියන්නට ලැබෙන්නේ ඉතාමත් කලා තුරකිනුයි. මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන කාර්යාලය පිහිටා තිබෙන ස්ථානය ගැන සලකා බැලුවත් ඊට පවා වැඩි සැලකිල්ලක් ලැබී නැති බව පෙනෙනවා. ඒ සඳහා යොදාගෙන තිබෙන ගොඩනැගිල්ල ගැන බැලුවත් කියන්නට තිබෙන්නේ ඒ හා සමාන වූ අදහස්මයි. ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කරන නිලධාරීන්ට ලැබී තිබෙන පහසුකම් වුවත් ඒ විධියමයි. මැනකදී මා ලත් අත්දැකීම් අනුව නම් මට ඒ කාරණය විශේෂයෙන්ම කියන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා.

මේ නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට අයත් මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් වන සත්වයන් ආරක්ෂා කිරීම වෙනුවෙන් ලොකුම පරිත්‍යාගයක් කළ නැතත්තා සමහර විට මා විස හැකියයි මම කල්පනා කරනවා. මොකක්ද මා කළ පරිත්‍යාගය? මොකක්ද මා කළ දෙය? අලි පැටවකු මගේ ආරක්ෂාව යටතට නැත්නම් මගේ භාර යට අරන් දවස් තුනක් මගේ විශදම්න් නඩත්තු කර වන සත්වාරක්ෂකතුමාට භාර දුන්නා. මගේ අලි වෙදරාලලා කිව්වේ මේ අලි පැටවා බොහොම හොඳ වර්ගයකට හෙවත් කුලයකට අයත් අලි පැටවකු බවයි. ඒ වගේම බොහොම ලෙහෙසියෙන් ඇතිදැඩි කර ජීවත් කර ගන්නටත් පුළුවන්යයි ඒ උදවිය කිව්වා. බෙහෙත් ගේත් කාරිය දීලා හොඳට සාන්තු සප්පා යම් කළාම වැඩි කරදරයක් නැතිව හදා ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. මා ඒ අලි පැටවා අකුමැත්තෙන් තමයි භාර දුන්නේ. ඒ බව ගරු ඇමතිතුමාත් දන්නවා.

දෙහිවල සත්වෝද්‍යානයට ගෙන යෑමට දෙන්නට පෙර මේ අලි පැටවා ජීවත් වන බවට සහතිකයක් දෙන්නැයි කිව්වා. එහෙම සහතිකයක් දෙන්නට බැරි බවත්, අලි පැටවා දෙහිවල සත්වෝද්‍යානයට ගෙන යන්නට නියෝගයක් ලැබී තිබෙන බවත් අලි පැටවා ගෙන යෑමට පැමිණී උදවිය කිව්වා. අලි පැටවා ගෙන යන්නට ගෙනැවිත් තිබුණේ මග කඩා වැටෙන කබල් වැන් එකක්. ටයරයක හුළං ගිහිල්ලා අතරමග මේ වැන්රිය පැය ගණන් රස්තියාදු වෙලයි ආවෙත්. අලි පැටවා මේ වැන් රථයෙන් ප්‍රවේශමින් ගෙන යන්නට පුළුවන් වෙතැයි හිතා ගන්නට මට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. උභයපසුවෙන් ගෙන යෑමට අවශ්‍ය උපකරණ කිසිවක් ගෙනැවිත් තිබුණේ නැහැ. දවසකට එලකිරි ගැලොම් තුනක් පමණ මේ පැටවාට වුවමනා කරනවා. කිරි හා වෙනත් අවශ්‍ය උපකරණ ආදියත් රැගෙන ආවෙත් තමයි අලි පැටවා ගෙන යන්නට ඉඩ දෙන්නේ කියලා මම කිව්වා.

ඊට පස්සේ ජීප් රථයක් අරගෙන ආවා. ඒ ජීප් රථයෙන් නිලධාරීන් ගණනාවක් ආවා. නිලධාරීන්ගෙන් පිරිලා තිබුණු නිසා

වනසඵල හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂක (සංරක්ෂණ) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[සුරියවර්ණ මය.]

ඒ ජීව රජයේ අලි පැටවාට යන්නට ඉඩ තිබුණේත් නැහැ. මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වැඩ කෙරෙන හැටි පුදුමයි. ප්‍රවේශ මින් ගෙන යන්නට නම් මේ අලි පැට වාගේ බඩ යටට ගෝනි හෝ කොට්ටා වැනි දේවල් දමන්නට ඕනැ. ආරක්ෂා සහිතව ගෙන යන්නට ඕනැ නිසා මේ සියල්ලම සම්පූර්ණ කරගෙන ආවොත් මිස නැත්නම් දෙන්නේ නැතැයි මම ඒ උදවියට කිව්වා. ඒ සියල්ලක්ම සම්පූර්ණ වුණොට පස්සෙයි ගෙන යන්නට ඉඩ දුන්නේ.

මේ විධියට ගෙන ගිය අලි පැටවා ඇත්ත වශයෙන්ම තුන් මාසයක් පමණයි ජීවත් වුණේ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මට ලිය මනක් එව්වා අලි පැටවා පරලෝකප්‍රාප්ත වුණාය කියලා. මා කතාගාටු වෙනවා මේ අලි පැටවා ගැන. උඟට කිසිම අසනීප යක් තිබුණේ නැහැ භාර දෙන විට. වෙද රාලලා කිව්වා මේ අලි පැටවා වැඩි අමාරුවක් නැතිව ජීවත් කරන්නට පුළුවන් බව.

මේ සතා මට ලැබුණු ආකාරය ගැන කල්පනා කර බැලුවාම පුදුම හිතෙනවා. මව් ඇතින්න සිය කැමැත්තෙන් මේ අලි පැටවා මට භාර දීලයි ගියේ. වන සත්ව දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් ඒ කාරණය විශ්වාස කෙළේ නැහැ. දවසක් මහවැලි ගඟේ එහා පැත්තේ මව් ඇතින්න පැටවත් එක්ක උදේ හයේ සිට දහය වන තුරු හිටියා. ඇතින්න පැටවා ගොඩට ගන්න උත්සාහ කලා. පස්සේ බැරි තැන පැටවා එහෙම ඉන්දදී ඇතින්න යන්නට ගියා. ගිහිල්ලා අප දිහා බලාගෙන හිටියා. ඇතින්න බලාගෙන සිටිද්දී තමයි අපි පැටවා අරන් ආවේ. ඇත නොවෙයි ඇ සිටියේ. භයානක තත්ත්වය කටයි අප පත් වුණේ. ඇතින්න කිවුව ඉන්දදීම පැටවා මෙහෙයට ගෙනාවා. වන සත්ව දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට මේ පුවත කිව්වා. ඒ අය පිළිගත්තේ නැහැ. පුවත්පත්වලත් මේ පුවත පළ වුණා. වන සත්ව දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් කියලා නියෙන්තේ මව් ඇතින්නට වෙඩි තබා මරා දමා එහෙම නැත්නම් වළකට වැටී සිටිද්දී ගන්නට ඇති බවයි. පුවත්පත්වල

තිබුණා මහර මන්ත්‍රීවරයා වැදගත් යුතු කමක් කලාය කියලා. එහෙත් වන සත්වාරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව මට අපවාදයක් ඇති වන පිළිවෙලේ ප්‍රකාශ යක් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට කර තිබුණා. හරියට දිවැස් නියෙන උදවිය වාගේ, අංජනම් බලපු උදවිය වාගේ ඒ උදවිය කතා කර තිබුණා. උන්තැහේලා කියනවා මව් ඇතින්න මරා දමා අලි පැටියා වළකට වට්ටවා තොණ්ඩුවකින් අල්ලා ගන්නට ඇති බව. ගරු කථානායකතුමනි, මව් ඇතින්න ගඟේ එහා පැත්තේ සිට හොඳය උස්සා කැ ගසා අලිපැටියා දමා ගිය අන්දම මා සියැසින් දුටුවා. මා ඒ බව වන සත්වාරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට කිව්වාට මොකද ඒ අය මෙම අලි පැටියා අල්ලාදීම ගැන අඩු වශයෙන් මට “ස්තූතියි” කියන වචනයවත් කිව්වේ නැහැ. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා නම් මට ස්තූති කලා. අඩු වශයෙන් එම නිලධාරීන්ගෙන් මට “ස්තූතියි” කියන වචනයවත් ලැබුණා නම් මම බොහොම සන්තොෂ වෙනවා.

සාමාන්‍යයෙන් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිල ධාරීන් නිතරම මෙවැනි අවස්ථාවලදී සැක සහිත ඇසකින් බලන නිසා කිසිම පුර වැසියෙක් මෙවැනි ක්‍රියාවකට ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ. මෙම සිද්ධියට වුවත් මා ඉදිරිපත් වූවා හැරෙන්නට වෙන කිසිම පුරවැසියකු ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ. මෙම අලි පැටියා අල්ලා දෙන්නට ගියොත් අපට නරක නාමයක් ඒවියයි ඔවුන් සිතනවා. මහ ඇතින්නට වෙඩි තැබුවාය, පැටියා තොණ්ඩු දමා අල්ලාගන්නාය කියන චෝදනාව උඩ අපට හිරේ යන්නට සිදු වේවිය කියන බිය නිසා ඔවුන් එවැන්නකට ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ.

මේ අලි පැටියා මා විසින් බේරා ගත්තා මිසක වෙන පුරවැසියකු නම් මේ සතාව බේරා ගන්නට පෙළඹෙන්නේ නැහැ. ඒ මන්ද, වනසත්වාරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවේ සමහර නිලධාරීන් වගකීමෙන් තොර ප්‍රකාශ කරන නිසයි. උන්තැහේලාගේ පුරුද්ද නම් නිතරම වෙඩි තැබීමෙන් සහ වළවල් තුළට දැමීමෙන් සතුන් අල්ලන එකයි. එම පුරුද්ද නිසයි යම්කිසිවක් දුටු පමණින්ම මෙසේ ප්‍රකාශ කරන්නේ. මව් ඇතින්න වෙඩි තබා මරන්න ඇති;

ව්‍යාපෘති හා ව්‍යාපෘති ආරක්‍ෂක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

පැවියා තොණ්ඩු මාර්ගයෙන් අල්ලා ගත් නට ඇති” යනුවෙන් මෙවැනි සිද්ධියකදී ඇති දුටුවාක් මෙන් කතා කරන්නේ එම නිසයි. එසේ හෙයින් “ ඩේලි නිවිස් ” පත්‍රයේ ප්‍රකාශය දුටුවාගේ පසු මට ලොකු වේදනාවක් ඇති වුණා. මම මේ තරම් විය දම් කර මෙතරම් අවංක ක්‍රියාවක් කර ඇති වූ තත්ත්වය ඕකයි. මෙම සිද්ධිය නිසා මගේ වැඩපොළේ දින හතරක පහක පමණ කාලයක් වැඩ පවා ඇත හිටියා. මේ සඳහා මා අතින් සැහෙන වියදමක්ද ගියා. මේ වෙනුවෙන් එතරම් මහත්සි වූ මට අනියම් පිළිවෙලකට වෝදනාවක් නැගීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. එම නිසා දෙපාර්තමේන්තුවේ උදවිය සාමාන්‍යයෙන් මෙවැනි අවස්ථාවකදී සැක සහිත ඇසින් බැලීමේ පුරුද්ද නැති කර ගැනීම ඉතා මත්ම වැදගත් වෙනවා.

දෙවන කාරණය වශයෙන් මට කියන්නට තිබෙන්නේ එම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට සේවය කිරීම සඳහා කිසිම පහසුවක් සලසා නැති බවයි. කාර්වලට පවා පහර දෙන වල් අලියකු ගැන දිනක් අපි සඳහන් කළා. එම අලියා අප දන්නා කෙනෙකුගේ කාරයකටත් පහර දුන්නා. අපේ පක්‍ෂයෙන් මුතුර් ආසනයට තරඟ කළ කන්තලේ පවුලිස් මහත්මයා නමින් ප්‍රසිද්ධ තැනැත්තාගේ කාරය අඟල් අටක් එබී ගියා එම පහර වැදීම නිසා, ඒ මහත්මයාගේ ජීවිතය එම වල් අලියා ගෙන් බේරුණේ යන්නමිනුයි. මෙම පාරේ යන්නට බිය උපදවන නිසා එක් අවස්ථාවක ගල්ඔය හරියේ සිටින ව්‍යාපාරක්‍ෂක දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරියකුගේ සහාය ලබා ගන්නට මට සිදු වුණා.

එම සිද්ධිය වූයේ මෙසේයි: මගේ කාරය නවත්වා මම ඔහුට කිව්වා, “ මට තනිවම යාමට බියයි; එම නිසා තමුත් තාත්සේත් මා සමග යන්නට එන්න ” යනුවෙන්. ඒ මහත්මයා බොහොම සන්තෝෂයෙන් මා සමග ආවා. මා සිතුවා ඒ මහතා මත්තර දන්නවා ඇති, එසේ නැති නම් මොනවාහරි ආයුධ ඔහු ලග තිබෙන්නට පුළුවනි යනුවෙන්. අර වල් අලියා සිටින කිට්ටුවට ගිය පසු ඔහු මගෙන් සමුගෙන වාහනයෙන් බැස කැලේ පැත්තට වික දුරක් ගිහින් ආපසු ආවා. එසේ පැමිණීමෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. කැල

ණියාට පසු ඔහුගේ විලාශය දුටු මට ලොකු බියක් උපන්නා. උන්නාහේව වත්තත් කරගෙන යන්නේ කොහොමද කියන ප්‍රශ්නය නිසයි මට එම බිය උපන්නේ. උන්නාහේගේ ආරක්ෂාවට තිබුණේ මත්පැන් ටිකක් පාවිච්චි කිරීම පමණයි. ව්‍යාපාරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට අවශ්‍ය කරන නිර්භීතකම ලබා දෙන්නේ මත්පැන්වලින්දැයි මා අහන්නට කැමතියි. එම නිලධාරීන්ට මත්පැන් නිකුත් කරනවාද කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. එවැනි කෙනෙක් ලග එක්කෝ මත්තරයක් තියෙන්නට ඕනෑ. නැති නම් ආයුධයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒත් නැති නම් ආත්ම ශක්තියක් තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ තැනැත්තා ආත්ම ශක්තිය ලබා ගන්නටද දන්නේ නැහැ කොහේදෝ තිබෙන මත්පැන් ටිකක් බිගෙන ඇවිල්ලා හතරගාතෙන් මගේ කාරයට ගොඩ වුණා. මට අලියාගෙන් බේරෙන්නට හැකි වුවත් මේ මනුෂ්‍යයාගෙන් බේරෙන්නට බැරි තත්ත්වයකුයි ඇති වුණේ.

මෙම නිලධාරීන්ට භයානක අවස්ථාවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙනවා. මම ඒ නිලධාරීන්ට වෝදනා කරනවා නොවෙයි. ඔහු ඉතා හොඳට මහත්සි වී වැඩ කරන කෙනෙක්. එහෙත් මෙම තත්ත්වය යටතේ ඒ උදවියට ජීවත් වන්නට ක්‍රමයක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ උදවියගේ රාජකාරිය පහසු වීම පිණිස එක්කෝ ආයුධ සපයන්නට ඕනෑ. එසේ නැති නම් මත්තරයක්වත් දෙන්නට ඕනෑ. එවැනි සහනයක් නැති නම් ඒ උදවිය මොනවා කරන්නද? බැරීම තැනක් ආවාම මත්පැන් ටිකක් පාවිච්චි කොට අලියාට පැහැලා මිය ගියත් කමක් නැතැයි සිතාගෙන ඉස්සරහට යනවා.

ඔය ප්‍රදේශය ලංකාවේ හොඳම අලින් සිටින ප්‍රදේශයක් හැටියට හඳුන්වන්නට පුළුවනි. මහවැලි ගඟ අසින් සෝමාවනියෙන් පල්ලෙනා කොටසේ කන්තලේ නැති නම් ත්‍රිකුණාමලය දක්වාම හොඳ අලි ඇතුන් ගැවසෙනවා. සනීපයට වැඩුණු විශාල අලි ඇතුන් එම ප්‍රදේශයේ සිටිනවා. මම එක වතාවක් පැටවුන් 6 දෙනෙකු සහ ලොකු අලි ඇතුන් 23 දෙනකු ඇතුළත් අලි රංචුවක් දුටුවා. මෙම ප්‍රදේශය ගැන විශේෂ සැලකිල්ල යොමු කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. කැල

වනසඵල හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂක (සංරක්ෂණ)

—දෙවන වර කියවීම

පනත් කෙටුම්පත

[සුරියවර්ණ මහ.]

එළි කොට හේන් ගොවිතැන් කරමින් ගහ දෙපස එළි කොට දුම්කොළ වවමින් වන සතුන් ගැන අබමල් රේණුවකවත් තැකී මක් තැතුව ඉතා නොසැලකිලිමත් ලෙස ජීවත් වන පිරිස් දැන් එම ප්‍රදේශයෙහි සිටිති. වෙනකක් තබා කොළඹ ප්‍රදේශ වල පාඨශාලාවන්හි ඉගෙනීම ලබන ශිෂ්‍යයන් පවා එහි ගොස් විනෝදයට සතුන් වෙඩි තබනවා. ඒ ලමයි ලොකු අලි ඇතුන් සහ මිහරකුන් වැනි සතුන් දුටු හැටියේම තුවක්කු එල්ල කරනවා. හරු කපාහරායක තුමනි, එම ප්‍රදේශයේ වෙසෙන එක වල් අලියෙක් සිහි නැති කොට බිම දමා බැලී වොත් පෙනේවි, උගේ ඇඟේ හොණ්ඩරය කටත් වැඩියෙන් මුනිස්සම් තිබෙන බව. ඒ තරමට වෙඩි වැදී තිබෙනවා. සමහර විට ඔවුන් මාර්ග දූලෙහි ඉදගෙන මිනී මරන් නෙත්, වාහනවලට පහර දෙන්නෙත් ඔවුන්ට ඒ වේදනාව ඉවසා ගන්නට බැරි නිසා වෙන් න ඇති. එනිසා මේ විධියේ සිදු වීම් නවත්වන්නට තිබෙන හොඳම ක්‍රමය නම් නිලධාරීන්ට පහසුකම් සහ ආරක්ෂාව සලසා දීමයි. දැනට ඔවුන්ට තිබෙන පහසුකම් මදි. ඒ වාගේම ඔය ප්‍රදේශවලට වැඩියෙන් නිලධාරීන් යොදවන්න ඕනැ.

හබරණට ඔබ්බෙන් සිටින වන සත්ව නිලධාරී මහත්මයාට ආරක්ෂා කරන්නට තිබෙන ප්‍රදේශය ගැන සිතා බලන විට ඇත්ත වශයෙන්ම හෙලිකොප්ටරයකින් වත් ඒ කාර්යය කරන්නට බැරි බව අපට පෙනී යනවා. විශේෂයෙන් අලුතෙන් ඉඩම් එළි කරන ප්‍රදේශවල පොලීසි ආදී කාර්යාල ඇති කිරීමටත් කලින් මුලින්ම කළ යුත්තේ වන සත්වාරක්ෂක කාර්යාල පිහිටුවීමයි. එසේ කාර්යාල පිහිටුවා, වන සතුන් ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳව ප්‍රදේශ වාසීන්ට අවබෝධයක් දෙන්න ඕනැ.

මා සියසින් දැක තිබෙනවා, සමහරුන් තෙල් ගැනීම පිණිස හොඳ ලක්ෂණ මොන රුන් වෙඩි තබාගෙන එන හැටි. මෙම වන සතුන්ගේ වටිනාකම ඔවුන්ට තේරෙන්නෙ නැහැ. කැලෑ එළිකරගෙන හේන් ගොවි තැන් කරන මෙම දුප්පත් මිනිසුන්ට වන සතුන්ගෙන් ඇතිවන ලක්ෂණවත් සෞන්දර්යයවත් ගැන තේරෙන්නෙ නැහැ. ඔවුන්ට ඇති වැදගත්ම වැඩේ සහකු දුටු හැටියේ වෙඩි තැබීමයි. මොන මොන ගොතාවට පසුව තුන් මාසෙකින්

රුන් වලිකුකුලන් ආදී ලක්ෂණ සතුන් මරා දමනවා. කොටි වෙඩි තබා කරගහ ගෙන එනවා. විශේෂයෙන් කොළඹ පාඨ ශාලාවල සිසුන් එහි ගොස් ඉලක්ක කර ගන්නේ අලියි. එහි විල්ලුවේ අලි 25-30 රංවු මා දැක තිබෙනවා. මේ සිසුන් ගොස් තමන්ගේ විනෝදට ඉලක්ක කර ගත්තේ ඒ අලි රංවුයි. ඒ නිසා වනසත්ව රක්ෂක කාර්යාල පිහිටුවා ඒ මගින් දැන් වීම් ප්‍රසිද්ධ කර—පෝස්ටර් අලවා—වන සතුන්ගේ වටිනාකම පිළිබඳව හොඳ අවබෝධයක් ඒ සෑම දෙනෙකුටම ලබා දෙන්න ඕනැ. එය අද ඉතාමත් අවශ්‍ය වී තිබෙන කාර්යයක්. අලුතෙන් ඉඩම් දෙන සෑම ප්‍රදේශවලම වන සත්ව කාර්යාල පිහිටු වන්න ඕනැ. එසේ නොකළොත් අපි අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ ඉතාමත් ආදරයෙන් ආරක්ෂා කරන සතුන් එක අවුරුද්දක් තුළ සම්පූර්ණයෙන්ම නැති වී යන්න පුළුවන්.

මා කී සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් මැදිහත් වූ පුද්ගලයාගේ නම හැන්සාඩ් වානීගන වීම පිණිස සඳහන් කිරීම මගේ යුතුකමක්. ඔහු ඉතාම නිර්භීතව ගගෙන් එගොඩට පිනා ගොස් මේ අලි පැටවා බේරාගත්තා. ඔහුගේ නම සෝමසිරි. ඒ නිසාම මා ඒ අලි පැටවාට “සෝම” නමැති නම තිබිලා. එසේ ඉතාමත් මහත්සි වී බේරා ගත් අලි පැටවාට සත්වෝද්‍යානයේදී ලැබුණ සැලකිල්ල මදි බවයි මට දැනගන්නට ලැබුණේ. පළමුවෙන්ම වරද උගේ වලිගය කපා දැමීමයි. රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට මා ස්තූතිවන්න වෙනවා මේ කරුණෙහිදී එතුමාගේ සහයෝගය ලැබීම ගැන. ඒ අලි පැටවා වන සත්වාරක්ෂක දෙපාර්ත මේන්තුව මගින් කොළඹට ගෙන ඒමේදී උග ගෙනා වාහනය සුදුසු එකක් නොවෙයි. විශේෂයෙන්ම මෙවැනි අවස්ථාවලදී හොඳ වාහන තිබෙන්න ඕනැ. මග දිගේ හුලං බහින වාහනවලින් රැගෙන එන විට ඒ සතුන් මැරෙන එක පුදුමයක් නොවෙයි.

ඊ ලඟට තවත් කාරණයක් නම් වන සතුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීමේදී දීර්ඝ පළපුරුද්දක් ඇති ගම්බද වෙද රාලලාගේ සහායත් ලබාගන්න ඕනැ. එසේ අලි වෙදරාල රූපියල් දාහක් ආප තබා මේ අලි පැටවා සනීප කරන්න පොරොන්දු වුණා. එහෙත් මොන ගොතාවට පසුව තුන් මාසෙකින්

ව්‍යාපෘති හා ව්‍යාපෘති ආරක්‍ෂක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[වී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

වනි. ඒ අභය භූමියේ එක පැත්තකින් වැලිමඩ, අනෙක් පැත්තෙන් උගව-පරණගම හා තවත් පැත්තකින් වල පනේ යන ඡන්දදායක කොට්ඨාශවලට අයත් භූමි ප්‍රදේශ තිබෙනවා. මේ රජය වගා ව්‍යාපාරය ගැන කොයි තරම් කැ ගැහුවත් මී හරකුත් සඳහා එක තණ පිට්ටනියක්වත් ඇති කිරීමට රජයට පුළු වන්නකමක් ලැබී නැහැ. අපේ ප්‍රදේශවල ගොවියන්ට, සී සාන කාලය අවසන් වුණොට පසු මී හරකුත් තබා ගැනීම සඳහා තැනක් නැහැ. එම නිසා ඔවුන් කරන්නේ, සී සෑමෙන් පසු මී හරකුත් අවට කැලවලට එළවා දැමීමයි. නැවතත් මී හරකුත් ඕනෑ වුණොම ආපසු කැලයට ගොස් මී හරකුත් අල්ලාගෙන එනවා. එහෙත් මේ පනතේ 8 වැනි වගන්තියේ සඳහන් පහත දැක්වෙන කොටස අනුව මින් ඉදිරියට එසේ කැලවලට ගොස් මී හරකුත් අල්ලාගෙන එන්නට පුළුවන් කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

“(ආ) අධ්‍යක්ෂ විසින් නිකුත් කරන ලද බල පත්‍රයක බලය යටතේ හැර (අ) ඡේදයේ සඳහන් යම් ප්‍රදේශයකදී යම් තැනැත්තකු විසින් යම් මී හරකකු ඇල්ලීම හෝ තම සන්තකයෙහි තබා ගැනීම හෝ තම පාලනය යටතේ තබා ගැනීම තහනම් කෙරෙයි.”

මීට පස්සෙ අභය භූමියකට මීහරකෙකු යවන්නට ගොවියෙකුට පුළුවන්කමක් නැහැ. එළෙව්වොත් එළෙව්වාමයි; ආපසු ගෙන යන්න බැහැ. ආපසු ගෙන යන්න නම් වන සත්ව නිලධාරියා ගෙන් බලපත්‍රයක් ලබා ගන්නට ඕනෑ. මේ වගේ තත්ත්වයක් ඇති කරන්නට කල්පනා කළේ ඇයි? මීහරක් කියන ජාතිය මේ රටේ ඕනෑ තරම් සිටිනවා. ඒ වගේම මීහරකුත් ගැන කථා කරනවා නම් අපට නොයෙක් විධියට කථා කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ගොවීන් සී සෑම අවසානයේදී මීහරකුත් කැලයට නැත්නම් අභය භූමියට එළවා තමන්ට නැවත වුවමනා වනවිට අල්ලා ගන්නවා. මේ පනත අනුව ඊට වන සත්ව නිල ධාරියාගෙන් බලපත්‍රයක් ලබා ගන්නට සිද්ධ වෙනවා. තමුත්තාන්සේගේ ගොවි කම් ඇමතිතුමා මේක අනුමත කරනවාද කියා මා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් අහනවා. උඩරට ප්‍රදේශවල ඉක්බිතිව

පාවිච්චි කරන්නට බැරි බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා. අපේ ගොවිතැන් වැඩ වලට අපට මීහරකුත් බොහොම අවශ්‍යයි. එහෙත් උන් දාගන්න අපට තණ පිට්ටනි නැහැ. නියෙන්තේ රජයේ ආරක්ෂිත ඉඩම් විතරයි. අනික් හැම බිම් අඟලකම තේ වවා තිබෙන බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා. මේ පනත සම්මත වුණායින් පසු ඉදිරියට මීහරකෙකු රක්ෂිත වනයට එළෙව්වාට පසු උග නැවත අල්ලා ගැනීමට නම් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් බලපත්‍රයක් ලබා ගන්නට ඕනෑ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன) (The Hon. J. R. Jayewardene) කොයි වගන්තියද, නියෙන්තේ?

වී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. வி. பி. எம். ஹேரத்) (Mr. T. B. M. Herath)

තමුත්තාන්සේගේ වන සත්ව නිල ධාරියාගෙන් බලපත්‍රයක් ලබා ගත යුතුයි කියා මේ පනතේ සාරාංශයේ 8 වෙනි වගන්තියේ (ආ) කොටසේ තිබෙනවා. මෙන්න ඒ කොටස :

“(ආ) අධ්‍යක්ෂ විසින් නිකුත් කරන ලද බලපත්‍රයක බලය යටතේ හැර (අ) ඡේදයේ සඳහන් යම් ප්‍රදේශයක දී යම් තැනැත්තකු විසින් යම් මීහරකකු ඇල්ලීම හෝ තම සන්තකයෙහි තබා ගැනීම හෝ තම පාලනය යටතේ තබා ගැනීම තහනම් කෙරෙයි.”

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன) (The Hon. J. R. Jayewardene) ඒ අභය භූමියක පමණයි.

වී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. வி. பி. எம். ஹேரத்) (Mr. T. B. M. Herath)

අපේ පළාතේ කැලයකට තිබෙන්නේ රක්ෂිත ඉඩම් පමණයි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன) (The Hon. J. R. Jayewardene) නැහැ; නැහැ.

වනසභා වාක්‍යලතා ආරක්‍ෂක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිரு. ගී. පී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මම කියන්නේ නුවරඑළිය ගැනයි. ඒ රක්ෂිත බිම් අභය භූමි නොවෙයිද? හග් ගල ආරක්ෂිත වනය අභය භූමියක් නොවෙයිද? “ඇතුල්වීම තහනම්; ආරක්ෂිත වනය” කියා ලොකු බෝඩ් ලැලි සවි කර තිබෙනවා. “අභය භූමිය” කියා ලොකු බෝඩ් ලැලි වනය හමුතැනම සවි කර තිබෙනවා. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා “නැහැ” කීව්වාට මට ඒක භාර ගන්නට බැහැ. එහෙම නම් බෝඩ් ලැලි ඉවත් කරල ප්‍රසිද්ධ කරන්න එය අභය භූමියක් නොවෙයි කියා. ඒක අද ආරක්ෂිත වනයක්. හග් ගල අභය භූමිය.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

හග් ගල ගැනද ඔය කථා කරන්නේ?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. கி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තැන්නම් වෙන කොහේ ගැනද?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

තමුන්නාන්සේගේ කොට්ඨාශය වල පනේ නේද?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. கி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මේ වනය වලපනේට සම්බන්ධයි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

හග් ගල?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. கி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තමුන්නාන්සේ මේ රටේ ස්වාභාවික භූගෝලයවත් දන්නෙ නැහැ. ඒ වනය—

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඒක අයිති වැලිමඩයි.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. கி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

—වලපනේට සම්බන්ධයි. ඒක තමයි, මගේ ආසනයේ මායිම. අනික් පැත්තෙන් උච්ච-පර්ණගම ආසනය. අනික් පැත්තෙන් වැලිමඩ ආසනය. අනික් පැත්තෙන් නුවරඑළිය ආසනය. මේ තුන් පැත්තටම හග් ගල අභය භූමිය සම්බන්ධයි. මෙව්වර වෙලා තමුන්නාන්සේ කල්පනා කෙළේ මම දකුණු කොළඹ ගැන කථා කරනවා කියලද? දකුණු කොළඹ වුණත් ආරක්ෂා කළයුතු සතුන් සිටිනවා නම් ආරක්ෂා කළාට අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි මෙව්වර කල් ආරක්ෂා කළේ පණ පිටින් සිටින සතුන් පමණයි. දැන් මළකුණු, මළකුණු වල කොටස්, ඇට සැකිලි මේ ආදී සියල්ලක්ම මේ පනත මගින් ආරක්ෂා කරන්නට කල්පනා කරනවා. ගරු රාජ්‍ය ඇමති තුමනි, අලි ඇතුන්ගේ කොටස් මෙතරම් කෞතුක වස්තූන් වශයෙන් ආරක්ෂා කරන්නට කල්පනා කරන්නේ ඉදිරියේදී අලි ඇතුන්ට රටේ තැනක් නැතිවෙයි කියා හිතාගෙනද? මළකුණු, ශාරීරික කොටස්, ඇටසැකිලි යන මේවා කිසිම කෙනෙකුට අල්ලන්ට තහනම් කරන්නට යන්නේ මේ ඔක්කොම කෞතුකාගාරයේ තැන්පත් කරන්නට අදහස් කරනවාද?

දළ තිබෙන්නේ ඇතුන්ට පමණක් බව ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා දන්නවාද? අලිත්ට දළ නැහැ. මැරුණට පසු වටිනා කමක් තිබෙනවා නම් තිබෙන්නේ ඇතුන්ගේ දළවල පමණයි. මළාට පසු අලියාගේ තම් තුවිලුවකවත් වටිනාකමක් නැහැ. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කලින් කීව්වා, මෙහෙ හුඟක් ඇතුන් ඉන්නවා කියා. මෙහෙ වැසිපුර ඉන්නෙ අලි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

මම කීව්වෙන් අලි කියල.

වනසත්‍ව හා වෘක්‍ෂලතා ආරක්‍ෂක (සංරක්‍ෂක) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(ශ්‍රී. ෆී. ඩී. ආම්. ඉෙරාඡ්)
(Mr. T. B. M. Herath)

ඊළඟට පක්ෂියකුගේ හම, පිහාටු හෝ බිත්තර තම සන්තකයෙහි තබා ගැනීම වරදක් බව දක්වා තිබෙනවා. ආරක්ෂිත වනයක සිටින යම්කිසි පක්ෂියෙකුගේ පිහාටුවක් හුළඟේ පාවී ගමකට ආවොත් ඒ පිහාටුව අල්ලා ගන්නා ළමයාත් වරද කරුවකු වෙනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ අදහස වෙත එකක් වන්නට පුළුවනි. එහෙත් මෙහි ලියා තිබෙන්නේ මේ විධියටයි. වලිකුකුළෙකුගේ පිහාටුවක් හුළඟේ පාවී ගමකට ආවොත් ඒ පිහාටුව අල්ලා ගන්නා තැනැත්තා කරදරේ වැටෙනවා. ඒ නිසා මේ වගන්ති මීට වඩා නිරවුල් වන ආකාරයට සකස් කරන්නට ඕනෑ. නීති අවශ්‍යයි. යම් යම් දේවල් ආරක්‍ෂා කිරීමට නීති නැතිව බැහැ. එහෙත් අද අපේ රටේ නීති ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය දෙස බලන විට මේ පනතේ ලියා තිබෙන දේවල් ගැන අපට හයක් ඇති වෙනවා. සාමාන්‍ය මිනිසුන් විනාශ කිරීම සඳහා සමහරුන් නීතිය අකුරටම ක්‍රියාවේ යොදා වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. වලිකුකුළෙකුගේ පිහාටුවක් හුළඟේ පාවී ගමකට ආවොත් නීතිය අකුරටම ක්‍රියාත්මක කරන නිලධාරීන් කුමක් කරනු ඇද්ද? ඒ පිහාටුව තිබුණු වත්ත අයිතීකාරයා අල්ලා ගෙන, “තමුසේ තමයි, මේ වලිකුකුළා මරා තිබෙන්නේ” යනුවෙන් ඔහුට විරුද්ධව බරපතල චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කොට සමහර විට ඔහුගෙන් රුපියල් හාර පන් සියයක අල්ලසක් ලබා ගන්නටත් ඉඩ තිබෙනවා. එවැනි දේවල් නොසිදු වේ යයි කියන්නට බැහැ.

වන සත්ව හා වෘක්‍ෂලතා ආරක්‍ෂක දෙපාර්තමේන්තුවට වන සතුන් ආරක්‍ෂා කරන්නට බැරි වී තිබෙන්නේ මහජනයා නිසා බවයි, මෙම පනතෙන් පෙනී යන්නේ. එහෙත් ඇත්තටම වන සතුන් සහ වෘක්ෂලතා ආරක්ෂා කිරීමට බාධාව වී සිටින්නේ ඒවා ආරක්‍ෂා කිරීමට සිටින නිලධාරීන් බව මා කණගාටුවෙන් චුචත් මතක් කළ යුතුයි. කීයක් හෝ දුන් විට ඕනෑම දෙයක් කරන්නට පුළුවනි. නිලධාරීන්ට ආරක්‍ෂාව සැලසී තිබෙනවා. මහජනයාට වැට බැඳී තිබෙනවා. නිලධාරීන්

කරන තක්කඩිකම් හා අයුතු ක්‍රියා නැවැත්වීම සඳහා, ඒ නිලධාරීන්ගේ අල්ලස් දූෂණ නැවැත්වීම සඳහා මෙම පනතේ එක වචනයක්වත් නැහැ. අහයභූමි ආසන්නයේ පදිංචි වී සිටින මහජනයා පිට වැරදි පැටවුණත් ඒ වැරදි කරන්නේ නිලධාරීන්මයි. ඉතින් ඒ නිලධාරීන්ට තවත් බලතල දෙන්නට යනවා. ඒ බලතල දෙන්නේ මහජනයාට හිරිහැර කරන්නටයි.

ආරක්ෂිත වනයක් මැදින් ගමකට යන්නට තිබෙනවා යයි අපි හිතමු. ඒක තමයි, ඒ ගමට යන්නට තිබෙන පාර. ඒ පාර හැර වෙන පාරක් නැහැ. හොඳයි, මිහින්තලේ පැත්තේ, එසේ නැත්නම් අනුරාධපුරය පැත්තේ ඇති ආරක්ෂිත වනයක් මැදින් තිබෙන පාරේ ගමන් කොට කෙනෙක් එහා පැත්තේ තිබෙන ගමකට යනවා යයි හිතමු. එහෙම නැත්නම් යම් කෙනකුට, ආරක්ෂිත භූමියක් මැදින් එහා පැත්තේ තිබෙන ගොවිපලකට යනවා යයි හිතමු. ඉතින් ඒ වනය මැදින් තමයි, යන්නට තිබෙන්නේ. ඒ මනුෂ්‍යයා තුවක් කුවක් ගෙන ගියොත් වන සංරක්ෂණ නිලධාරීන් ඔහුට දඬුවම් කරනවා. තමන් වැරදිකාරයා නොවන බව ඔප්පු කිරීමට ඒ මනුෂ්‍යයාට සිදු වෙනවා. මෙතෙක් කල් නම් නීතිය තිබුණේ ඊට වෙනස් විධියටයි. යම් කෙනෙකු තව කෙනෙකුට විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් කරන විට එය ඔප්පු කිරීම ඒ පැමිණිල්ල ඉදිරිපත් කරන තැනැත්තාගේ කටයුත්තක්. එහෙත් මේ පනතේ සඳහන් වන අන්දමට විත්තිකාරයා, තමන් නිවැරදිකාරයා බව ඔප්පු කළ යුතුයි. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ඔක්කෝම දේවල් ආපසු හරවන්නට හදනවාද? සනොස ආපසු හරවා සඵසලක් හැදුවා. ඒ අන්දමට නීතියත් ආපසු හරවන්නට හදනවාද? රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ ආපසු ගමන යන්නේ ඇමෙරිකාවටද? එසේ නැත්නම් හදටද? එතුමාගේ කථාවේදීත් මේ කාරණා ගැන පැහැදිලි කරනවා ඇතැයි අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මැරුණු හෝ පණ ඇති හෝ සතෙකු තබා ගැනීමේදී නිලධාරීන්ගෙන් බලපත්‍රයක් ගන්නට ඕනෑලු. නිලධාරීන්ගෙන් බලපත්‍රයක් ගැනීම අමාරු වැඩක්ද? උසස් යයි සම්මත පංක්තියේ උදවියට ඒ වැඩේ

වනසඤ්ච හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂක (සංරක්ෂණ)

පනත් කෙටුම්පත

බොහොම පහසුවෙන් කරවා ගන්නට පුළුවනි. ඒ සඳහා පහසුවක් තැන්පත් පුටු මිනිසාටයි. මේ පංක්ති හේදය මේ රටේ හැම තැනම තිබෙනවා. කුරුළුවන්ගේ පැත්තේ ඉන්න උදවියට ඕනෑම බලපත්‍රයක් අමාරුවක් නැතිව ගන්නට පුළුවනි. බලපත්‍ර ගැනීම ලොකු අයට පහසු වැඩක්. ඒ කාර්යය අමාරු වන්නේ පුටු එකාටයි. මත්පැන් ගැන හෝ වේවා, සමාජ ශාලා ගැන හෝ වේවා, වෙන ඕනෑ දෙයක් ගැන හෝ වේවා බලපත්‍ර ගැනීම ලොකු මිනිසාට පහසුයි. අමාරු පුටු එකාටයි. පොසි එකාට තමයි පංති හේදය බලපාන්නේ. මේ රටේ දේශපාලන හේද වලට වඩා මේ රටට හැදී ඇති බරපතලම රෝගය පංක්ති හේදයයි. පංක්ති හේදය නිලධාරීන් අතරත් තිබෙනවා. එම නිසා, ඇමතිතුමාගේ සම්බන්ධකමක් කීවොත් වනසත්ව නිලධාරියා වහාම බලපත්‍රයක් නිකුත් කරනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. නමුත් පොසි මිනිසෙක් ගිහින් ඉල්ලුවොත් බලපත්‍ර නැතැයි කියා එළවා ගන්නවා. ඒකයි මේ රටේ අද පවතින තත්ත්වය. ඉහළ පංක්තියේ එකාට එක විධියකින් පුටු මිනිසාට තවත් විධියකින් සලකනවා. දේශපාලන පක්ෂ වලට මේක තිබෙනවා. බස් නැවතුම් පලේ, කෝච්චියේ, ඉරිදා පොලේ මේ හැම තැනකම පංක්ති හේදය පවතිනවා. කන්තෝරුවලත් පංක්ති හේදය තිබෙනවා. එය අපායෙන් තිබෙන්න පුළුවනි. නමුත් මේ රටින් පංක්ති හේදය නැති කර දැමීම සඳහා, සමහර විට දේශපාලන පක්ෂ හේදයෙන් තොරව සාමාන්‍ය මිනිසා නැගිටින දවසක් ඇති වෙයි, එදාට ඒ අය නැගිටියි. අන්න ඒ කාරණය හොඳට මතක තබා ගන්න. එන කොට භාෂාව අතින් පංක්ති හේදයක් තිබෙනවා. මේ විධියට පංක්ති හේදයක් නැති තැනක් නැහැ; මේ පනතෙන් පංක්ති හේදයක් පෙනෙන්න තිබෙනවා. නමුත් නාත්සෙ බොහොමයක් නීතිරීති ගෙනෙන්නේ නමුත් නාත්සෙලාගේ පංක්තියට ආපසු ගෙන යන්නටයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙහි 25 වන වගන්තියෙහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“මේ වගන්තිය මගින් 61 යන අලුත් වගන්තියක් ආඥාපනතට ඇතුළත් කැරේ. මේ අලුත් වගන්තිය අනු ව, වන සතුන් සම්බන්ධයෙන්

—දෙවන වර කියවීම

කරන ලදැ යි කියනු ලබන වරදක් සඳහා වූ යම් නඩු පැවරීමක දී, ඒ සතා වන සතකු නො වන බව ඔප්පු කරන තුරු උග්‍ර වන සතකු ලෙස පූර්ව නිගමනය කරනු ලැබේ.”

මදැයි කළා! ගෙදර හදන මී හරකට කවු රුත් හෝ නඩුවක් පැවරුවොත් මී හරක අයිතිකාරයට සිඛ වෙනවා, උග්‍ර වන සතෙක් නොවන බව ඔප්පු කරන්න. කොහොමද ඇමතිතුමනි, මේ සතා ගෙදර හදන එකෙක්ද එහෙම නැති නම් වනසතෙක්ද කියා තීරණය කරන්නේ? කැලේ අලි යෙක්ද පාර්ලිමේන්තුවේ අලියෙක්ද කියා තීරණය කරන්නේ? ඔප්පු කරන්න ඕනෑලු. නමුත් කොහොමද ඔප්පු කරන්නේ? හොඳින්ද, වලිගෙන්ද, මහතින්ද, දිගින් පළලින්ද, මොකෙන්ද ඔප්පු කරන්නේ?

“ ඒ සතා වන සතකු නො වන බව ඔප්පු කරන තුරු උග්‍ර වන සතකු ලෙස පූර්ව නිගමනය කරනු ලැබේ.”

කොහොමද ඔප්පු කරන්නේ?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
 (கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
 (The Hon. J. R. Jayewardene)
 කටින්.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.
 (திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)
 (Mr. T. B. M. Herath)

කටින්! ඔව්, අවුරුදු හතරකුත් මාස ගණනාවක් තිස්සේ ඔප්පු කර තිබෙනවා; වන සතුන්ද නැද්ද කියා මහජනතාව ඔප්පු කර තිබෙනවා. ඒ ගැන ලගදීම මහජනතාව තීරණය කරාවි. එය වෙනම ප්‍රශ්නයක්, මෙයට එය අදාළ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, නිදසුනක් වශයෙන් මී හරකකු සම්බන්ධයෙන් යම් පුද්ගලයකුට චෝදනාවක් එල්ල වුණොත් ඒ සතා ගමේ උපන් එකකු බව ඔප්පු කරන්න උප්පැන්න සහතිකයක් තිබෙනවද? එහෙම නැති නම් කොතැනක හෝ කන්තෝරුවක ලියා පදිංචි කර තිබෙනවාද? කොහොමද වන සතෙක් නොවන බව ඔප්පු කරන්නේ? මෙය මහ විහිළු වක්නේ. වන සතුන් ආරක්ෂා කිරීමට පියවර ගැනීම ගැන සම්පූර්ණයෙන්ම මාත්

වනසතී හා වෘක්කලා ආරක්ෂක (සංරක්ෂණ) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[පී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

එකඟයි. නමුත් මෙවැනි නීතිරීති පැනවීමෙන් සාමාන්‍ය මහජනතාවට විදින්න වන හිරිහැර ගැනත් කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. ගරු කථානායකතුමනි, නිලධාරීන්ට මේ තරම් බලතල දෙන්නේ මොනවටද? නිකනුත් වැරදි කරන නිලධාරීන්ට මේ වගේ බලතල දුන්නොත් මොනවා නොකරුවිද? මේවා කරන්න පෙර හිතා බලන්නටයි අප කියන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, 26 වන වගන්තියෙහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“ මේ වගන්තිය මගින්, ඇතැම් වැරදි කිරීමේ දී හෝ කිරීම සඳහා පාවිච්චි කරන ලද යම් වාහනයක් රාජසන්නක කිරීමට අධිකරණයට හැකි වන සේ ආඥාපනතේ 64 වන වගන්තිය සංරක්ෂණය කැරේ.”

මා වැරදිලාවත් අභය භූමියක් මැදින් මෝටර් රථයෙන් යන විට, මේ මිනිසා තමයි හැමදාම පාර්ලිමේන්තුවෙදී අපට බනින්නේ, එම නිසා මෝටර් රථය රාජසන්නක කර දමන්න ඕනෑය කියා සිතූනොත් වැඩේ ඉවරයි. [බාධකිරීමක්] අපට අලුත් කාර් දෙන්නේ නැහැ, මගේ කබල් කාර් එක යාල අභය භූමිය මැදින් යන කොට රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ නිලධාරීන්ට අසූ වුණොත්—මා හිතන්නේ නැහැ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා නම් එවැනි දෙයක් කරන්න පෙළඹෙනවාය කියා— එතුමාට නිලධාරීන්ගේ තිබෙන වැඩි සැලකිල්ල පෙන්වන්න ඕනෑවට, මෙයා තමයි වන සත්ව දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට විරුඬව පාර්ලිමේන්තුවේ කථා කරන්නේ කියා මගේ කබල් කාර් එකත් රාජසන්නක කරන්න පුළුවනි. එහෙම නම් බලතල දෙනකොට සීමාවක් නැද්ද? නිලධාරීන්ට හිතුවක්කාරකම් කරන්නට සෑම දොරක්ම විවෘත කර තිබෙන්නේ මක් නිසාද? කාරක සභා අවස්ථාවේදීත් මේ තත්ත්වය ගැන සලකා බලා සංරක්ෂණ ගෙනවිත් මේවා සීමා කරන්නට තමුත්තාත්තේ සූදානම්ද? කොළ ඇටය නැති සතෙක්— දැන් කොළ ඇටය නැති සතුන්ටත් මේ නීතිය බලපානවා නොවැ— ගැරඬියෙක් එහෙම කාර් එකට දමා මෙන්න, ගැරඬියෙක් අරන් යනවාය කියා නිලධාරීන් කිව්වොත් කාර් එක රාජසන්නකයි.

ඊළඟට, මේ දඩවලින් භාගයක් දෙපාර්තමේන්තුවට ලැබෙනවා. ඒ ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. ඒ මුදල නිලධාරීන් අතර බෙදනවාද? බෙදනවා නම්, නිලධාරීන් මේක තවත් ධනෝපායන මාර්ගයක් කර ගන්නවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. අහිංසක මිනිසුන් අල්ලා උසාවියට ඉදිරිපත් කර දඩ ගස්වනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. ඒ දඩ මුදල්වලින් භාගයක් ඔවුන්ට ලැබෙනවා. අවසානයේදී මොකක්ද වෙන්නේ? නිලධාරීන්ට වැරදි කරන්නට තවත් රුකුලක් දුන්නා වෙනවා. මේ පනත් කෙටුම්පතේ තවත් එවැනි අඩුපාඩු කම් රාශියක් තිබෙනවා. එමනිසා මේ පනත් කෙටුම්පත ස්ථාවර කාරක සභාවකට පවරා දීර්ඝ ලෙස සාකච්ඡා කරන්නට ගරු ඇමතිතුමා සූදානම්ද කියා මා දැන ගන්නට සතුටුයි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
පොරොන්දුවක් වුණා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)
(Mr. T. B. M. Herath)

බොහොම හොදයි. නමුත් පොරොන්දු ඉෂ්ට නොවන අවස්ථාවක් තිබෙනවා. එවැනි අවස්ථාවක් ඇති නොවේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා. මේ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව දීර්ඝ වශයෙන් සාකච්ඡා කරන්නට අපට වුවමනා කරනවා. වන සතුන් හා වෘක්කලා දිය ආරක්ෂා කිරීම අවශ්‍යයි. නමුත් මහජනතාවට හිරිහැරයක් නොවන ආකාරයට ඒක කරන්නට ඕනෑ; ආරක්ෂිත වන ප්‍රදේශ අවට සිටින මහජනතාවට හිරිහැරයක් නොවන ආකාරයට ඒක කරන්නට ඕනෑ; ගොවිතැන්වලට බාධාවක් නොවන ආකාරයට ඒක කරන්නට ඕනෑ. නිලධාරීන් කියන පලියට නොයෙකුත් වගන්ති දමා මෙතැන පනත් සම්මත කර නිලධාරීන්ට ඕනෑවට වඩා බලතල දීම තමයි නිදහස ලැබුණු දා සිටම මේ රටේ සෑම ආණ්ඩුවක්ම කර තිබෙන වරද.

පැනගිය තැනැත්තන් පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු බඩ්ලි සෝනානායක]

Clause 3 refers to the provision for making a declaratory Order, the declaratory Order to be in conformity with the Act.

Under Clause 4, the declaratory Order will be in force so long as the extradition arrangement exists and cannot be questioned in any court.

Under Clause 5, the relevant offences are described in the first schedule.

Under Clause 6, fugitive persons are not to be returned for political offences, for prosecution on grounds of race, religion and nationality or political opinions, with which, if they are charged in Ceylon they would be entitled to be discharged. An offence of a political nature does not include an offence against the life or person of the Head of the Commonwealth or the head of any other country.

Clause 7, refers to proceedings for return. Persons are to be dealt with only under an authority to proceed issued by the Minister. The authority is to be issued on request by the designated country, the request to contain particulars of the offence and the law under which the person is accused or convicted.

Under Clause 8, a warrant will be issued on receipt of an authority to proceed or upon information by a competent magistrate. Where provisional warrant is issued without authority to proceed, the magistrate will give notice of such issue to the Minister. The warrant will be executed by the person directed or by any police officer.

Under Clause 9, a fugitive person arrested will be produced before the competent magistrate and the proceedings in the court of committal will be in the form of a summary trial.

Under Clause 10, the person to be committed to custody is to be informed of his rights to make an application for *habeas corpus* or for review

of the order of committal by the Supreme Court; he shall not be returned until the expiration of a period of fifteen days from the date of the committal or until the *habeas corpus* application or review of the order of committal is decided; the Supreme Court may order the discharge of the person committed for the offence if it is of a trivial nature, or by reason of the passage of time since the offence was committed, or because the accusation is not made in good faith.

Under Clause 11, the Minister may order a fugitive person to be returned to a designated country. No order is to be made if the person is serving a sentence or charged with an offence until the trial is concluded and the sentence has been served. The Minister will not make an Order if it appears it would be unjust or oppressive to return such person. The Minister may make no Order if the person is convicted of an offence punishable with death in Ceylon. The Minister may make a preferential Order where two designated countries apply for the same person, bearing in mind the relative seriousness of the offences, the date of the request, the nationality or citizenship status and his ordinary residence. The notice of issue of warrant shall be given to the fugitive person.

Under Clause 12, a fugitive person committed to await his return may apply to the Supreme Court for his discharge on the grounds of delay in returning. The Supreme Court if it is satisfied that reasonable notice has been given to the Minister and sufficient cause has not been shown may direct the applicant to be discharged from custody.

Clause 13 provides for documents authenticated by the designated country to be admissible as evidence; authentication to be by a judge or magistrate or officer of the designated country.

Clause 14 provides for fugitive persons remanded or committed to custody to be treated as persons committed by a magistrate's court; on

புனதிக வுனதிகத் தனத் கெடுதிக

—தெவன வர கியதீ

escaping from custody to be arrested on a warrant; removal in custody to be considered as legal custody; the warrant for return to the designated country to be executed by officers to whom it is directed or by police officers.

Clause 15 provides for any warrant or order to be issued under the hand of the Minister and for regulations prescribing the form of any warrant or order.

Clause 16 provides for a fugitive person returned to Ceylon from a designated country to be dealt with only for the offence in respect of which he was returned, or any lesser offence proved by facts established for the purpose of securing his return, or any other offence in respect of which the Government of the designated country from which he was returned may consent to his being dealt with. He shall not be dealt with for any other offence committed during a prescribed period before he was returned to Ceylon. The prescribed period is 45 days.

Under Clause 17, if proceedings are not begun within a period of six months commencing on the day of arrival of the person returned to Ceylon, or if he is acquitted or discharged after trial, such person may be sent back free of charge to the country from which he was returned.

Under Clause 18, the Minister may make regulations, and those regulations shall be laid before the Senate and the House of Representatives and published in the Gazette after approval. Such regulations shall have force as though they were enacted by the Act.

Under Clause 19, "the United Kingdom" is to include any colony; any associated state within the meaning of the West Indies Act, 1967, of the U. K., and any country outside Her Majesty's Dominions over which she extends protection but not being a country which forms part of any other Commonwealth country.

Clause 20 repeals the Acts, referred to in the Third Schedule.

Clause 21 defines the terms contained in the Bill.

The First Schedule to this Bill describes 28 returnable offences. The Second Schedule lists 25 Commonwealth countries. The Third Schedule describes the enactments that are being repealed.

புனதிக வுனதிகத் தனத் கெடுதிக

வினா எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Question proposed.

பெர்னாட் சோய்ஸா உரை.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Sir, the Hon. Prime Minister did not inform us whether this Bill is brought in consequence of negotiations that this Government or the previous Government had conducted with these various countries.

டூடலி சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No. You will see that in each case we have to have agreements tabled. It is after that—[Interruption].

டூடலி சேனானாயக (தொடர்)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

Agreements have to be tabled in in the House.

பெர்னாட் சோய்ஸா உரை.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I ask this question because—[Interruption]. No. The agreement comes after this.

டூடலி சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

This gives the power to have the agreement. It is only after this that you have the agreement.

පානභිය තැනැත්තන් පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I was wondering how the list of offences in the First Schedule was drawn up.

ගුරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Those are the offences that are generally included.—[Interruption].

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I have no particular objection to it.

ගුරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

These are only returnable offences. There are 28 of them.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Under the laws of various countries there would be a large number of criminal offences, but we do not propose to return people just—[Interruption].

ගුරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No. It is only in respect of these.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

But how did these get selected? For instance, there are certain actions which are offences in India but not offences here. If that country demands that a person should be returned for committing that offence, I could understand your putting it in the schedule. But if there is no such demand why should we bother about it?—[Interruption].

ගුරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The list was agreed on at the Commonwealth Law Ministers' Conference.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

That is why I asked whether there was any agreement earlier. If there was an agreement and this list was drawn up in the light of that I can understand it. There are offences much graver than bigamy. If a man has committed bigamy and has come here, obviously that marriage was invalid in any case.

ගුරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Why not sit down and pass this? You are trying to find something to talk on.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

No, I was thinking of what you said just now. If I did not get up you would not have given that information. Clause 6 is the one we have to examine very carefully.

ගුරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

That is for the *habeas corpus*. He is having the right.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

He is given the right of *habeas corpus*?

ගුරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Yes.

உதவியை உறுதிப்படுத்த உதவி கையாண்டு

—தேவன் வர கியமீ

பெர்னாட் சோய்ஸா உரை.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The exceptions are mentioned. In other words, you have to be satisfied that the offence of which that person is accused or was convicted is an offence of a political character. This is a field in which we have the greatest difficulty. The particular act may be, for instance, construed in that country say, as an act of arson. But it may be of a political character. It may be construed as an act of arson. Even injury caused to a person—it may not be a very serious injury—may be entirely of a political character.

We have in previous instances even in this country within our law contended here that certain offences were political and should be treated as such. It has always been the position taken up by Government that they are not political since these are actions otherwise punishable under the Penal Code.

On the question of offences of a political character—

பெர்னாட் சோய்ஸா உரை.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Well, he will not be returned.

பெர்னாட் சோய்ஸா உரை.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

How is this going to be interpreted? It is a matter in regard to which we would like an assurance.

பெர்னாட் சோய்ஸா உரை.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(The Hon. Dudley Senanayake)

That is for interpretation by the judiciary, the magistrate.

டாக்டர் என். எம். பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

You have to make it.

பெர்னாட் சோய்ஸா உரை.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(The Hon. Dudley Senanayake)

How would you define "political character"?

பெர்னாட் சோய்ஸா உரை.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

If in any of the Latin American countries there is a civil war and in the course of an armed struggle that takes place there is shooting, it may cause injury or it may cause death. Subsequently one side wins in that civil war. They may want to punish a person for his political opposition. But he may be tried for grievous hurt or whatever may be the appropriate offence in that country, the parallel offence. He may be convicted and may escape from custody and come here. The charge against the person and the conviction are on the basis of having committed grievous hurt by shooting. He may plead that this was in the course of a civil war. Would you or your Government or a court of law of this country say this is of a political character? Or would it not say so?

ம. எம். என். எம். நயினா மரிக்கார் உரை.

(சுற்றுலா அமைச்சர்)

(The Hon. M. H. M. Naina Marikkar—
Parliamentary Secretary to the Minister of Justice)

There are cases.

பெர்னாட் சோய்ஸா உரை.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

We would like to know. Unless there is some indication given as to the interpretation, I know it may be difficult of definition. The Hon. Prime Minister must not challenge me and ask me to define it here. I cannot do it. I am not a legal draftsman.

පැනභිය තැනැත්තන් පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් සේනානායක

(කෙළරව උද්ග්‍රී ජේනුනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

That is what I was just trying to do.

බර්නාඩ් සොයිසා මහ.

(තිරු. පෙර්නාඋද් සොය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

That is why I anticipated it.

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් සේනානායක

(කෙළරව උද්ග්‍රී ජේනුනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

One has to consider all the circumstances and make a decision. It will vary in each case to a great extent.

බර්නාඩ් සොයිසා මහ.

(තිරු. පෙර්නාඋද් සොය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

In regard to Clause 6 (1) (c), I would ask him to accept one amendment. Will he add "caste" also to that because we are dealing with certain countries in which the question of caste also exists. Will the Hon. Prime Minister consider adding "caste" at the appropriate place?

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් සේනානායක

(කෙළරව උද්ග්‍රී ජේනුනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Certainly.

අ. භා. 3.46

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(අලලවත්ත)

(කලාතිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා—
අකලවත්ත)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta)

The only offence of a political character in the Penal Code of Ceylon is contained, in fact, in the set of sections which are concerned with offences against the State. And it would be possible for a Minister or a court concerned to limit its understanding of the term "offence of a political character" to that narrow category, in which case you will have

a most extraordinary situation that the only kind of offence for which you will not return a fugitive offender will be an offence like treason in his own country—ordinarily considered the most serious kind of offence that you can commit. I take it, therefore, that when one speaks of an offence of a political character one is not meaning that the definition of the offence constitutes a political offence, but that you are intending to think in the following way—that the context in which the offence is committed gives it a political colouring. I think the Hon. Prime Minister would appreciate that there is a big difference between these two, and there would be a much wider area of discretion in the Minister, the Supreme Court, or the court of committal in the latter case, where you are thinking of the offence gaining a political colouring out of the context in which it is committed.

As this stands, the terminology is in grave danger of being looked at extremely narrowly, because the term is "an offence of a political character." You will notice that in the definitional clause, namely, Clause 21, there is no effort to define this phrase. I do not blame anyone for not endeavouring to define that phrase. And it may not be desirable to define that phrase. But I would like to point out that what is really at issue is of the utmost importance and has something to do with the question of taking refuge in another country. We know for a fact that right now even in this contemporary world there are a number of political people who have self-exiled themselves, for instance from contemporary Greece. After the present dictatorship, whose character and nature have been universally denounced not only from the Left but generally, there are a large number of political exiles, because, in the manner that the law is defined and operated at present in that country, mere opposition to the Government comes into the order of criminal offence. Then, again, you will remember that there are certain types of offences which even we have known in regulations, for instance,

harbouring dangerous thoughts—one of the most extraordinary offences that has ever been devised and of which people like myself are probably continuously guilty.

What I am urging is this : there is a danger when you use a phrase like “an offence of a political character” as distinct from such a thing as “taking into consideration the political context, etc., involved”. I cannot invent a phrase on my feet, but I would say this: the moment you have a phrase like this in a Section in an Act, at some stage or other there will be an effort by the courts to define it. The courts are bound to define it in terms of their standard principles of interpretation. An offence of a political character can be quite reasonably interpreted by a court as meaning an offence which in its definition is of a political character. If so, I repeat, you will have only a very narrow set of offences.

I think what is intended, and I hope is in the Hon. Prime Minister’s mind, is a different thing. But when he is asked to repatriate or to send back to another country a fugitive offender, he is entitled to look, and has a duty to look, into the situation in which that man had been brought before the courts, that he had escaped from that country and is sought to be taken back to that country, and the Hon. Prime Minister or the relevant Minister will have a discretion which is not limited by mere technical-legal considerations but which is exercised from the point of view of the general political desirability of refusing to send back a fugitive.

If you look at the law and its definition of an offence in any given country, a man may be, on the facts alleged, truly and completely guilty of the offences as defined in that country, but it may be something, first of all, which is not an offence in our country. That is of the utmost importance. You constantly have cases—we have had non-political cases on the question of sexual offences—but the point is this : if you

compare the legal systems and the penal codes and penal systems of any two countries, you will ordinarily find that in one or the other country certain acts are designated and defined as offences which are not offences under our law. Now, that becomes a very serious matter.

We do not make an act a criminal offence because no doubt we are satisfied that it ought not be made one. Then somebody commits such an offence in the other country. Is or is not the Hon. Minister here, who is one of the authorities, entitled to say, “Since it is not an offence in our country though it is an offence in yours, we do not wish to act”?

சென்னை டூடலி சேனாயக்க

(கௌரவ டூடலி சேனாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

See sub-section 2.

டாக்டர் காலவின் சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I looked at sub-section 2. In fact there is another section a little further on also which you can consider. Under sub-section 2 :

“A fugitive person accused of any offence shall not be returned under this Act to any designated country, or committed to or kept in custody for the purposes of such return, if it appears, as provided in sub-section (1) of this section,”

Please note the limitation—

“ that if charged with that offence in Ceylon he would be entitled to be discharged under any rule of law relating to previous acquittal or conviction.”

That is not the answer to my question, for what is dealt with here is the following. A person is brought up for an offence in the court of another land. The person is a fugitive in our land. There is an application under this Act for this person to be returned for trial there. The Minister here will consider the question whether on the facts alleged in the Ceylon court with its assumption or

පැනහිස තැනැත්තන් පනත් කෙටුම්පත

--දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

the presumption in favour of innocence, a person would be entitled to a discharge or acquittal if tried in our court. In that event he will say, "I am not going to put him in peril there because their assumption may be different from ours." That is not the point I am on.

The example I gave of harbouring a dangerous thought is not a strange one. We have, for instance, in some countries, an offence of "bringing the State into disrepute." We all know that in our own Manual of Procedure there is an offence relating to "bringing the Public Service into disrepute." You have a similar kind of agreement in certain countries—one of the most dreadful and wide definition of an offence—which enables complete dictatorial oppression irrespective of in what country that definition is used. Then, what I am anxious of is this. If we, claiming to be a democratic country, are anxious to protect the democratic freedoms, then, I say, the Hon. Minister or the authority concerned must have the right here to refuse to return the fugitive on the ground that he is not being returned in conditions in which his democratic rights are in operation. It is not enough to say that a country has a system of law and that it is not for us to sit in judgment over that system of law. That is a principle and we can understand it. Some countries have their own principles of law and operate them in regard to their citizens. But when another country asks for our co-operation to bring even a citizen of theirs under their system of law of which we do not approve, then, I say, our law must not place the Hon. Prime Minister or the relevant authority concerned in the position that our country must by law co-operate with that system with which in fact it does not wish to co-operate.

I have made my point clear by stating that in that way. How that is to be drafted is not something that one can do on one's feet. I rather think, with all respect, that when

this drafting was done, no doubt in the light of various agreements and so on as well as other laws in other countries, these phrases have been adopted. But I do earnestly urge that the phrase "an offence of a political character" is too narrow in its connotation to be a sufficient basis for the safeguard which I have no doubt it was intended the law should have by leaving in the relevant authority the power to refuse. I really think it is far better to say very simply without efforts to find a political character and so on that our relevant authority—that is the Minister, the committing court or the Supreme Court—on a writ of *habeas corpus*, shall have the power for reasons which are satisfactory to itself to refuse to return the fugitive. I shall put it as wide as that—that there shall be the power in the relevant authority to refuse. May I use the term relevant authority to cover these three groups. If the relevant authority is satisfied that the return of the fugitive should not be done then it will not do so. I am providing a power as wide as that to the relevant authority.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

How much longer will the hon. Member take ?

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I promised to be short, but—

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

If the hon. Member wishes he may continue after the tea interval. Business has to be interrupted at this stage. Order, please! The Sitting is

පනවන නැතැත්තන් පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

suspended till 4.30 p.m. On resumption, the Hon. Deputy Chairman of Committees will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන්, අ. හ. 4.30 ට කරකසන නියෝජ්‍ය සභාපති භූමානේ [ඒ. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මය.] සභාපතින් වසෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள் [திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. G. J. PARIS PERERA] in the Chair.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Sir, I shall finish in a couple of minutes. I think I could state what I am seeking for in a couple of sentences. I am anxious, Sir that the Hon. the Prime Minister as the final authority who will issue whatever warrant has to be issued for extradition, should have an uncontrolled discretion in this matter. I use the words "uncontrolled discretion" very deliberately. I want the Hon. Prime Minister of this country to be in a position to state simply in any order he makes, only this: "I am satisfied that this offender should not be extradited and therefore I do not extradite him." I do not even want to make an order saying, "I am satisfied." I wish to give him the power, if he is satisfied, to refuse to extradite at the stage where he has to make a decision.

There is a discretion at present vested in the Hon. Prime Minister by various sections. In one of the latest sections, for instance, the word "may" is constantly used even in respect of orders by the Supreme Court. I appreciate that. But, Sir, when you define certain principles or otherwise lay down certain things in a law, it is a principle of interpretation that where discretion is given to an authority that discretion has to be exercised in accordance with the principles that underlie the express provisions. In other words,

though the discretion may appear to be unlimited, it is in fact limited. For my part I say that what I seek to do can be achieved in Clause 6 itself by adding after (c), a sub-clause (d) which I shall now merely formulate to indicate my idea.

You will find in Clause 6 (1) that "a fugitive person shall not be returned under this Act if it appears to the Minister, to the court of committal, or to the Supreme Court"

"(a) that the offence of which that person is accused or was convicted is an offence of a political character ;

(b) that the request for his return, though purporting to be made on account of a relevant offence, is in fact made for the purpose of prosecuting or punishing him on account of his race, religion, nationality or political opinions ; or

(c) that he might if returned, be prejudiced at his trial or punished, detained or restricted in his personal liberty by reason of his race, religion, nationality or political opinions."

I should like instead of the full-stop after the word 'opinions', semicolon, and the addition of—

"(d) and in any event if the Ministeris satisfied that the person should not be extradited."

I want those simple words added.

If that is done, while ordinarily you may act in terms of (a), (b), or (c) in those extraordinary situations in which this country and this Prime Minister may wish to co-operate in the extradition of a person for the purpose of being dealt with for an offence where you might as well have to do it where only (a), (b) and (c) control your discretion, if you add what I have suggested, (d) your discretion will be absolute. And I wish to say categorically my desire is that it should be absolute.

We cannot even in the case of Commonwealth countries go on the old assumption, for instance that the dominions will be democratic, for

පැනහිස තැනැත්තන් පනත් කෙටුම්පත

--දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
 that is no longer valid. Plenty of countries within the British Commonwealth and Empire which have become free and remain within the Commonwealth have drastically changed their constitutions in a dictatorial direction. I do not wish to designate. I do not seek to imperil good relations, but we know this is a fact. I say even common membership of the same Commonwealth should not result in co-operation with such a regime in certain fields of offences. It is, after all, a concern which should motivate the Prime Minister of this country, a concern for human liberty, and that is a factor which you cannot define for you do not say, "Having regard to human liberty" and so on. You give the proper person the discretion, and the proper person is the Prime Minister of the country. It will be the Prime Minister of this country who will be exercising the discretion. If in conscience he feels that he does not want to co-operate in such extradition, then he can be non-co-operative without breaking the laws of his own country. To do that you must have a provision in the law which gives him an absolute discretion in the exercise of which he need not even give any reasons. You do that by having a provision to this effect: If the Prime Minister is satisfied that the person ought not to be extradited, he may refuse extradition.

අ. හා. 4.37

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ති.ප්‍ර. ප්‍රිතින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අද මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කළ පනත් අතුරින් විශේෂ කාරක සභාවක් හමුවට පත් කිරීම සඳහා එක්තරා පනතක් අද සවස් වරුවේ සම්මත වුණා. එම පනත වන සත්ව හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂක (සංශෝධන) පනතයි. ඒ පනතින් වන සතුන්ට දක්වන තරම් කරුණාවක් මේ පනත යටතේ මිනිසා විසින් මිනිසාට නොදැක්වීම ගැන මගේ එක්තරා පැමිණිල්ලක් තිබෙනවා. අප විසින් විශේෂ කාරක සභාවක් හමුවට පත් කර තිබෙන

වන සත්ව හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂක පනතින් අභය භූමියක් මැදින් වන සතෙකුට හානිකර විය හැකි තුවක්කුවක් අරගෙන යෑමත් වරදක් හැටියට නීතිගත කර තිබෙනවා. එහෙත් ගරු අගමැතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ පනතින් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ තමන්ගේ පණට නැත්නම් තමන්ගේ නිදහසට ආදරේ නිසා හෝ වෙන යම් හේතුවක් නිසා හෝ මේ රට අභය භූමියක් කර ගන්නා බලාපොරොත්තුවෙන් වෙනත් රටකින් මේ රටට පැමිණි තැනැත්තෙකු ඒ පැමිණිලිකාරයින්ටම නැත්නම් චෝදනා ඉදිරිපත් කරන අයටම අල්ලා දීමයි. මිනිසා වන සතුන්ට දක්වන තරම් කරුණාවක් මිනිසා විසින් මිනිසාට නොදක්වන අවස්ථාවක් හැටියට මේ පනත පෙන්වන්නට පුළුවන්. බරපතල අපරාධ කර රටකින් පැන යන අයට සදාකාලික ආරක්ෂාව දෙන්නය කියා මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් මෙසේ ආපසු අල්ලා දෙන්නට බලාපොරොත්තු වන පුද්ගලයන් මොන මොන තරම් සාපරාධි ක්‍රියාවන් විෂයෙහි චෝදනා ලැබූ අයද යන්න ගැන විශේෂයෙන් සැලකිලිමත් වන්නට ඕනෑ. යම්කිසි ක්‍රියාවක් යම් රටක අපරාධයක් වුණත් එම ක්‍රියාව මේ රටේ එතරම් බරපතල අපරාධයක් නොවන්නේ නම් එවැනි ක්‍රියාවකට සම්බන්ධ අයෙක් ආපසු නොයවා ඔහුට රැකවරණය ලබාදීමට මේ පනත ක්‍රියාවට නගන ගරු අගමැතිතුමාට බලය තිබෙන්නට ඕනෑ.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(ගෙනරාම උඩුගාමි ජේනානායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ඒ බලය තිබෙනවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ති.ප්‍ර. ප්‍රිතින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

සමහර ඒවා සම්බන්ධව ඒ බලය තිබෙනවා තමයි. එහෙත් පළමු වැනි උප ලේඛනයට සාපරාධි ක්‍රියාවන් 28 ක් ඇතුළත් වී තිබෙනවා. මෙතරම් විශාල අපරාධ සංඛ්‍යාවක් මේ උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළේ මොන හේතුවක් නිසාද කියා ගරු අගමැතිතුමා එතුමාගේ කථාවේදී පැහැදිලි කළේ නැහැ. මේ පනතේ 11 වැනි ඡේදයේ 4 වැනි උප ඡේදය යටතේ නම් එක්

පැනගිය තැනැත්තන් පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

තරා අනුකම්පාවක් දක්වා තිබෙනවා. සමහර ගණයක වැරදිකරුවන්ට එක්තරා අනුකම්පාවක් දක්වා තිබෙන බව පෙනෙනවා. ලංකාවේ මරණීය දණ්ඩනයට නියම නොකළ හැකි වරදකට චෝදනා ලත් පුද්ගලයෙක් ඒ රටට ආපසු යැවීමෙන් ඔහුට මරණීය දණ්ඩනය නියම වෙනවා නම් හෝ නියම කළ හැකි නම් එවැනි අය ආපසු නොයවන්නට පුළුවන්. ඒ හැගීම් මාලාවම අනිකුත් වැරදි විෂයෙහිත් බලපා ඒ අනුව ටිකක් සානුකම්පිකව සලකා බලන්නට පුළුවන් නම් හොඳයි කියන එකයි මගේ අදහස.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙහිදී පැනනගින ප්‍රධාන ප්‍රශ්නය පුද්ගලික නිදහස පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. යම්කිසි මානසික දුර්වලතාවක් නිසා ප්‍රකෝපකාරී වීම හේතු කොටගෙන මිනි මැරීමේ ක්‍රියාවකට සහභාගි වන පුද්ගලයෙකු වුණත් විදුලි පුටු වට යවා හෝ එල්ලුම් ගස් යවා හෝ වෙනත් යම්කිසි ආකාරයකින් හෝ මරණයට පත් කිරීම සඳහා නීති පැනවීම අසාධාරණය කියා විශ්වාස කරන මනුෂ්‍යයෙක් මම. මිනි මැරීමට දඬුවම මිනි මැරීම නොවිය යුතුය කියා විශ්වාස කරන මනුෂ්‍යයෙක් මම. එම නිසා වරදකට චෝදනා ලැබීමෙන් පසු තමන්ගේ නිදහස උදෙසා අභය භූමියක් කරා—ක්ෂේම භූමියක් කරා—පැන එන පුද්ගලයෙකු ආපසු අල්ලා දීම ඒ තරම් හොඳ දෙයක් නොවන බවයි, මගේ අදහස. එය බැලිය යුත්තේ මනුෂ්‍යයෙකුගේ නිදහස පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් වශයෙනුයි.

සමහර රටවල සාපරාධි ක්‍රියා හැටියට ගණන් ගත න ඒවා අපේ රටේ සාපරාධි ක්‍රියා ලෙස නොපිළිගන්න ඒවා වන්නට පුළුවනි. රජය විවේචන කරන අදහස් පළ කිරීම, රජය විවේචනය කරන පොත් පළ කිරීම වැනි ක්‍රියා පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයේ ඇතැම් සාමාජික රටවල හෝ වේවා, පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයෙන් බාහිර ඇතැම් රටවල හෝ වේවා, අප සමග ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධතාලී තිබෙන රටවල හෝ වේවා වරදක් හැටියට සලකන්නට පුළුවන්. එවැනි රටක ඒ විධියේ ක්‍රියාවක් කළ කෙනෙකු තමන්ගේ ආරක්ෂාව පතා මේ රටට පැමිණියොත් එවැනි ලේඛකයෙකුගේ නිදහසට හානි වන විධියට මේ පනත යටතේ ඒ පුද්ගලයා ආපසු භාරදීමට කට

යුතු කරනවාද? මගේ සිතේ පැනනගින එක ප්‍රශ්නයක් පමණක් ගරු අගමැති තුමාගේ සැලකිල්ලට භාජන කරන්නටයි, මා අදහස් කරන්නේ. එක්තරා රටක ලේඛකයෙකු—ඇතවොලි කුස්නෙට්සෝව් ලේඛකයා—හිටි ගමන් අතුරුදහන් වී ඇති බව අද පත්‍රයේ පළ වී තිබුණා. ඒ ලේඛකයාගේ ජන්ම භූමියට—

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)
Political offence.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகர)
(Mr. Prins Gunasekera)

දේශපාලන වරදක් නොවන්නට පුළුවනි. ඒ රටේ අපරාධ නීතිය යටතේ ඒක වරදක් වන්නට පුළුවනි. මේ රටේ ලේඛකයන් කී දෙනෙකු උසාවියට ගිහින් තිබෙනවාද, ගරු අගමැතිතුමා ගැනම නොයෙක් දේ ලියා? [බාබා කිරීමක්] පියල් වික්‍රම සිංහ මහත්මයාට උසාවියට යන්නට සිදු වුණා. ඒ නඩුව සාමදානයෙන් බේරා ගන්නා. අපේ රටේ නීතිය යටතේයි, ඒ විධියට සිදු වුණේ. සමහර රටවල ලේඛකයන් කෙරෙහි බලපවත්වන නීතිය යටතේ ද්වේෂ සහගත ප්‍රකාශ පළ කිරීම නිසා පමණක් නොවෙයි, සමහරවිට ආණ්ඩුව නොපිළිගන්නා තමන්ගේ නිදහස් සංකල්පනා ප්‍රකාශ කිරීම නිසාත් දඬුවම් කරන්නට ඒ රටවලට බලය තියෙන්නට පුළුවන්. එවැනි ලේඛකයකු තමන්ගේ නිදහස පතා මේ රටට ආවොත් මේ නීතිය යටතේ අප ඔහු ඒ රටට ආපසු දෙනවාද, නැද්ද?

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය බොහොම හදිස්සියෙන් බොහොම කලාතුරකින් පැනනගින එකක් වන්නට පුළුවනි. අවුරුදු 50 කට, 60 කටවත් එහෙම එකක් වෙයිද කියන්නට බැහැ. කිසිම රටකින් කිසිම දවසක කිසිම ලේඛකයෙකු අපේ රට අභය භූමියක් වශයෙන් සලකා ඇවිත් නැත, මේක කවදා වෙන දෙයක්ද කියා අගමැතිතුමා කියන්නට පුළුවනි. මෙය බොහොම අහම්බෙන් සිදු විය හැකි දෙයක් වුණත් මිනිසාගේ නිදහස පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. ඒ නිසා මේ නීතිය සකස් කිරීමේදී අප ඒ ගැනත් කල්

පැනණිය තැනැත්තන් පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

පනා කළ යුතුයි. මේ පනතේ 12 වැනි ඡේදයේ දෙවැනි උප ඡේදය ගැන ගරු අගමැතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරවන්නට මා කැමතියි. එම ඡේදයෙන් අදහස් කරන්නේ වරෙන්තුවක් නිකුත් කොට මාසයක් ගත වුණාට පසු යම් පුද්ගලයකු ආපසු යවා තැත්නම්, උසාවිය ඉදිරියට ගොස් තම කරුණු ඉදිරිපත් කොට නිදහස ලබා ගැනීමට අවසර දීමයි. එහෙත්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ කැමැත්ත අනුව ඔහු නිදහස් කරන්නට හෝ එසේ තැත්නම් වෙනත් නියෝගයක් කොට එකී පුද්ගලයා එම තත්ත්වයේම තැබීමට හෝ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට තාවත වරක් ඉඩකඩ ලබා දී තිබෙනවා. එම වගන්තිය ඉංග්‍රීසි යෙන් දැක්වෙන්නේ මෙසේයි :

“(2) If upon any such application being made the Supreme Court is satisfied that reasonable notice of the proposed application has been given to the Minister, the Court may, unless sufficient cause is shown to the contrary, by order direct the applicant to be discharged....”

මේ පිළිබඳව සංශෝධනයක් යෝජනා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. වරෙන්තුවක් නිකුත් කළාට පසු මාසයක් හිරබාරයේ සිට ඊළඟට තමන් නිදහස් කරන ලෙස හේතු යුක්ති ඉදිරිපත් කළ විට ඒ හේතු යුක්ති උසාවිය බාර ගත් තත් උසාවිය විසින් ඔහු නිදහස් කළ යුතුමයයි නීතියෙන් කියවෙන්නේ නැහැ. උසාවියට කැමති නම් නිදහස් කළ හැකියි. සිංහල පණතෙහි සඳහන් වී තිබෙන්නේ “අධිකරණය විසින් එය නිෂ්ප්‍රභ කළ හැකිය” යන්නයි. තම නිදහස අපේක්ෂාවෙන් යම් පුද්ගලයෙකු මේ රටට ආවා. නිදහස් වීමේ මාර්ගය නීතියෙන් සකස් කර තිබෙනවා. මාසයක් හිරබාරේ හිටිය. මාසයක් ඇතුළත ඔහු ආපසු බාර දී නැහැ. “අසුවල් වරෙන්තුවේ සඳහන් දිනය අනුව මේ මේ හේතු නිසා මා නිදහස් කළ යුතුයි” යනුවෙන් හේතු ඉදිරිපත් කළ විට ඔහු නිදහස් කරන ලෙස ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට බල කළ යුතුයි. එම නිසා, “නිදහස් කළ හැකිය” යන්න “නිදහස් කළ යුතුය” යනුවෙන් විය යුතුයි. මේ සංශෝධනය පිළිගන්නා ලෙස මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මා සඳහන් කිරීමට අදහස් කළ තවත් කරුණක් අගලවන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) විස්තර වශයෙන් ඉදිරිපත් කළා. සංශෝධනයක් ගැන ඉඟියක් එතුමා ගරු අගමැතිතුමාට පෙන්වුවා. තමන් කැමති නම් පමණක් මෙවැනි වූදින පුද්ගලයකු ආපසු යැවීමේ නියෝගය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ හෝ නොකිරීමේ හෝ සම්පූර්ණ බලතල ගරු අගමැතිතුමාටම තිබිය යුතු බව එයින් කියවුණා. එය මිනිස් නිදහසේ තාමයෙන් රටක අගමැති ධුරය දරන නායකයාට පැවරිය යුතු බලයක් බවයි මගේ අදහස. මා මේ කරුණු වික ගරු අගමැතිතුමාගේ සැලකිල්ලට යොමු කරනවා.

අ. හා. 451

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

This legislation, as mentioned earlier when, I think the hon. Joint Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) was speaking, resulted after the matter had been discussed at the Commonwealth Justice Ministers' Conference. This had been discussed to a great extent, and the general principles too had been gone into on that occasion. Therefore, any phraseology used in this connection is undoubtedly common to most legislation of this nature. But I should like to say that in the case of our own legislation we go much further than the legislation in some of the other countries, widening the scope for refusing extradition. Hon. Members just read the reasons in Clause 6 :

- “(a) that the offence of which that person is accused or was convicted is an offence of a political character ;
- (b) that the request for his return, though purporting to be made on account of a relevant offence, is in fact made for the purpose of prosecuting or punishing him on account of his race, religion, nationality or political opinions ;”

It includes “political opinions”. If I followed the arguments of the hon. Member for Colombo South, what

ආනන්දයාගේ පත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

he expressed is caught up in this section to a great extent. It is connected. I shall read it again :

“(b) that the request for his return, though purporting to be made on account of a relevant offence, is in fact made for the purpose of prosecuting or punishing him on account of his race, religion, nationality or political opinions ;”

Even “political opinions”. I agreed to an amendment he proposes to bring forward as regards caste. I am accepting that.

I like to read the relevant provision in the Indian law. It is in Section 31.

“A fugitive criminal shall not be surrendered or returned to a foreign State or a Commonwealth country if the offence in respect of which his surrender is sought is of a political character, or if it appears to be, to the satisfaction of the magistrate's court before whom he may be produced by Central Government, that the requisition or warrant for his surrender has in fact been made with a view to punishing him for an offence of a political character.”

It is almost similar as regards offences of a political character, or political opinions. But we include nationality, race and various other matters which are not included in the relevant Indian law.

I appreciate the arguments put forward by hon. Members opposite, that the competent authority should not be restricted in his scope of the power to refuse extradition. But hon. Members must bear in mind that before procedures under this law are set in motion, you have to come to an agreement with another country; you have to enter into a treaty. Only after a treaty with another country, can you set in motion the operation of the Ordinance. If our powers of restriction are so wide, nobody will come to an agreement with us. If the power in our law to refuse extradition is so wide, we cannot come to that agreement. And unless there is an agreement with any country—this makes provision for an agreement—you cannot put into operation anything under this law. That is why we have

to be rather restrictive in the scope of the power for refusing extradition, otherwise we will not be able to have an agreement with any country. If other countries feel that the scope is very wide they will not come to an agreement with us and there will be no extradition between Ceylon and those countries. That is the difficulty about accepting that amendment.

The hon. Member for Habaraduwa (Mr. Prins Gunasekera) referred to the list. This was the list agreed upon at the conference of the Ministers of Justice of various countries.

The other matter that was referred to was that if any person came here to ensure his freedom he should not be handed over. If a person comes here because of his political ideas or because he was being persecuted in the country from which he came because of his race or nationality, well, he is protected, but, for instance, if he has come here after having committed a criminal offence of a serious nature, I do not think hon. Members will say that he should not be handed over. As far as this country is concerned, there are certain persons who have left the country whom we want back to face charges. So that, that provision is necessary.

In regard to the other point, as I have already pointed out, if the scope becomes too wide, we cannot have an agreement and we cannot have extradition between our country and a particular country.

The hon. Member for Habaraduwa also raised the question of delay. If there is a certain delay the man has to be set free unless some cause can be shown. Sometimes it may be a delay that cannot be justified, as delay due to negligence. Or it may be delay that has been caused for a valid reason. The court will exercise its discretion in the matter.

—காரக ஸலாவ

புறகிய துறவந்தத் பனத் கெடுதீபன

புள்தய விமன லீந், ஸலாஸதீமன வி.

கெடுதீபன பனந தீப ஶுநுநலே ஡ேவந வர
கியவந லீ.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அதன்படி, மசோதா இரண்டாம் முறையாக மதிப்
பிடப்பெற்றது.

Question put, and agreed to.

Bill accordingly read a Second time.

மது படி வந ஶேபனாவ ஸலாஸதீமன வி.

“கெடுதீபன பனந பூரீந மன்றி மன்வலெ காரக
ஸலாவே ஆவரீய ஶுநுய.”—[ஶுரு வவிலீ ஶேநா
காயக.]

பின்வரும் பிரேரணை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது :

“மசோதா முழுச்சபைக் குழுவுக்குச் சாட்டப்படுமாக”
[கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க].

Resolved :

“That the Bill be referred to a
Committee of the Whole House.”—
[The Hon. Dudley Senanayake.]

காரக ஸலாவேதீ஡ீ ஸலொ வலெ லீ.

[காரகஸலா நியோஜீய ஸலாஸதீநும இலாஸகாரக
வி.]

முழுச் சபைக் குழுவில் ஆராயப் பெற்றது.

[குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள் தலைமை
தாங்கினார்கள்].

Considered in Committee.

[MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES
in the Chair.]

1 வந வனநதீயே ஶிப 5 வந வனநதீய நென்
கெடுதீபன பனநதீ காவெஶன் ஆவீயப தீநிய ஶுநு
யகி நியேவ கவந லீ.

1 ஆம் வாசகத்திலிருந்து 5 ஆம் வாசகம் வரை
மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்மென ஆணை
யிடப்பட்டது.

Clauses 1 to 5 ordered to stand part of
the Bill.

CLAUSE 6.—(General restrictions on
return of fugitive persons)

ஶுரு வவிலீ ஶேநாநாயக

(தீரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I have an amendment to move. I
have already mentioned the reasons
for this.

I move,

“In page 4, line 12, after the word ‘is’
insert ‘notwithstanding the specific con-
tent of the charge made against such
person and having regard to the circum-
stances in which the offence was
committed or is alleged to have been
committed.’”.

This would not damage your clause.

ஶுரு வவிலீ ஶேநாநாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I cannot accept the amendment. I
gave the reasons.

ஶுரு வவிலீ ஶேநாநாயக

(தீரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

While I admit that sub-section (b)
catches up with some of the things
I mentioned, it does not necessarily
catch up with everything that I
said. Sub-section (b) says:

“that the request for his return,
though purporting to be made on account
of a relevant offence, is in fact made for
the purpose of prosecuting or punishing
him on account of his race, religion,
nationality or political opinions ;”

Irrespective of his political opinion
which may or may not be inferable
from any particular action, a parti-
cular action may have a political
character. He may not be a member
of a political party or espouse a poli-
tical position but he may have
participated in one particular action
which may have been of a political
character and at that moment been
motivated politically, whatever
opinion he may have.

ஶுரு வவிலீ ஶேநாநாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

It is caught up with sub-section
(a)—political character.

ஶுரு வவிலீ ஶேநாநாயக

(தீரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

But then the question of political
character may be interpreted by our
courts of law as being specific

அரசியல் துறையில் சனம் கெடுதல்கள்

—காரக சபை

offences against the State. That is the danger. That is why I say, "having regard to the circumstances in which the offence was committed."

செ. டி. டி. சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக)

(The Hon. Dudley Senanayake)

There are decided cases on this matter as to what is "of a political character."

பெர்னாட் சாய்ஸா

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The countries which got together and drew up the United Nations Charter of Human Rights, which involves the right of political asylum, very definitely considered this question. But all the countries that joined in that discussion did not sign a common charter. There is no Charter of Human Rights to which every country has subscribed. That is why there were separate charters, one involving European countries and the other the United Nations Charter of Human Rights.

There are certain cases in international law where certain decisions had been made which are certainly useful as guide lines but they do not bind anybody else and the general principle that might be evoked in regard to what was decided in those cases may not be necessarily held applicable by judges here. There was a time when our Supreme Court came up against the Governor of the country on the interpretation of an Order in Council to protect the liberty of the subject, but one cannot be necessarily and is not necessarily certain that that kind of liberal interpretation can always be made by courts. They can be very narrow sometimes, and that is why I want to remove any doubts in their minds as to what we mean. This does not imply in any way that it is being restricted. It is only to clarify what would be of a political character, to enable them

in certain instances to judge whether a certain action is of a political character.

செ. டி. டி. சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக)

(The Hon. Dudley Senanayake)

It is better to leave it as it is.

காரகசபா திணைக்களம்

(சுழுகளின் உப அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Is the Prime Minister accepting the amendment?

செ. டி. டி. சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No.

பெர்னாட் சாய்ஸா

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I move,

"In page 4, line 18, leave out 'nationality or' and insert 'nationality, caste or'."

செ. டி. டி. சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I accept that amendment.

அந்தக் கட்டில் உள்ள வார்த்தைகளை நீக்கி, 'nationality, caste or' என்று மாற்றி எழுதினேன்.

அந்த வார்த்தைகளை நீக்கி, 'nationality, caste or' என்று மாற்றி எழுதினேன், காரகசபை.

விடப்பட வேண்டுமென பிரேரிக்கப்பட்ட சொற்கள் வாசகத்தின் பகுதியாக இருக்கவேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

அந்தச் சொற்கள் இங்கே சேர்க்கப்பட வேண்டும் எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question, that the words proposed to be left out stand part of the Clause, put, and negatived.

Question, that those words be there inserted, put, and agreed to.

புனடிய நனந்நன் பநத் கெடுதபந

—காரக ஸலாவ

புநயாபி ஸோடீஸா மஸ.

(திரூ. பெர்னாட் ஸொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I move,

“In page 4, line 23, leave out ‘nationality or’ and insert ‘nationality, caste or’.”

ஸர் டிட்ரீ ஸேநானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I accept that amendment.

ஈந்ஊரீமல ஸேநானாயக கல வலந வனந்நியே ஸோடீஸக ஊரீஸல நிரீஸ ஸுநுஸ ஸந பூஸ்நஸ விமஸந லீந், நிய்பூஸ விஸ.

ஈந்ஊர் வலந ஈநானல ஈகநு கல ஸுநுஸ, ஸந பூஸ்நஸ விமஸந லீந், ஸலாஸலிமந விஸ.

வனந்நிய ஸனேர்நிநானாயகரஸேந், கெடுதபந் பநநேநி ஸோடீஸக ஊரீஸல நிரீஸ ஸுநுஸ, ஸந பூஸ்நஸ விமஸந லீந், ஸலாஸலிமந விஸ.

6 வந வனந்நிய, ஸனேர்நிநானாயகரஸேந் கெடுதபந் பநநேநி ஸோடீஸக ஊரீஸல நிரீஸ ஸுநுஸகி நியேஸ கர்ந லீ.

விடப்பல வேண்டுமென பிரேரிக்கப்பட்ட ஸொற்கள் வாஸகத்தின பருதியாக இருக்கவேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு நிராரிக்கப்பட்டது.

அந்தச் ஸொற்கள் இங்கே சேர்க்கப்பட வேண்டும் எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வாஸகம், திருத்தப் பெற்றவாறு மஸோதாவின் பருதியாக இருக்க வேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

6 ஆம் வாஸகம், திருத்தப்பெற்றவாறு மஸோதாவின் பருதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Question, that the words proposed to be left out stand part of the Clause, put, and negated.

Question, that those words be there inserted, put, and agreed to.

Question, that the Clause, as amended, stand part of the Bill, put, and agreed to.

Clause 6, as amended, ordered to stand part of the Bill.

7 வந வனந்நியே ஸல 11 வந வனந்நிய நேந் கெடுதபந் பநநேநி ஸோடீஸக ஊரீஸல நிரீஸ ஸுநு ஸகி நியேஸ கர்ந லீ.

7 ஆம் வாஸகத்திலிருந்து 11 ஆம் வாஸகம் வரை மஸோதாவின் பருதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Clauses 7 to 11 ordered to stand part of the Bill

CLAUSE 12.—Discharge in case of delay in returning

பூந்ஊர் ஸுநுஸேகர் மஸ.

(திரூ. பிரின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

10 வநி பீடுவெ, 20 வந பீடுவெ “may” கியந வலநய ஈந்ஊர் “shall” கியந வலநய ஈநுலந் கல ஸுநுஸ, கிய மல ஸேநானாயகர்.

மல தீல பூலம கர்ந லீ கநாவேடீ கிவிலா வானேம தீ ஊ ஸலாந ஸாநுநலிபீக ஈவஸரஸக லனாவே வுரீகர்வந்ல லீ நிரேந லல பேநேநலா. ஈநிகர்ண ஈஸு பநநே 31 வெநி ஸேடஸே ஈஸ லுந் வெநலா. தீநி லுரீதீ வரடல ஈஸுவி ஊலிணீலீல ஊர் லுந்நால பஸுல—

ஸர் டிட்ரீ ஸேநானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

From your point of view “may” is better than “shall”.—[Interruption]. Do you want “unless sufficient cause” to be dropped?

பூந்ஊர் ஸுநுஸேகர் மஸ.

(திரூ. பிரின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

No, the word “may”.

ஸர் டிட்ரீ ஸேநானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

“May” is better from your point of view. When it is “may”, if sufficient cause is shown he can be discharged.

பூந்ஊர் ஸுநுஸேகர் மஸ.

(திரூ. பிரின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

கர்ணாகர் லுஸலி பநநே 31 வெநி ஸேடஸ லலந்ந. தீ ஊ ஸல நல நியியக லுஸலி பநநே 31 வெநி ஸேடஸே நிரேநலா.

“... the Judge of the said court presiding at such last-mentioned sessions shall, unless good cause be shown to the contrary....”

தீ ஊ ஸலாநல தீநி லுரூதீ வரடல ஈஸு வி பலுலுலநி ஊஊ வாரஸேடீ நலுல விஸாஸ கர்ந்நே நுநில கல ஸோஊ லேலநி

புதிய உத்தரவுகள் பற்றி கெடுதலான

—காரக கலாவ

ஊழி வாரியேஜித் தங்கு கல் கியலோந்
தங்கு ரயாவ ஓவிக் அலகரயக் கீ துலு,
தாலு வரக் ஶ் வரடகரு கிர லாரயே
தலு ஂந்நய கியு. தே கருஷு கிக ஓடி
பந் கல வல ம தங்கு ரயு விஶித் விந்நி
காரயு திடகஶ் கல ஶுதுகி. ரஶுவி பதனே
31 வெநி ஶேடயே ஶ் விடியவ திலெதல.
லகாவே வரடிகருவந் வ ஶுலவ கீ
திலெதல தலி, விடேகிக வரடிகருவந் வ ஶ்
ஶுலவ தலுடேந்நே ஶுலி?

13 வல வலந்நிய கெடுதலு பஶுநேஶி
கலவகக் ஶுலியவ திலிய ஶுதுகி திலேல கரந
கீ.

13 ஶும் வலககம் மலுதலவின் பகருதியாக ஓருக்க
வேண்டுமென ஶுலீணயிடப்பட்டது.

Clause 13 ordered to stand part of the Bill.

CLAUSE 14.—(Custody).

லீதலகி ஶுலியு லுல.
(திரு. பெர்லுட் ஶுலயலுல)
(Mr. Bernard Soysa)

Sir, I have no amendment, but I am a little worried about Clause 14. This is what Clause 14 (I) says:

“Any fugitive person remanded or committed to custody under section 9 shall be committed to a like institution as a person charged with an offence before the Court of committal in its capacity as a Magistrate’s Court.”

I suppose this means that he will be kept in the remand jail.

லுல கிஶிஶி ஶேதலயலக
(கெலரவ டட்ளி ஶேலுநலயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)
Why not?

லீதலகி ஶுலியு லுல.
(திரு. பெர்லுட் ஶுலயலுல)
(Mr. Bernard Soysa)

I am only thinking of the case of a complete stranger to the Island who comes here for whatever reason. It may be that he is convicted and punished in his own country, and this may be additional punishment. I can assure the Hon. Prime Minister that I have been in a jail in India and the agony I suffered was certainly greater than that of any Indian citizen who was at that time in jail, because in addition to the normal difficulties of the surroundings there was the fact that I was a total stranger in that country, compelled to eat food which was foreign to me, to live in circumstances which were completely alien. It is hardly human to confine people in those circumstances. I am not moving an amendment. I am only asking the Hon. Prime Minister to find some institution, if he can, to send these people to.

லுல கிஶிஶி ஶேதலயலக
(கெலரவ டட்ளி ஶேலுநலயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)
I accept that amendment.

அந்நுலவ ஶேஶத கல வலய வலந்நியே
கலவகக் ஶுலியவ திலிய ஶுதுக, ஶத ஶுலீநய
விஶத லீத. திஶ்ஶுல விஶ.

அந்நி வலய ஶுலத ஶுலத கல ஶுதுக, ஶத
ஶுலீநய விஶத லீத, ஶலஶலிஶத விஶ.

வலந்நிய ஶுலலீதலகாரயேந், கெடுதலு
பஶுநேஶி கலவகக் ஶுலியவ திலிய ஶுதுக, ஶத
ஶுலீநய விஶத லீத, ஶலஶலிஶத விஶ.

12 வலந்நிய ஶுலலீதலகாரயேந் கெடுதலு
பந் பஶுநேஶி கலவகக் ஶுலியவ திலிய ஶுதுகி
திலேல கரந கீ.

விடப்பட வேண்டுமென பிஶேரிக்கப்பட்ட ஶுலு
வலககத்தின் பகருதியாக ஓருக்கவேண்டுமெனும் வின
விடுக்கப்பட்டு திராரிக்கப்பட்டது.

அந்நதஶ் ஶுலு ஓங்கே ஶேர்க்கப்பட வேண்டும்
எனும் வின விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வலககம், திருத்தப் பெற்றவலு மலுதலவின்
பகருதியாக ஓருக்க வேண்டுமெனும் வின விடுக்கப்பட்டு
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

12 ஶும் வலககம், திருத்தப்பெற்றவலு மலுதலவின்
பகருதியாக ஓருக்க வேண்டுமென ஶுலீணயிடப்பட்டது.

Question, that the word proposed to be left out stand part of the Clause, put, and negatived.

Question, that that word be there inserted, put, and agreed to.

Question, that the Clause, as amended, stand part of the Bill, put, and agreed to.

Clause 12, as amended, ordered to stand part of the Bill.

புதிய நடைமுறைகள் பற்றி கருத்துரை
—கூடுதல் கருத்து

நன்றி (சுருத்தி) பற்றி கருத்துரை
—தேவன் வர கருத்துரை

ஓர் உத்தரவு கருத்துரை
(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

If we have special institution the hon. Member may get up and say that we are treating foreigners better than our people and probably make political capital out of it.

14 வது உத்தரவு கருத்துரை பற்றி கருத்துரை
கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை

14 ஆம் வாசகம் மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Clause 14 ordered to stand part of the Bill.

15 வது உத்தரவு கருத்துரை 21 வது உத்தரவு கருத்துரை
கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை

15 ஆம் வாசகத்திலிருந்து 21 ஆம் வாசகம் வரை மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Clause 15 to 21 ordered to stand part of the Bill.

1 வது உத்தரவு கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை
கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை

2 வது உத்தரவு கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை
கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை

3 வது உத்தரவு கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை
கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை

புதிய உத்தரவு கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை
கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை

கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை
கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை

முதலாவது அட்டவணை மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

இரண்டாவது அட்டவணை மசோதாவின் பகுதியாக இருக்கவேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

மூன்றாவது அட்டவணை மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

சட்டமாக வாசகமும் தலைப்பும் மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

மசோதா திருத்தங்களுடன் அறிக்கை செய்யப்பட்டது.

First Schedule ordered to stand part of the Bill.

Second Schedule ordered to stand part of the Bill.

Third Schedule ordered to stand part of the Bill.

Enacting Clause and Title ordered to stand part of the Bill.

Bill reported with Amendments.

ஓர் உத்தரவு கருத்துரை
(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

I move,
"That the Bill, as amended, be now read the Third time."

புதிய உத்தரவு கருத்துரை, கருத்துரை கருத்துரை

கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை
கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அதன்படி, மசோதா திருத்தப்பட்டவாறு மூன்றாம் முறையாக மதிப்பிடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

Question put, and agreed to.

Bill as amended, accordingly read the Third time, and passed.

நன்றி (சுருத்தி) பற்றி கருத்துரை

தேயிலை பிரசார (திருத்தம்) மசோதா
TEA PROPAGANDA (AMENDMENT) BILL

தேவன் வர கருத்துரை கருத்துரை கருத்துரை

இரண்டாம் மதிப்பிற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.
Order for Second Reading read.

பு. கா. 5.13

ஓர் உத்தரவு கருத்துரை (உத்தரவு கருத்துரை கருத்துரை)

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ—வர்த்தக, வியாபார அமைச்சர்)

(The Hon. Hugh Fernando—Minister of Commerce and Trade)

I move,

"That the Bill be now read a Second time."

The amending Bill now before the House seeks to increase the tea promotion cess by 1 cent to 5 cents per pound. This, in turn, is to provide urgently needed funds for the Ceylon Tea Propaganda Board.

தேன் ப்ரபாகரக (ஊ.ஊ.ஊ.ஊ.) பதனத் கெடுதல்பத

—தேவந வர கியலீத

In the latter part of 1967, the Tea Propaganda Board adopted a budget of Rs. 17.5 million for the year 1968. This amount provided for a small surplus. However, the anticipated surplus turned into an estimated deficit of Rs. 2.2 million, resulting in the board having to obtain an overdraft. The reason for this deficit was the devaluation of the Ceylon rupee, which reduced the value of the board's funds. It was decided not to prune expenditure since it would have involved an undesirable curtailment of the tea promotion campaign already drawn up.

The increase of 1 cent per pound now being proposed will be sufficient to meet the immediate needs of the Tea Propaganda Board. However, in view of the prevalent low tea prices, it is also being considered that unless a corresponding relief is given to the industry the proposed increase of 1 cent per pound would amount to an increased burden on the producers. Therefore, it has been decided that the export duty on tea would be correspondingly reduced by 1 cent.

புள்தக ஊகாத்ரவ கரந தே.

வினா எருத்தியம்பப் பெற்றது.

Question proposed.

டி. ஊ. 5.14

லீகாவி ஊகாவி ஊகாவி

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Mr. Deputy Chairman, the Bill by itself is only for the purpose of increasing the cess. The Government increased it to Rs. 4 per one hundred pounds recently, and now as a result of devaluation the Minister wants it increased by another cent a pound. As far as we are concerned it does not really matter very much whether this one cent is added or not.

But there is a reason why we are perturbed, and that is that the affairs of the Ceylon Tea Propaganda Board are not, in our view, happily conducted.

The Minister is at the moment faced with two problems. The country is faced with one of the problems that he is trying to tackle, namely, the drop in tea prices and the competition that our teas face from abroad; and the drop in tea prices is not necessarily due to competition alone but is one that has been engineered by various other forces on account of other causes.

Now, Sir, quite apart from that, the Minister, acting upon the basis of a Commission's recommendations, is on the eve of making certain structural changes in regard to the sale, promotion and other activities relating to tea. In that context I do not want to discuss the Ceylon Tea Propaganda Board as an item that is quite separate from all the other problems connected with tea.

We are faced with a serious drop in foreign exchange earnings as a result of the price drop. Every body is perturbed and all kinds of solutions are being peddled from different quarters as a cure for the difficulties that the country faces.

The Tea Commission and its proposals have been discussed here before. I do not want to cover the entire ground all over again. The whole question of what has happened to our tea prices, how we have come to the present parlous situation, the whole question of what machinery is suitable for handling the sale of tea and tea promotion and the like—all these matters we have discussed over and over again, and there will probably be another opportunity of discussing some of these matters in the light of the concrete steps taken by the Minister when we discuss the annual estimates.

It is my view that this question of tea promotion today cannot be discussed in the abstract; it cannot be discussed separately and apart from the general problem of tea. But the administration of the Ceylon Tea Propaganda Board can certainly be discussed. Its activities not merely merit discussion but merit examination very closely.

ගේ ප්‍රධාන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩි සොයිසා මය.]

Sometime ago, on account of the various complaints that were made in regard to the manner in which the Board was conducting its activities particularly in the United Kingdom, the Public Accounts Committee of its own motion asked the Auditor-General to make an examination of the accounts of the Tea Propaganda Board's activities in London, on the occasion of the Auditor-General's visit abroad to examine the accounts of Ceylon's missions in Europe and other countries.

The Public Accounts Committee sat on that Report of the Auditor-General, examined various officers of the Ceylon Tea Propaganda Board and made a report. That report was issued in 1968. The P. A. C's investigation on the Auditor-General's Report was necessarily restricted. In the first instance, the Auditor-General, on his visit to London, despite the status he holds in this country under the Constitution, was necessarily restricted in regard to the powers he could exercise in summoning people to give evidence or in looking into the various aspects of the propaganda activities there. As Auditor-General he was primarily concerned with the audit of accounts, and even in regard to the question of the accounts of the International Tea Marketing and Expansion Board he had to obtain the co-operation of the local accountants in England who had gone through those accounts.

It was seriously proposed to him when he was there, that since the International Tea Marketing and Expansion Board had had the accounts examined by local auditors, that was satisfactory and it was not necessary for the Auditor-General to interfere in this matter. I am not surprised at that attitude being taken up, because, when these matters were discussed at the P. A. C. and when it was suggested that the Auditor-General should make this journey and that the Ceylon Tea Propaganda Board should co-operate with the Auditor-General, the gentlemen who turned up before the P. A. C. appeared to be of the

same view : why should the Auditor-General of Ceylon examine these accounts when these moneys have been contributed by the trade and are not government funds ?

That was the view expressed. Therefore, the entire scope of the activities of the Ceylon Tea Propaganda Board was not examined by the Auditor-General, and since the P. A. C. had to go on the report of the Auditor-General it was outside the scope of the P. A. C. to go much further although it did go somewhat further afield to inquire into the entire scope and the activities of the Ceylon Tea Propaganda Board.

It was our hope that on the basis of what was stated in that report it would be possible for the Ministry to take certain concrete steps in the matter of investigating the true position and seeing that certain remedial steps were taken to put right some of the things that appeared to be wrong in the conduct of the affairs of the Board. What is sad about it is that, since then, despite the good intentions of the Hon. Minister—I am not for a moment questioning his good intentions in the matter—the situation has deteriorated ; instead of there being an improvement the situation has deteriorated.

For the purpose of getting certain reorganization proposals through, the Ceylon Tea Propaganda Board apparently called in a firm of management consultants, and these management consultants on the spot appeared to have examined various persons and looked into the administration of the various organizations there and made certain recommendations. I do not know whether they are being implemented or not. But I should like the Hon. Minister to give us some guarantee that the recommendations of the management consultants will be tabled here before any steps are taken in regard to implementing them, because I have the gravest fears in regard to the situation in which these management consultants were called in, the advice they have

හේ ප්‍රචාරක (සංඥාධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

given and the recommendations they have made, particularly in regard to personnel.

The situation is one that is fraught with considerable danger. We pointedly asked, what is this organization called the Ceylon Tea Propaganda Board? What is the nature of its activities? On the basis of the cess you collect so many thousands of rupees every year and you have a vast organization for disbursement of this money with the objective of propaganda for tea, advertising tea, promoting the sale of tea. There is no actual sale apart from experiments like the one with "four fine teas". To a very limited extent certain teas are being sold; otherwise, the whole idea is a promotional and advertising campaign. They seek to promote consumption by using various media—lectures, film shows, radio broadcasts, and all that kind of thing. At the same time your organizations functioning abroad have to maintain certain public relations for the purpose of conducting their propaganda campaign. Now, when expenditure is incurred in both these fields, it is very difficult to measure the expenditure in relation to results, or results in relation to expenditure. And that kind of evaluation becomes a somewhat difficult task. It is recently that the idea of evaluation of results was even thought of.

Now, Sir, taking for granted that difficulty, there is always the danger of such an organization manned by certain top officials converting itself gradually into an organization for the distribution of patronage on a tremendous scale; and when such patronage is distributed those in office, those who are in authority, do not forget themselves. They begin with themselves, and the first bit of evidence in regard to that matter is in the salary revision that took place. Those in the top rungs derived very large benefits. I am aware of the fact that one of the persons employed in London at the Ceylon Tea Propaganda Board, after the Public Accounts Committee Report was

published and was available here went round discussing the comments made here on the salary jumps that had occurred on account of two measures, namely, promotions and salary revision combined. One officer has got an increase of as much as £900 all of a sudden. The comments that we had made in that report were misinterpreted when on account of the devaluation of the pound there was a request made that the salary scales at the bottom, in the lower rungs, should be revised. When this demand was made it was openly stated in the office: "What can we do? There is a Mr. Bernard Soysa in Ceylon who objects to any kind of salary revision." This is on the basis of a Report that we made. Now, Sir, the gentleman who said this is not a fool. He is capable of reading and understanding the Report. It is in English—may be English of a sort, but nevertheless English. He is capable of understanding it. He is not a fool. And why did he make this statement? Because he was a bit of a knave; not because he was a fool, but because he was a knave. You have more than one knave in this establishment. I do not want to burden this House with details. Some of these things come to us by way of hearsay, and it should not be used as evidence by hon. Members in forming their opinion on these matters here. It should not be done.

Nor is this House in a position to go through the entire working of the Board in discussing this Bill. I will not burden the House by going into details in regard to various matters that have come up, come up for complaint and serious complaint, regarding the administration of the affairs of the Ceylon Tea Propaganda Board.

A certain Mr. Perera is said to have circulated a document. Before the document reached me I was favoured with the reply. I got the reply here, and it was only a couple of weeks afterwards that the document to which the reply was made reached me. I did not know what the letter

හේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

was replying to. The entire set-up is one in regard to which it is possible to quote Shakespeare "something is rotten in the state of Denmark!" The promotional activities in regard to which we ourselves examined the gentleman who represented the Board before the Public Accounts Committee. In regard to each single item it is possible to bring some kind of justification. For instance, in the field of advertising there was a map that was produced and the person who was responsible for drawing up that map for advertising Ceylon and Ceylon teas was undoubtedly paid a handsome fee for doing so. That map was even shown here. I do not claim to be a judge of modern art or any kind of art. I am not one of those who are capable of passing judgment in the field of aesthetics. But if I were a common citizen who proposed even to visit Ceylon, the sight of that map would drive me several thousand miles away. The map was a horror. There was another one exhibiting Ceylon's wild life, and so on, drawn by the old Tourist Board. Well, that was perfectly all right. But this map was a horror. I just cannot understand why we had to pay so much for it. I do not want to cover all this ground.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාව අඟුණකොටුවේ ඉරුවර)

(An hon. Member)

As contemporary art?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. පෙරේරා සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

That is why I began with the reservation that I am not a person who is capable of appreciating art in its proper terms.

Now, there was a film that was produced. Several thousand feet were shot, but most of it could not be used. Only a small stretch of it could be used and the rest of it had to be scrapped. This film was made by a person who is completely ignorant of

this country. An outsider was commissioned to come here to do this work. Then some very beautiful photographs were made. In order to get these photographs we had to commission an outsider as though we do not have good photographers here. This person's activities were defended—quite rightly—on the ground that he is a perfectionist. We saw the album with these photographs, coloured prints. A number of them were very good. We were told that they won prizes elsewhere. But look at the phenomenal cost of this entire thing. We bring a photographer here from outside, we meet all his expenses here—his travelling, his hotel bills, and so on—and in addition to that we have to buy the pictures back from him. We do not possess the negatives. We buy the pictures at so much per copy and they cannot be used without his consent. In other words, if the Ceylon Tourist Board wants to use these pictures they will have to pay another fee to that gentleman in order to make use of those pictures for tourist purposes.

He has said that he would be exhibiting these pictures at various photographic exhibitions throughout the world, and therefore Ceylon would get free propaganda through those photographic exhibitions. Similarly the film was produced by an outsider, and certain copies were given to the Ceylon Tea Propaganda Board. Apart from that, of course, there was the possibility that he would use this in certain T. V. circuits to which he has access, and therefore we would get free propaganda on the T. V.

But if you assess these things and examine them closely, there is a bad smell about them. These are particular favours given to particular individuals. All kinds of people are commissioned to do this, that, and the other thing. And how do they get selected? This is one vast organization for the distribution of largesse, for the distribution of patronage, and those at the top engage in the well-known

හත් ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

habit of the Public Service in the old days which we have tried to curb in recent times—the game of feather-bedding. They create feather-beds for themselves and then they proceed, when they are slightly disturbed or criticized by anybody, to penalize those underneath them. This becomes one vast game: here is the money bag, come in and dip your hand and take as much as you want, and only see that I am also permitted to have as much as I like. This is the basis on which the activities of the Ceylon Tea Propaganda Board have been conducted. Undoubtedly, tea promotion has been done and propaganda has been done. As a result of criticism in recent times they started making an evaluation of the work that could be done and ought to be done. And we have now, of course, a different kind of report—a report that is produced in accordance with the Tea Propaganda Ordinance. This gives you a lot of information on activities conducted in various places. When you read this report you begin to bemoan the fact that objective circumstances prevailing in most of these countries provide an opportunity for better and more skilled propaganda, which, however, does not appear to have been exploited.

Now, whenever these things are discussed we are told there is a board of directors in London, on which there are people who have had experience in planting here as planters, and that the Ceylon High Commission has its commercial attaches on it. Names are mentioned which evoked respect in the past here—Mr. Kenneth Morford and so on. I do not say anything about the integrity of these gentlemen, but these are people who grew up in a different era, people with the *laissez-faire* attitude of those days, which they carry on till today with a liberal face of imperialism, people with all the attitudes of the *pukka sahibs* of those days functioning now in their own homeland. It is an entirely different kind of thing that is required now. If you are going to

deal with tea promotion on a scientific basis, what is required is something different.

I do not think this is the opportunity to discuss in any considerable detail the various things that could be done or might be done, or to raise all the questions in regard to which complaints have been made. But I would like to tell the Hon. Minister that we cannot separate promotion and tea advertising today from the sales side and whatever other activities you are going to have for the purpose of pushing up tea sales or for the adjustment of the price level. This cannot be treated as something apart now. If you are setting about a reorganization of the Ceylon Tea Propaganda Board, then before you embark upon it I think it is worthwhile seeing that the activities of that board, beginning with the activities here and ending up with those in the other countries, including, in particular, the United Kingdom, are investigated by impartial and objective investigators or even by one investigator. I do not mind.

I would have asked long ago for a Select Committee of this House but since the promotional activities cannot be separated from the rest of the tea problem I thought it was better to avoid asking for a Select Committee for just one aspect of a larger problem. But the entire administration of the Ceylon Tea Propaganda Board—

ශ්‍රී ජීය් ප්‍රනාන්දු

(කෙළරව ඹ්‍රියු, පෙර්නාන්දෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

It will cease to function very soon.

බර්නාඩ් සොයිසා මහ.

(තිරු. පෙර්නාන්දු සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

But what is coming in its stead? You are going to create another catering company there.

හේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී ජය්‍ය ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඉහළු පෙරිනාන්දෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

Central Tea Board.

බර්නාඩ් සොයිසා මහේ.

(ති.ප්‍ර. පෙරිනාන්දෝ සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

What about the catering company which is going to attend to the tea centres and so on? These very same people against whom I make these complaints are going to man that.

ශ්‍රී ජය්‍ය ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඉහළු පෙරිනාන්දෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I do not think so. It will not happen.

බර්නාඩ් සොයිසා මහේ.

(ති.ප්‍ර. පෙරිනාන්දෝ සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

What will be the nature and the relationship of the catering company which you want to float in relation to the new board you are forming? What is the extent of the control you will exercise over it?

Imagine a vast organization for the distribution of patronage, where you have a number of persons at the top. You get a situation in which over the years, in relation to the countries of Asia held by the former colonizing powers, Britain and France, you get attitudes of hostility developing against the former exploiters of these countries. As against that attitude you find an inevitable reaction in the U.K. itself. "You have thrown us away, you have pushed us out, and therefore we must look after ourselves." And you find those attitudes naturally creeping into the management of the Ceylon Tea Propaganda Board and its organizations abroad.

In those circumstances those Ceylonese who are not prepared to pay *puya* in the manner in which others expect them to do as has been

done in the past, become unpopular and a sense of oppression and a feeling of discrimination grows up.

All these matters have been referred to and pointed out before. They require to be remedied now, and that is why I took this opportunity presented by the Minister's proposal to increase the cess by one cent per pound to discuss this matter. Some serious investigation has to be made, and I would like the Minister to take us into his confidence in regard to the proposals he has in mind, the concrete proposals which he means to implement.

As I said, certain recommendations in regard to reorganization were made by a firm of management consultants. Will the Minister be good enough to table their recommendations, both general and specific, so that we can judge for ourselves what they have been about?

As I said before, this was bad enough at the start, but things have been getting worse after the complaints we made and the matters to which we drew attention in the Report of the Public Accounts Committee. Instead of having people correcting themselves, it would appear that the situation has deteriorated, and that is why I said that the Minister must take note of the fact that something is rotten in the state of Denmark. It is time that these things were put right.

For the rest, I have no particular views whether this cent should be given or not. I for one do not see much objection. But the whole question has to be considered in relation to the general problem of tea. If you are adding one cent more to the pound on the cess in a situation in which there are lots of difficulties in respect of tea as an export commodity, then the step has to be taken with the full knowledge of possible consequences both in regard to the revenue position of the Government and the effect upon the tea industry in this country.

හේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

With all these things in mind, since it is a measure that affects the board, I would like the Minister to give us full information in regard to the steps that he is taking.

අ. හා. 5.43

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී ල. ඉයාකොඩි.)

(Mr. Jayakody)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ලංකා තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩලයේ ඇතුළත වෙන සිද්ධීන් ඉතාමත්ම පැහැදිලි ලෙස දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) විසින් ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණා. මධ්‍යම මුදල් කමිටුවේ යම් යම් රපෝර්තු නිසා තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩලයේ වැඩ කෙරෙන නියම අත්දම අපට දැන ගන්නට පුළුවන් වුණා. මගේ විශ්වාසයේ හැටියට තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩලයේ මුදල් හදල් පරිපාලනය සම්බන්ධව යම් යම් අඩුපාඩු තිබෙනවා නම් ඒවා සකස් කරන්න ය කියා ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාත් එම කමිටුවට අවසර දී තිබෙනවා.

මෙහි ලොකු වැරද්දක් සිද්ධ වේගෙන යන බව මා විශ්වාස කරනවා. එහි පරිපාලනය කෙරෙන ක්‍රමය යටතේ තේ සම්බන්ධයෙන් මතු වී තිබෙන භයානක උවදුර දෙස බලන විට මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ, තේ ප්‍රචාරක කටයුතුවලට මේ ලක්ෂ 50 වුණත් ඇති වේවිය කියා. එක් අතකින් අපට බියක් තිබෙනවා, ප්‍රචාරක වැඩ කටයුතු වලට යොදවන මුදල් නිසියාකාර යෙදවෙද, එසේ නැතුව එය වෙනත් අනියම් ක්‍රමයකින් පාවිච්චි වේවිද කියා. ප්‍රචාරක අංශය ගෙනයන වැඩ පිළිවෙළ අනුව යම් යම් දූෂණ තිබෙන බව අනිවාර්යයෙන්ම අප කාටත් පිළිගන්නට සිද්ධ වී තිබෙන නිසා ඒ මුදල් අපතේ යාවිද කියා අපට බියක් පහළ වෙනවා.

සී. එන්. කන්නන්ගර මයා. (දෙනීයාය)
(ශ්‍රී ල. ජී. ඒන්. කන්නන්ගර—දෙනීයාය)
(Mr. C. N. Kannangara—Deniyaya)
අපතේ තමයි යන්නේ.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාත්‍රිති ඒන්. ඒම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

ඇයි එහෙනම් කපා කරන්නේ නැත්තේ?

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී ල. ඉයාකොඩි.)

(Mr. Jayakody)

දෙනීයායේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා පැහැදිලි වශයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා, ඒ මුදල් අපතේ යනවාය කියා. ඒක භයානක තත්ත්වයක්. ඒ ගැන මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්න යන්නේ නැහැ. වුවමනා නම් ගරු ඇමතිතුමාට කරුණක් දෙකක් පැහැදිලි කරන්නම්. විශේෂයෙන්ම මෙම මණ්ඩලය මුදල් පරිහරණය කිරීමේදී එහි සමහර නිලධාරීන් විදේශ විනිමය වශයෙන් මේ රටෙන් එංගලන්තයට ගෙන යන මුදල් තමන්ගේ පෞද්ගලික ධනය හැටියට පරිහරණය කරනවාය යනාදී කරුණු ගැන විභාගයක් පවත්වන්න ය කියා ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. යම් විදේශ විනිමයක් ලංකාවෙන් ගෙන ගියා නම් එසේ ගෙන ගිය මණ්ඩලයේ නිලධාරියා මණ්ඩලය වෙනුවෙන් ඒවා නිසියාකාර පිරිසිදුව පරිහරණය කරනවාද යන්න ගැන විශ්වාසදායකව පරීක්ෂා කොට බලා ගරු ඇමතිතුමා සෑහීමට පත් විය යුතු බව මා මතක් කරන්න කැමතියි.

මගේ විශ්වාසයේ හැටියට තේ කොමිෂන් සභාවෙන් ලොකුම වැරද්දක් සිද්ධ වුණා. එම කොමිෂන් සභාවට තමුත් නාත්තේ පැවරූ විෂය කරුණු අතර තේ ප්‍රචාරක සම්බන්ධවත් පැහැදිලි ලෙස සඳහන්වී තිබෙනවා. එහෙත් ඒ තේ කොමිෂන් සභාවට පත් කළ සාමාජිකයන්ට සෘජු එඩිතර ගතියක් තිබුණේ නැහැ; කොළ ඇටයක් තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩලයේ වැඩ කටයුතු සම්බන්ධව විස්තරාත්මකව සොයා බැලීමක් කෙළේ නැහැ. තමුත්නාත්තේ පිළිගන්නවා ඇති වරින් වර කොමිෂන් සභා පත් කිරීම හුසුදුසු බව; එය කරන්න බැරි බව. එවැනි කොමිෂන් සභා පත් කිරීමෙන් යම් යම් ආයතනවල වැඩට ඇඟිලි ගැසීම විශාල කරදරයක්. වරින් වර කොමිෂන් සභා පත් කිරීමෙන් හෝ, ගරු ඇමතිතුමා තීරණ ඇඟිලි ගසන්න යාමෙන් එම ආයතනවල වැඩ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කරන්න අපහසු වෙනවා. එනිසා යම් යම් පරීක්ෂණ පවත්වන්න ය කියා යෝජනා කරන්න මා කැමති නැහැ. හැබැයි අර තේ කොමිෂන් සභාවෙන් නිසි විධියට පරීක්ෂණයක් පැවැත්තුවා නම් මා හිතන්නේ

තේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ජයකොඩි මයා.]

නැහැ, අපට මෙවැනි කරදරයකට මුහුණ පාන්නට ඉඩ තිබුණාය කියා. කොමිෂන් සභාවෙන් නිර්දේශ දෙකක් කළා. තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩලයේ සාමාජික සංඛ්‍යාව අඩු කරන්නැයි කිව්වා. පළමුවැන්න එයයි. මණ්ඩලයේ නම වෙනස් කරන්නැයි දෙවැන්න හැටියට නිර්දේශ කළා. “ටී ප්‍රොපගන්ඩා බෝඩ්” යන නම වෙනුවට “ටී ප්‍රොමෝෂන් බෝඩ්” යන්න පාවිච්චි කරන්නැයි කිව්වා. ඔන්න ඔපමණයි නිර්දේශ කෙළේ. එයින්ම මේ අයගේ අදහස් මොනවාදැයි තමුන් තාන්සේට පෙනී යනවා ඇති. තේ ව්‍යාපාරය ලංකාවට තිබෙන ඉතාමත් වැදගත් ව්‍යාපාරයක් හැටියට සලකන්නට සිද්ධ වෙනවා නම් මේ දෙකෙන් පමණක් අපට තෘප්තියට පැමිණෙන්නට පුළුවන්දැයි කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ. අනාගතයේදී අපට අප බලාපොරොත්තු වන තරම් විනිමය ලබා ගන්නට මෙයින් පුළුවන් වෙනැයි සිතිය හැකිද? අපට අවශ්‍ය විනිමය තේවලින් ලබා ගන්නට බැරි වන තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වේගන යන බව කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. තේ පහළ කිරීම සදහා නොයෙක් රටවල “ටී කවුන්සිල්” තිබෙනවා. නිෂ්පාදක රටවල් එකතු වී තේ කවුන්සිල් මගින් ප්‍රචාරක කටයුතු කර ගෙන යනවා. ඇත්තෙන්ම මේ ප්‍රශ්නය ගැන වෙළඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසිය යුතු දැයි මම දන්නේ නැහැ. මට එය පැහැදිලි නැහැ. තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩලය කොයි අමාත්‍යාංශයටද අයිති? ගැන වෙළඳ ඇමතිතුමාටද එය අයිති?

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු
(කෙළරාභ හුග්‍රි පෙරිනාණ්ඩො)
(The Hon. Hugh Fernando)
නමින් පමණයි.

ජයකොඩි මයා.
(කිරු. ඉයාකොදි)
(Mr. Jayakody)

අන්න ඒ නිසා තමයි මම ඔය ප්‍රශ්නය අහන්නට කල්පනා කෙළේ. නමින් පමණක් මෙය වාණිජ හා වෙළඳ අමාත්‍යාංශයට අයිතියි. අනෙකුත් සෑම කටයුත්තක්ම පාහේ කෙරෙන්නේ කෘෂිකර්ම හා ආහාර අමාත්‍යාංශයෙනුයි.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු
(කෙළරාභ හුග්‍රි පෙරිනාණ්ඩො)
(The Hon. Hugh Fernando)
ස්වාධීනත්වයක් තිබෙනවා ඒ අයට.

ජයකොඩි මයා.
(කිරු. ඉයාකොදි)
(Mr. Jayakody)

බෝඩ් එකක් බව මම දන්නවා. නමින් පමණක් තමුන් තාන්සේ ඉන්න බවත් දන්නවා. තේ ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ වෙලා තිබෙන කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිතුමාත් වෙළඳ ඇමතිතුමාත් අතර මිත්‍ර සම්බන්ධයක් තිබෙන්නට ඕනෑ.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු
(කෙළරාභ හුග්‍රි පෙරිනාණ්ඩො)
(The Hon. Hugh Fernando)
මිත්‍රකම තිබෙනවා.

ජයකොඩි මයා.
(කිරු. ඉයාකොදි)
(Mr. Jayakody)

මිත්‍රකම තිබෙන බව මම පිළිගන්නවා. මම ඇහුවෙ ඒකයා. මිත්‍ර සම්බන්ධකමක් තිබෙනවාද කියලයි මම ඇහුවෙ. ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් දෙන්නට තමුන් තාන්සේට අමාරු බවයි පෙනෙන්නේ. මිත්‍රකම නොවෙයි, මිත්‍ර සම්බන්ධකමයි තිබෙන්නට ඕනෑ. මුරුසි දූපතේ පාරිභෝගික රටවල් ගණනාවක් එකතු වෙලා අද තිබෙනවා රැස්වීමක්. මේ භයානක තත්ත්වයට අපි මුහුණ දෙන්නේ කොයි විධියටද යන්න සාකච්ඡා කර ගැනීමට රැස්වීමක් පවත්වාගෙන යනවා. මේ රැස්වීමට ලංකාවෙන් ගිය නියෝජිතයෝ කවුරුද? තේ ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ උදවිය නොවෙයි යවා සිටින්නේ. තේ නිෂ්පාදකයකුවත් යවා නැහැ. තේ පිටරට යවන්නකුවත් යවා නැහැ. ඕක්ෂන් රුමිස් භාරව ඉන්න බ්‍රෝකර් කෙනකුවත් යවා නැහැ. අඩු ගණනේ කම්කරුවකුවත් යවා නැහැ. ප්ලැනිං සෙක්‍රටේරියට් එකේ ගාමිණී කොරයා මහත්මයා, ලාල් ජයවර්ධන මහත්මයා සහ සී. චන්ද්‍රගම් මහත්මයාත් ගිහිල්ලා ඉන්නවා.

තේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඹුඹු පෙර්ණාණ්ඨො)

(The Hon. Hugh Fernando)

පී. ඒ. සීල්වා මහත්මයා?

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රීඬ. ඉඨක්කොඨ.)

(Mr. Jayakody)

ඒ කියන්නේ ස්ථාවර ලේකම් මහත්මයාත් ගිහිල්ලා ඉන්නවා.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඹුඹු පෙර්ණාණ්ඨො)

(The Hon. Hugh Fernando)

පී. ඒ. සීල්වා මහත්මයා නිෂ්පාදකයෙක්.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රීඬ. ඉඨක්කොඨ.)

(Mr. Jayakody)

ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ මහත්මයාගේ වැඩ කොටස—රෝල—මොකක්ද? නිෂ්පාදකයකු හැටියටද ගියේ? ඒ මහත්මයා රජයේ සේවකයකු හැටියටද සලකන්නේ? විකුණන්නා, මිලයට ගන්නා යනාදී සියල්ලක්ම කරන්නේ ඒ මහත්මයාද? මෙතැන යම් වරදක් තිබෙන්නට ඕනෑ නේද? මොකක් නමුත් වරදක් නම් තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඇයි නිෂ්පාදකයන් යැව්වේ නැත්තේ? ඉන්දියාවේ තිබෙනවා වී බෝඩ් එකක්. එහි සියේට 80ක් ඉන්නේ නිෂ්පාදකයෝ. එහෙත් ඒ නිෂ්පාදන ස්වරූපය හරියයි මම කියන්නේ නැහැ. කොමිෂනේ රාමුවක් යටතේ තිබෙන ඉන්දිය තේ මණ්ඩලයේ නිෂ්පාදකයන් සියයට 80 ක් පමණ ඉන්නවා. ඉන්දිය තේ මණ්ඩලයේ ස්වරූපය හරියයි මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් ඒ තේ මණ්ඩලයෙහුත් මුරුසි දූපතේ සාකච්ඡාවට නියෝජිතයන් යැව්වා.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඹුඹු පෙර්ණාණ්ඨො)

(The Hon. Hugh Fernando)

කම්පාලා නුවර සාකච්ඡාවට ගියේ රජයේ සේවකයෙක්.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රීඬ. ඉඨක්කොඨ.)

(Mr. Jayakody)

කම්පාලා සාකච්ඡාව අවසාන වුණේ කොයි කාලයේද? මා කියන්නේ මුරුසි දූපතේ සාකච්ඡාව ගැනයි.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඹුඹු පෙර්ණාණ්ඨො)

(The Hon. Hugh Fernando)

ඊට වඩා පිරිසක් එහෙ ගිටියා.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රීඬ. ඉඨක්කොඨ.)

(Mr. Jayakody)

මුරුසි දූපතට වඩා කම්පාලා නුවර ගිටියා?

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඹුඹු පෙර්ණාණ්ඨො)

(The Hon. Hugh Fernando)

ඔව්.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රීඬ. ඉඨක්කොඨ.)

(Mr. Jayakody)

ඔතැන තමයි, ඇමතිතුමා වැරදුනු තැන. කම්පාලා නුවරදී කළේ “ad hoc consultation” කියන එක, “permanent consultation” එකක් කරන්න ඕනෑ යයි තීරණයක් ගැනීම පමණයි. වෙන කිසිවක් කළේ නැහැ. සැහෙන මිලක් ලබා ගැනීම සඳහා නිෂ්පාදකයන් සියලු දෙනාම එකතු වී යම් වැඩ පිලිවෙලක් සකස් කර ගත යුතුය යන අදහසින් ඇමතිතුමා බොහොම මහත්සි වුණු බව ඇත්ත. එහෙත් එතුමාට එය කර ගන්නට පුළුවන්කමක් ලැබුණේ නැහැ. ඇයි? එතැන කටයුතු කළේ නිෂ්පාදක හා පාරිභෝගික යන අංශ දෙකම එකතු වෙලයි. දැන් මුරුසි දූපතේ පැවැත් වෙන සාකච්ඡාව වැදගත් වන්නේ, ඊට සහභාගි වන්නේ නිෂ්පාදකයන් පමණක්ම නිසායි. එහෙත් ඒ සාකච්ඡාව සඳහා අපේ රටින් නිෂ්පාදකයකු නොයැවීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. එසේ නොයැවීමේ හේතුව මොකක්දැයි දැනගන්නට මා ඉතා ආශාවෙන් සිටිනවා. ඒ සඳහා වැවිලිකරු වුන්ගේ සංගමයෙන් යවන්නට වුවමනා

තේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ජයකොඩි මයා.]

නැහැ. රාජ්‍ය වැවිලි මණ්ඩලයේ සභාපති තුමා හෝ වෙනත් නියෝජිතයෙක් යවන්නට තිබෙන අපහසුකම මොකක්ද? ඒ අය රජයේ නිෂ්පාදකයන් නොවෙයිද?

මා කලින් සඳහන් කළ පරිදි මේ අමාත්‍යාංශ දෙක අතර පොඩි හැප්පීමක් තිබෙනවා. කරුණාකර ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරන්න. එසේම අපේ තේ අලෙවි කිරීම සම්බන්ධයෙන් මීට වඩා විධිමත් වැඩ පිළිවෙළක් යොදන ලෙසින් මා ඉල්ලා සිටිනවා. තේ කොමිෂන් සභාව නම් නිර්දේශ කර තිබුණා, මුළු තේ ව්‍යාපාරයම අග මැතිතුමා යටතට ගන්නය කියා. එහෙත් මා නම් පෞද්ගලිකව ඊට කැමැත්තක් දක්වන්නේ නැහැ. තේ, රබර් හා පොල් යන වැවිලි වෙනුවෙන් වෙනම අමාත්‍යාංශයක් තිබෙනවා නම් ඒත් කමක් නැහැ.

ඒ ඒ රටවල තිබෙන අපේ තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩලවලින් කෙරෙන සේවය මොකක් දැයි මා දැනගන්න කැමතියි. මා දන්නා තරමින් අමෙරිකා එක්සත් ජනපදය, එක්සත් රාජධානිය, කැනඩාව, බටහිර ජර්මනිය යන රටවල අපේ තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩල තිබෙනවා. ඒවා සමග ලංකාව කොයි තරම් සම්බන්ධකම් පවත්වනවාද, අපේ තේ ප්‍රචාරය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමට ඒවාට කොයි තරම් ශක්තියක් තිබෙනවාද කියා ඇමතිතුමා අපට පැහැදිලි කර දෙනවා නම් හොදයි.

ඒ සමග ඉතාමත් කණගාටුවෙන් සඳහන් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා, අපේ තේ පානය කළ රටවල් ඒ ප්‍රමාණය දැන් බොහෝ දුරට අඩු කර තිබෙනවාය යන්න. ඉරාකයට පමණක් කලින් අවුරුද්දට වඩා පසුගිය අවුරුද්දේ සියයට 9 ක් පමණ වැඩියෙන් අපේ තේ අපනයනය කර තිබෙනවා. එහෙත් එක්සත් රාජධානියේ අපේ තේ බීම සියයට 3කින් අඩු වී තිබෙනවා. නව ප්‍රතිසංවිධානයක් යටතේ අපේ තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩල නොයෙක් ප්‍රචාරක වැඩ පිළිවෙළවල් ආරම්භ කළත් අමෙරිකා එක්සත් ජනපදය හා ඕස්ට්‍රේලියාව යන රටවලත් අපේ තේ පාවිච්චිය අඩු වී තිබෙනවා. එම නිසා අපේ තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩල සම්බන්ධයෙන් සන්නෝෂ වන්නට අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩල

අපේ තේ වැඩි වැඩියෙන් අලෙවි කිරීම සඳහා අනුගමනය කරන ප්‍රචාරක මාධ්‍යයන්, වැඩ පිළිවෙළවල් බොහොම හොදය කියනවා. එහෙත් ඒවායේ වැඩ කටයුතු වල සාර්ථකත්වය මනින මිනුම් දණ්ඩ විය යුත්තේ, කලින් අවුරුද්දට වඩා ඊළඟ අවුරුද්දේ කොපමණ ප්‍රමාණයක් තේ අලෙවි කර තිබෙනවාද යන්න නොවෙයිද? අපේ තේ ප්‍රචාරක මණ්ඩලවල වැඩ කටයුතු ගැන කොයි තරම් ප්‍රශංසා කළත් අවසානයේ බලන විට කලින් අවුරුද්දට වඩා ඊළඟ අවුරුද්දේ තේ අලෙවිය පහළ බැහැලා. එක්සත් අරාබි ජනරජය තුළ අපි තේ ප්‍රචාරක කටයුතු කරනවා. ඒ වගේ රටවල විශාල මුදලක් වැය කර තේ ප්‍රචාරක කටයුතු කිරීම අවශ්‍යද, තැද්ද කියා අපි කල්පනා කර තිබෙනවාද? ඇරත් එක්සත් අරාබි ජනරජය තේ ආනයනය කරන්නේ රජය මාර්ගයෙනුයි. එහෙත් අපි ඒ රටේ ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහාත් ඍභෙන මුදලක් වැය කරනවා. එක්තරා කාලයක ඉන්දියාව බොහොම තදින් ඒ වෙළඳ පොළට ගිය නිසා ප්‍රචාරය කරන්නට සිදු වුණා. එහෙත් රජයෙන් අතර ගනුදෙනු කරන රටවල ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහා මෙතරම් විශාල මුදලක් වැය කිරීම සුදුසු දැයි අපි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. ඒ වගේම භාණ්ඩ හුවමාරු ගිවිසුම් අපි කොයිතරම් ඇති කර ගෙන තිබෙනවාදැයි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. මගේ කල්පනාවේ හැටියට නම් සමහර රටවල් අපි අමතක කර දමා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම සමාජවාදී රටවල් අපි අමතක කර දමා තිබෙනවා.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු
(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)
(The Hon. Hugh Fernando)

ඒගොල්ල තේ ගත්තේ නැහැ. අපි අහල බැලුවා.

ජයකොඩි මයා.
(சிர. ஜயக்கொடி)
(Mr. Jayakody)

සෝවියට් දේශය පසුගිය අවුරුද්දේ මිල දී ගන්නට වඩා අඩු ප්‍රමාණයක් තමයි, මේ අවුරුද්දේ තේ මිල දී ගෙන තිබෙන්නේ. තමුත්තාත්සේ එක භාණ්ඩ හුවමාරු ගිවිසුමක්වත් ඇති කර ගත්තේ නැහැ.

ගේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඉඹු පෙර්නාන්දෝ)
(The Hon. Hugh Fernando)
මේ අවුරුද්දේ ඇති කලා.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාකොඩි)
(Mr. Jayakody)

මම කියන්නේ පසුගිය අවුරුද්ද ගැනයි. තේ ඉතාම පහළ තත්ත්වයට වැටෙන්නට යන බව අපි දැනගත් පළමු අවස්ථාවේ සිට මේ මොහොත දක්වා ඇති කලේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ සඳහා මහත් සියක්වත් දරා නැහැ. සැහෙන මහත්සියක් ගන්න ඕනැ.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඉඹු පෙර්නාන්දෝ)
(The Hon. Hugh Fernando)
ඒ ගොල්ල තේ නිෂ්පාදනය කරනවා.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාකොඩි)
(Mr. Jayakody)

ඔව් මම දන්නවා. ජෝර්ජියාව, කෝක සස් කළුවැටිය අවට ප්‍රදේශය වැනි ස්ථාන වල බොහොම හොඳ තේ නිෂ්පාදනය කරන බව මම දන්නවා. එහෙත් ඒ රට වල් විතරක් බදාගෙන ඉන්නට ඕනැ නැහැ. ගිය මාසයට එපිට මාසයේ තරම තේ මිල පහළ බැස්ස අවස්ථාවේ “රුසියාව අපේ රටට එන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා තේ මිල බැස්ස” කියා චෝදනා කළ බව මට මතකයි.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඉඹු පෙර්නාන්දෝ)
(The Hon. Hugh Fernando)
කවුද, කිව්වේ?

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාකොඩි)
(Mr. Jayakody)

පත්‍ර මාර්ගයෙන් මා දැක්කා. දෙවෙනි කාරණය හැටියට කිව්වේ, ලංකාවේ තේ ගබඩා හොඳ මදි බවයි. තුන්වෙනි කාරණය හැටියට කිව්වේ, එංගලන්තයේ ගබඩාවල තේ පිරි තිබෙන බවයි. ඔය අන්දමට ඇඟ බේරා ගන්නට නොයෙක් වචන කියනවා.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඉඹු පෙර්නාන්දෝ)
(The Hon. Hugh Fernando)
කවුද?

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාකොඩි)
(Mr. Jayakody)

තමුත්තාත්සෙ කියනවා යයි මා කියන්නෙ නැහැ. මම දැක්කා, “ඩේලි නිව්ස්” පත්‍රයේ ඔය හේතු තුන තේ මිල පහළ වැටීමට හේතු හැටියට සඳහන් කර තිබෙනවා. අද වනතුරු මා කලින් කී අන්දමේ භාණ්ඩ හුවමාරු ගිවිසුම්වලට සම්බන්ධ වී නොතිබීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඉඹු පෙර්නාන්දෝ)
(The Hon. Hugh Fernando)
සමාජවාදී රටවල් තේ බොන්නේ නැහැ. වෙකොස් ලොවේකියාව, රුමේනියාව, යුගොස්ලාවියාව, තැගෙනහිර ජර්මනිය වගේ රටවල් තේ ගන්නෙ නැහැ. රුසියාව තේ නිෂ්පාදනය කරනවා.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාකොඩි)
(Mr. Jayakody)

ඒ නිසා තමයි, මම කියන්නේ තේ නොබොන රටවල් තේවලට පුරුදු කිරීම සඳහා පොළඹවන්නට ඕනැ කියා. හැම එකම එංගලන්තයට පමණයි යන්නේ.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඉඹු පෙර්නාන්දෝ)
(The Hon. Hugh Fernando)
මේ සල්ලි ඉල්ලන්නෙ ඒකට තමයි.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාකොඩි)
(Mr. Jayakody)

අපි එපා කියන්නෙ නැහැනෙ. කවදවත් අපි ප්‍රචාරක කටයුතු කරන්නට එපායයි කියන්නෙ නැහැ. ප්‍රචාරය හොඳ වැඩක්. එංගලන්තයෙන් ප්‍රචාරක කටයුතු කර ගෙන යන්නට ඕනැ. ප්‍රචාරක කටයුතු නොකලා නම් පසුගිය අවුරුද්දේ තේ අලෙවිය මිටත් වඩා බහිනවා. අර ලියොන්ස් කියන තේ බෙදා හරින කණ්ඩායම පසුගිය අවුරුද්දේ තේ මණ්ඩලයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම අස්වී ලංකා තේ ප්‍රචාරක කටයුතුවලින් ඉවත් වුණා. ප්‍රචාරය කරන්නට ඕනැ. එහෙත් දැන් ව්‍යාපාරයක් කඩා

ගේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ජයකොඩි මය.]

වැටුණත්, ව්‍යාපාරයක් හරි නොගියත්, ප්‍රචාරක කටයුතු නොකිරීම නිසා යම්කිසි අවාසියක් සිදු වුණත් ඒ හැම එකකින්ම බේරීමට කියන්නේ “ඩිවැලූවේෂන්” නිසා මෙහෙම වුණා කියයි. “ඩිවැලූවේෂන්” කියන මන්ත්‍රය ජප කරන්නටයි, දැන් පුරුදු වෙලා සිටින්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගරු ආමන්තුමා මැනකදී තේ අපනයන බද්ද ගන 5 කින් වැඩි කරන්නට කටයුතු කළා. ඒ අවසානවේදී පොල් බද්ද යොදන විට “කරුණා කර ඒ බද්ද යොදවන්නට එපා” යයි මා පැහැදිලි වශයෙන් කීවා. එසේ කළහොත් මිල පහළ බසින බවත් මා කීවා. ඒක සුළු බද්දක්. එහෙත් එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් එක පාරටම පොල් මිල බැස්සා.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු
(கௌரவ ஹிசு பெர்னாண்டோ)
(The Hon. Hugh Fernando)
කට වහ.

ජයකොඩි මය.
(திரு. ஜயக்கொடி)
(Mr. Jayakody)

මම එකක් කියන්නම්. බද්දක් ගන භාගයකින් හෝ වෙනස් කරන විට එය වෙළඳපොළේදී විශාල වශයෙන් බල පානවා. වෙළඳපොළ එය විශාල වශයෙන් හිතට ගන්නවා. ගරු ආමන්තුමා හදන්නේ ඉතාමත්ම පොඩි බද්දක් අය කරන්නටයි. එහෙත් “ඔත්ත බද්දක් අය කරන්නට යනවා” යනුවෙන් ලොකු රාවයක් යනවා. ඒ රාවයත් සමග මිල පහළ යෑමක් සිදු වෙනවා. වෙළඳපොළේ වෙනසක් ඇති වෙනවා. එය හය මාසයක්වත් යන තුරු නැවත හරිගස්සන්නට අමාරුයි. මේ එක හේතුව නිසා අපට විශාල මුදලක් නැතිව යනවා. ඒ නිසා මේ බදු අය කරන විට ඒවා එක්තරා ක්‍රමයකට අය කරන්නට ගරු ආමන්තුමා ක්‍රියා කළ යුතුයි.

ගරු ආමන්තුමා තේ සම්බන්ධයෙන් පසුගියද “රිබේට් ස්කිම්” එකක් ඇති කළා. එහෙත් එය අසාර්ථකයි. රුපියලේ සිට රුපියල් දෙක දක්වා එය ක්‍රියාත්මක

වෙනවා. එහෙත් රාත්තලක මිල රු. 1.85 වන විට “අඩි වලෝරේම් ඩියුටි” එක එනවා. එනකොට එක පැත්තකින් ගන 5 ක “රිබේට්” එකක් දෙනවා. අනෙක් පැත්තෙන් “අඩි වලෝරේම් ඩියුටි” එකක් අය කරනවා. ඉතින් මේක ක්‍රියාත්මක කිරීම කොතරම් අපහසුද? ඒ නිසා මේ සියලුම බදු අයිත් කර දමන්නායි ඉල්ලීමක් කිරීමට මා පෙළඹුණා. ඇත්තටම ඔය “එක්ස්පෝට් ඩියුටි” එකත් අයිත් කර දමන්න. එසේ කර දෙමාසයක් බලන්න. එය සදහටම අයිත් කරන්නායි මා කියන්නේ නැහැ. ඒ “ඩියුටි” එක අයිත් කළ නිසා වෙළඳපොළ කොයි අන්දමට යනවාදැයි බලන්න. වැඩිපුර ආදායමක් ලැබෙනවාදැයි බලන්න. ඉන්දියාව වරක් ඒක කළා. ඒ අවසානවේදී අපට සැහෙන බියක් ඇති වුණා. එහෙත් එහි අවසානවේදී ඒ අයට නම් වාසියක් ලැබුණා. ඒ වෙලාවේදී මා තව යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. [බාධා කිරීමක්] සේරම බදු අයිත් කර බලන්න. ඒ වාගේම හැම තේ වර්ගයක් සදහාම ගන 25 ක “රිබේට්” එකක් දෙන්න. අද මැද රට තේවලට සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද?

අද මැදරට තේ නිෂ්පාදනය කරන උද විස සම්පූර්ණයෙන්ම බංකොලොත් තත්ත්වයට වැටී සිටිනවා. උඩරට තේවල තත්ත්වය නම් ටිකක් හොඳයි. පහත රට තේවල තත්ත්වය ඊටත් වඩා ටිකක් අඩුවෙන් හොඳයි; යන්තම් පවත්වාගෙන යන්නට පුළුවනි. එහෙත් මැද රට තේ නම් විනාශයි. ගරු ආමන්තුමාගේ දේශපාලන දර්ශනය අනුව එදා මා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. මේ බදු අයිත් කර තේ ගැන හොඳ දැනුමක් තියෙන 10 දෙනකු තෝරාගෙන විදේශයට යවා මේ තේ ව්‍යාපාරය ගෙන යන්නායි මා එදා කීවා. මා දැන් කියන්න යන්නේ ධනපති ක්‍රමයට ගැලපෙන ක්‍රමයක්. නමුත් අප බලයට ආවාම මේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැහැ, වෙනත් ක්‍රමයක් ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ. හැබැයි, ඒ ක්‍රමය නමුත්තාත්සේලාට කියන්න යන්නේ නැහැ. මෙන්න නමුත්තාත්සේලාට ඉදිරිපත් කරන ක්‍රමය. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තේ සම්බන්ධයෙන් දැනුමක් තෝරාගත් ඇති දහ දෙනෙකු ලෝකය

තේ ප්‍රචාරක (සංඥාපන) පනත් කෙටුම්පත වටේ යවන්න. බයිලාටරල් ක්‍රමයට හෝ වෙනත් ක්‍රමයකට හෝ තේ රාත්තල් විසි පන් ලක්ෂයක් ලෝකය පුරා විකුණන්නැයි නියම කරන්න. මිලක් දෙන්න. අඩුම ගණනේ රාත්තල සිලිං හතර බැගින් විකුණන්නැයි කියන්න. ඊට වැඩි මිලකට විකුණන්න පුළුවන් නම් එසේ කළාට වරදක් නැතැයි කියන්න.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාච්චි බණ්ඩාර) (The Hon. Hugh Fernando)

ඒ ක්‍රමය හොඳද?

ජයකොඩි මයා.

(කිරු. ඉයාකොඩි) (Mr. Jayakody)

දැනට ක්‍රියාවේ යොදවන ක්‍රමවලට වඩා මේ ක්‍රමය හොඳය කියන විශ්වාසයක් තිබෙනවා. නමුත් හොඳම ක්‍රමය මෙයයි මා කියන්නේ නැහැ. වෙනත් ක්‍රමයක් නැති නිසා, නමුත් නාන්ද්‍යව ගත හැකි හැම පියවරක්ම දැනටම ගෙන තිබෙන නිසා, මේ ක්‍රමයත් ක්‍රියාවේ යොදවන ලෙස සි මතක් කරන්නේ. මේ මාර්ගයෙන් වත් තේ නිෂ්පාදකයන් බේරා ගත හැකි යයි කල්පනා කරන නිසයි, මෙය ක්‍රියාත්මක කර බලන ලෙස කියන්නේ.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාච්චි බණ්ඩාර) (The Hon. Hugh Fernando)

දැනට කරගෙන යනවා.

ජයකොඩි මයා.

(කිරු. ඉයාකොඩි) (Mr. Jayakody)

කොයි තරම් දුරටද? කවුරුන්ද යවා තිබෙන්නේ?

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාච්චි බණ්ඩාර) (The Hon. Hugh Fernando)

පස් දෙනකු යවා තිබෙනවා.

—දෙවන වර කියවීම

ජයකොඩි මයා.

(කිරු. ඉයාකොඩි) (Mr. Jayakody)

මිල ගණන් නියම කර තිබෙනවද? යථා තිබෙන්නේ කවුරුන්ද? සමහර විට ඇමතිතුමාට ගරු සභාවේ එය හෙළි කරන්න අමාරු ඇති. කොහොම වුණත්, ජාචාරම් කාරයන් යැවීමෙන් වැඩක් වෙන්නේ නැහැ. අප දන්නවා, “ප්‍රයිවේට් සේල්” ක්‍රමය යටතේ තේ රාත්තල් ලක්ෂ පණහක් පමණ පසුගිය අවුරුද්දේ විකුණූ බව. දැන් “ෆීෆ්වර්ඩ් කොන්ට්‍රාක්ට්” ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කරන්න යනවා නම්, එය ප්‍රයිවේට් සේල් ක්‍රමයට වඩා හොඳ බව කියන්න පුළුවනි. ඇත්ත වශයෙන්ම ප්‍රයිවේට් සේල් ක්‍රමයට වඩා ෆීෆ්වර්ඩ් කොන්ට්‍රාක්ට් ක්‍රමය හොඳ බව පිළිගන්නවා. එසේ වුණත් දිවුලපිටියේ මන්ත්‍රීතුමා ඒ ක්‍රමය හොඳය කීවායයි කියන්න එපා, ඇත්ත වශයෙන් එම ක්‍රමයටත් අපේ කැමැත්තක් නැහැ. නමුත් තමුත්තාන් සේලාගේ ප්‍රතිපත්ති අනුව ක්‍රියාත්මක කළ යුතු එක් ක්‍රමයක් මෙය බවයි මා කියන්නේ. නමුත් අප බලයට ආවෘම වෙනත් විධියකටයි මෙය කරන්නේ; ඒ ක්‍රමය තමුත්තාන් සේලාට අප කියන්නේ නැහැ.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාච්චි බණ්ඩාර) (The Hon. Hugh Fernando)

මොකක්ද ඒ ප්‍රතිපත්තිය? නොකියන ප්‍රතිපත්තිය.

ජයකොඩි මයා.

(කිරු. ඉයාකොඩි) (Mr. Jayakody)

දැනට සුළු තේ නිෂ්පාදකයන් තුළ විශාල අසහනයක් ඇති වේගෙන එනවා. ඇමති තුමා මේ කාරණය ඉතා පරීක්ෂමෙන් කල්පනා කර බලන්න ඕනැ. නිෂ්පාදකයා නිතරම මහන්සි වෙන්නේ හොඳ තේ නිෂ්පාදනය කිරීමටයි. ඒ උදවිය—මා සුළු තේ නිෂ්පාදකයන් ගැනයි කථා කරන්නේ—විදින දුක අප්‍රමාණයි. “ට්‍රිවිස් ඇන්ඩ් අබ්බි” ක්‍රමයට තේ නෙළීම පටන් ගැනීමෙන් පසු ලංකාවේ අද ඉස්තරම් තේ නිෂ්පාදනය කරන බව ප්‍රකාශ කරන්න

තේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ජයකොඩි මයා.]

සතුටුයි. අප අද බොහෝ තේ තරම් හොඳ තේ කවරදාවත් බොහෝ ලැබුණේ නැහැ. පහත රට ඉස්තරම් තේ, මැද රට ඉස්තරම් තේ, උස් බිම්වල වැවෙන ඉස්තරම් තේ අද අපට බොහෝ අවස්ථාව සැලසී තිබෙනවා. එසේ වුණත්, හොඳ තේ නිෂ්පාදනය කළත්, තේ මිල පහත වැටී ගෙන යන විට එම තේ නිෂ්පාදනය කරන තැනැත්තන්ට මොන විධියේ හැඟීම් ඇති වෙයිද? ඒ අය කොයි විධියේ අසහනය කින් පෙළෙනවාද? පහත රට තේ වතු හිමියන්, මැද රට තේ වතු හිමියන් කොයි තරම් අසහනයකින් පෙළෙනවාද කියනවා නම් ඇතැම් කුඩා වතු හිමියන් තමන්ගේ වතු ටික කියකට හෝ විකුණා දමා ඒ මුදල් වෙනත් ව්‍යාපාරික කටයුතුවලට යොදනවා. තේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මෙබඳු අසහනයක් පවතින බව ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කර දෙන්න කැමතියි. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ප්‍රයිවේට් සේල් ක්‍රමය හොඳ ක්‍රමයක් නොවන බව මා කලින් සඳහන් කළා. එම ක්‍රමය විශාල ජාවාරම්කාරයින්ට නම් හොඳයි.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරා ඉහළ පෙරාණ්ඩො)

(The Hon. Hugh Fernando)

නිෂ්පාදකයන් ඒ ක්‍රමය ක්‍රියාවේ යොදන ලෙස ඉල්ලනවා.

ජයකොඩි මයා.

(කිරු. ඉයකකොදි)

(Mr. Jayakody)

ප්‍රයිවේට් සේල් ක්‍රමයද, ෆේෆ්ට්ට් කන්ට්‍රාක්ට් ක්‍රමයද ඉල්ලන්නේ?

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරා ඉහළ පෙරාණ්ඩො)

(The Hon. Hugh Fernando)

දෙකම ඉල්ලනවා.

ජයකොඩි මයා.

(කිරු. ඉයකකොදි)

(Mr. Jayakody)

දෙකම ඉල්ලන්න බැහැ. දෙකෙන් කොයි ක්‍රමයද වැඩිපුර ඉල්ලන්නේ?

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරා ඉහළ පෙරාණ්ඩො)

(The Hon. Hugh Fernando)

ක්‍රම දෙකම එක හා සමානව ඉල්ලනවා.

ජයකොඩි මයා.

(කිරු. ඉයකකොදි)

(Mr. Jayakody)

ඒ අදහස් ටික ඉදිරිපත් කළහොත් මා බොහොම සතුටු වෙනවා. ඔවුනි තත්ත්වයක් තිබෙනවා නම් කුට උපක්‍රම තිබෙන මිනිසුන් සිටින බවයි අපට පෙනෙන්නේ. ක්‍රම දෙකම ඉල්ලනවා නම් කුට උපක්‍රමකාරී මිනිසුන් ඉන්නවා. ඒක තමයි ජාවාරම. “ප්‍රයිවේට් සේල්ස්” ක්‍රමය උඩ පසුගිය වර්ෂයේදී ලක්ෂ පහහක පමණ තේ නොගයක් කැනඩාවට පැටවූ බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා. ඒ පැටවූ තේ වලට නියම මිලක් ලංකාවට ලැබුණාද නැද්ද කියා තමුත්තාන්සේ සොයා බලන්න.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරා ඉහළ පෙරාණ්ඩො)

(The Hon. Hugh Fernando)

ලංකාවේ වෙළඳ පොළේ මිලට හෝ ඒ හා සමාන මිලකට විකුණා තිබෙනවා.

ජයකොඩි මයා.

(කිරු. ඉයකකොදි)

(Mr. Jayakody)

එහෙම නම් එපමණ ඇත ගෙන ගොස් විකුණන්නේ මොකටද? ඇයි මෙහෙ විකුණන්නට බරි? මේවායින් අපට පෙනෙන්නේ “ප්‍රයිවේට් සේල්ස්” ක්‍රමය උඩ නොයෙකුත් කුමන්ත්‍රණකාරී දේවල් සිදුවන බවයි. ඒවා තවත්වා දමන්න. යම් කෙනෙකු “ෆෝර්ට්ට් කොන්ට්‍රාක්ට්” ක්‍රමය උඩ ඉල්ලනවා නම් ඒ සම්බන්ධව ක්‍රියා කළොත් වඩා හොඳ බව මගේ විශ්වාසයයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තේ පැකට් කරන්නේ. බැග්වල තේ ඇසිරීමේ ක්‍රමය මෙතෙක් ආරම්භ නොකළේ ඇයි? බටහිර ක්‍රමය ගැනමයි අප තවමත් කල්පනා ජර්මනියේ තේ බැග් ක්‍රමය තිබෙනවා.

නේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාච්චේ ඉන්ද්‍ර පෙරේරා)
(The Hon. Hugh Fernando)

ලබන මාසයේ 27 වන දින සිට ඒකත් පටන් ගන්නට යනවා.

ජයකොඩි මයා.

(කීරු. ඉයාකොදි)
(Mr. Jayakody)

කවද?

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාච්චේ ඉන්ද්‍ර පෙරේරා)
(The Hon. Hugh Fernando)

“සිලෝන් ටි කම්පනි” කියන සමාගම.

ජයකොඩි මයා.

(කීරු. ඉයාකොදි)
(Mr. Jayakody)

අද සෑම රටකම ඒ ක්‍රමය අනුගමනය කර ගෙන යනවා. අවුත්සවයේ හෝ අවුත්සව දෙකේ, මට හරියටම ප්‍රමාණය මතක නැහැ —කුඩා බැග්වල නේ අසුරා විකුණනවා. දැන් ඔස්ට්‍රේලියාවේ බොහොම සතුටින් ඒ ක්‍රමයට පරිවර්තනය වේ ගෙන යනවා. නමුත් තවම ඔස්ට්‍රේලියාවේ ඒ ක්‍රමය මුල් බැස ගෙන නැහැ. පරණ ක්‍රමයට තමයි තවමත් විකුණන්නේ. නමුත් සැහෙන ප්‍රමාණයකට බැග් ක්‍රමය අනුගමනය කරනවා. නිව් ගිනියාවේ පපුටා කියන ප්‍රදේශවල අද නේ වගා කරගෙන යනවා. ඒක ලොකු තර්ජනයක්. ඒවාගේම ඔස්ට්‍රේලියාවේ ඇඩ්ලේඩ්, ෆ්‍රිමන්ටල්, පර්ත් යනාදී වෙළඳ පොළවල් දක්වා තිබෙන අපේ නැව් ගමනාගමනය ඉතාම දුර්වල වේ ගෙන යනවා. ඒකත් විශාල තර්ජනයක්.

අපේ නේ වෙන්දේසි ගැන මා තවත් ප්‍රශ්නයක් අසන්නට සතුටුයි. ගරු ඇමති තුමා මේ නේ ගැනීමට දැන් වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. දැන් රජය නේ ගන්නවා. නමුත් වෙළඳ ද්‍රව්‍ය මිලයට ගැනීමේ දෙපාර්තමේන්තුව සැහෙන අවබෝධයකින් යුක්තව ඒ කටයුත්ත නොකරනවාය කියා අපට ආරංචියක් ලැබී තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේක විශේෂඥ වැඩක්. සැහෙන දැනුමකින් යුක්තව මේ වැඩේ කරන්නට ඕනෑ. නමුත් අපේ වෙළඳ ද්‍රව්‍ය මිලයට

ගැනීමේ දෙපාර්තමේන්තුව සැහෙන දැනුමකින් හා අවබෝධයකින් යුක්තව ක්‍රියා නොකරනවාය කියා අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ ගැන විපරම් කර බලන්න. මක්නිසාද? අපේ නේ වෙළඳ පොළට අනාගතයේදී යම් හිරිහැරයක් අති වුණොත්, ඔය සමාගම් කලට වේලාවට බඩු ගන්නට ඉදිරිපත් නොවුවහොත් දැනට තිබෙන මේ රජයේ ආයතන දෙක ප්‍රයෝජනයට ගන්නට අපට සිද්ධ වෙනවා. වෙළඳ ද්‍රව්‍ය මිලයට ගැනීමේ දෙපාර්තමේන්තුව එක ආයතනයක්. “කොන්සෝල් එක්ස්පෝ” අතික් ආයතනයයි. මේ ආයතන දෙක සෑම අංශයකින්ම ශක්තිසම්පන්න කිරීමට පියවර ගන්න. බඩු මිලයට ගැනීම, බඩු බෙදා හැරීම, පිටරට පැටවීම, ලංකාව තුළ බෙදා හැරීම යනාදී සෑම අංශයකින්ම මේවා කායඝීෂ්ම කිරීමට පියවර ගන්නවාය කියා මුලින් කිව්වා. මේ සම්බන්ධව සැහෙන විශේෂඥ දැනුමක් ඇති උදවිය ඔය ස්ථාන වලට ගන්න ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. තවමත් එසේ ගන්න බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. මෙතෙක් තමන් තාන්සේ හැම පියවරක්ම අරගෙන තිබෙන්නේ සුළු නිලධාරී පිරිසක් සමගයි. විශේෂඥ පිරිසක් සමග නොවෙයි. මේක විශේෂඥ ව්‍යාපාරයක්. ඒ නිසා විශේෂඥ නිලධාරීන් පිරිසක් ඇති කර ගැනීමේ වැඩ කටයුතු ආරම්භ කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටීමට කැමතියි.

ගරු ඇමතිතුමාට මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව හුඟක් කල්පනා කරන්නට සිදු වෙනවා. පසුගිය අවුරුදු දෙක තුන තුළදී අපේ නේ පිලිබඳව අපි ප්‍රතිපත්ති රාශියක් වෙනස් කළා. නව වෙළඳපොළවල් අති කර ගැනීම සඳහා අපි බොහොම මහත්සි වුණා. හොඳ පිරිසිදු නේ පැකට් කර විකුණන්නට ඕනෑය කියා ව්‍යාපාරයක් පටන් ගත්තා. ඒ කටයුත්ත සඳහා තීරු ගාස්තුත් අඩු කළා. ක්ෂණික නේ ප්‍රචාරය කිරීමට වැඩ කටයුතු රාශියක් කළා. ඒ සඳහා තීරු ගාස්තු ටිකත් අඩු කර දුම්මා. ඉන්දියාවත්, ලංකාවත් එකතු වී නේ ප්‍රචාරක වැඩ කටයුතු කරන්නට උත්සාහ කළා. රුපියලේ වටිනාකම අඩු කර නේ කමිණිතය නගා සිටුවන්නට පුළුවන්ද කියාත් බලලා. එයින්ම වාසියක් වුණු බවක් පෙනුනේ නැහැ. පිටරට පටන් නේ සඳහා බද්ද පසුගිය අවුරුද්දේ ගන 15 කින් පමණ අඩු කළා. අප ණය ලබා

තේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ජයකොඩි මයා.]

ගෙන තේ වතු හිමියන්ට දුන්නා. අළුත්
 fෆැක්ටරි හදන්නටය කියා විදේශීය බැංකු
 වලින් සල්ලි ගෙන තේ වතු හිමියන්ට සෑම
 ආධාරයක්ම, උපකාරයක්ම කළා. ලබා ගත්
 සම්පූර්ණ ණය මුදලෙන් සියයට 5 ක් පමණ
 තේ ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහා යෙදුවා. දුන්
 තේ ප්‍රචාරය කිරීම සඳහා නැවත වරක්
 ලක්ෂ 50 ක් පමණ එකතු කිරීමේ බලා
 පොරොත්තුවෙන් පනතක් ගෙනැවිත්
 තියෙනවා. මේ විධියේ හැම පියවරක්ම
 ගෙන තේ කම්බන්තය සඳහා දෙන්නට පුළු
 වත් සෑම ආධාරයක්ම දුන්නත් අද වන
 තෙක් ප්‍රශ්නය විසඳුනේ නැත්නම් ඊ ළඟට
 ආණ්ඩුව ගන්නට යන්නේ කුමන පියවරක්
 ද යන්න සඟවාගෙන තබා ගන්නට එපා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා එසේ
 කීවේ එක්තරා හේතුවක් ඇතිවයි. එක
 පාරටම භයානක තත්ත්වයක් ඇති වෙලා
 තේ ව්‍යාපාරයෙන් අපේ රටට එකතු වන
 ධනය එකතු නොවන තත්ත්වයක් ඇති
 වුණොත් රට බංකොලොත් වන්නට
 පුළුවන්. මෙය එක්තරා කුට උපක්‍රමයකින්
 කරන බව අපට කල්පනා වෙනවා. සුපුරුදු
 ගණුදෙනුවල කඩාවැටීමක් නිසා යම් අවස්
 ථාවකදී මේ රටේ තිබෙන ධනය හීන වෙලා
 ගියත් තව දුරටත් ආධාර දීම සඳහා ලෝක
 බැංකුව තීරණයක් ගෙන තිබෙන බව
 ඊයේ පෙරේද, පත්‍රවලින් තමුන්නාන්සේ
 දකින්නට ඇති. මේ හැම එකක්ම කරන්
 නේ ආර්ථික වශයෙන් මේ රට මිරිකා ගැනී
 මේ වැඩ පිළිවෙලක් අනුව බව අප සිතේ
 වත් තබා ගන්නට ඕනෑ. එයින් මිදීම
 සඳහා අප ගන්නා පියවර කුමක්ද, එයින්
 ලැබෙන ප්‍රයෝජන මොනවාද යන්න ගැන
 අප කල් වෙලා ඇතිව සිතා ගැනීම නුවණට
 හුරු බව ඇමතිතුමාට මතක් කරමින්
 මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

அதன் பிறகு, குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்
 அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று நீங்கவே,
 உபசபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எம். சிவசிதம்பரம்]
 தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon Mr. Deputy Chairman of
 Committees left the Chair and
 Mr. Deputy Speaker [Mr. M. Sivasitham-
 param] took the Chair.

එළි. ජී. ඒ. කාරියවසම් මයා. (බෙන්තර-
 ඇල්පිටිය)

(திரு. எச். ஜி. ஏ. காரியவாசம்—பெந்தர-
 எல்பிற்றிய)

(Mr. H. G. A. Kariyawasam—Bentara-
 Elpitiya)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි,
 මෙතෙක් කල් මේ රටේ ජාතියේ ආර්ථික
 ජීවය වශයෙන් පැවති තේ වගාවත් විදේශ
 වල තේ වෙළඳාමත් භයානක තත්ත්වය
 කට පත් වී තේ වෙළඳාම පිළිබඳ තත්ත්
 වය, ඒ ජීවය නැති වන්නට වැළඳුණු අමුතු
 රෝගයක් බවට පත් වී තිබෙන මොහො
 තක, ඒ ගැන වචනයක් දෙකක් කථා
 කිරීම වැදගත්ය කියා මා හිතනවා. මේ
 පිළිබඳව අපේ අලුත් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රති
 පත්තිය නොපි ආකාරද කියා මා දන්නේ
 නැහැ. ඒ කුමක් වුණත් අද අපේ තේ
 වෙළඳාම පිළිබඳ තත්ත්වය එන්ට එන්
 ටම උග්‍ර තත්ත්වයකට හැරෙන බව නම්
 අපට පෙනී යනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ
 රටේ නොයෙක් නොයෙක් කර්මාන්ත
 සඳහා නොයෙක් විධියේ පර්යේෂණාගාර
 තිබෙනවා; පොල් පර්යේෂණාගාර තිබෙ
 නවා; රබර් පර්යේෂණාගාර තිබෙනවා;
 එමෙන්ම තේ පර්යේෂණාගාරත් තිබෙ
 නවා. මේවායේ කෙරෙන පර්යේෂණ
 සඳහා ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මහජන මුදලක් රජ
 යෙන් වියදම් කරනවා. මහජනයාගෙන්
 බදු වශයෙන් ගන්න මුදල්වලින් හෝ
 වෙනත් යම් මුදල්වලින් හෝ ලක්ෂ
 සංඛ්‍යාත මුදලක් වියදම් වන්නේ මහජන
 මුදල්වලිනුයි. එහෙත් පිරිහී යන තේ කර්
 මාන්තය සම්බන්ධයෙන් ඒ පර්යේෂණ
 ශාරවලින් සිදු වී ඇති සේවය කුමක්ද
 කියා මා අහනවා. ඒ සම්බන්ධව ගරු
 ඇමතිතුමා අපට විස්තරයක් කරනවා ඇත
 කියා මා හිතනවා. මේවා පවත්වාගෙන යන්
 නේ කිසිම සෙවිල්ලක් බැලිල්ලක් නැතිව
 ඒ ඒ විශේෂඥයින්ට අවශ්‍ය හැටියට

අ. හා. 6.20

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා
 (குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
 (The Deputy Chairman of Committees)
 Order please! Mr. Deputy Speaker
 will now take the Chair.

අනතුරුව කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා
 මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායක
 තුමා [එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.] මූලාසනාරූප විය.

තේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පත්‍ර කෙටුම්පත මිස ජාතියට අවශ්‍ය හැටියට නොවේය කියා අපට සැකයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ මගින් මහජන මුදල් නාස්ති වෙනවාය කියන හැඟීමක් පවතින හෙයින් ඒ ගැන විශේෂයෙන්ම සොයා බලන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අද ගම්බදව පවතින තත්ත්වය අනුව කොසි තරම් ආධාර දුන්නත්, කොසි තරම් ප්‍රචාරයන් කළත්, තේ ව්‍යාපාරය නගාසිටුවීමට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බව පෙනී යනවා. තේ වතු වසා දමන්නට සිදු වන තත්ත්වයකට තේ වෙළඳාම පහත වැටී තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ පිළිබඳව වහාම පිළියමක් යොදන්නට ඕනෑ. ගරු අගමැතිතුමා පසුගිය දිනක ප්‍රකාශයක් කර තිබුණා පැරණි අධිරාජ්‍යවාදී ආර්ථික ක්‍රමය නැති කර අලුත් ක්‍රමයක් ඇති කරනවාය කියා. ගරු අගමැතිතුමා එයින් අදහස් කරන්නේ අධිරාජ්‍යවාදීන් ඇති කළ තේ වගාවන් ඒ අනුව ඇති වූ තේ වෙළඳාමන් නැති කර අලුත් ආර්ථික ක්‍රමයක් ඇති කරනවාය කියන එකද කියා මට සැකයක් ඇති වුණා. ගරු අගමැති තුමා එයින් අදහස් කළේ තේ වෙළඳාම නැත්තටම නැති කර මේ රටේ අලුත් වගාවක් ඇති කිරීම නම්, එය වඩාත් ප්‍රයෝජනවත් බව පෙනී යන්නාත් එය පිළිගැනීමට අපි සූදානම්. එහෙත් මේ රටේ අපේ පැරණි ගැමියන්ගේ වතුපිටි කුඹුරු ආදිය අල්ලා ගෙන අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් ඇති කළ තේ වතු නිසා ගම් පිරිහුණා. ඒ පිරිහුණු තත්ත්වය උසින් හෝ අද ජාතියේ ආර්ථික තත්ත්වය රඳා පවතින්නේ ඒ තේ වතු උඩ හෙයින්, අමුතු ආර්ථික ක්‍රමයක් මේ රටේ ඇති කරනවා නම් දැන්මම එය ඇති කරන්නට ඕනෑ. එය දැන්මම ඇති කරන්නට ඕනෑ යයි කියන්නේ අපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය දැන් ඉතා හයානක තත්ත්වයකට මුහුණ දී සිටින නිසයි.

මට අවශ්‍ය වුණේ පර්යේෂණාගාර වලින් කොතරම් දුරට වැඩක් කෙරෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කිරීමටයි. එමෙන්ම අපේ පිටරට තේ ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථානවලින් කෙරෙන සේවයන් හාසායට ලක් වන තරමට අල්ප වශයෙන් කෙරෙන බවත් කියන්නට කැමතියි. පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළ අපේ රටට අමුතු වෙළඳපොළ වල් සොයා ගැනීම ඒ ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථාන

—දෙවන වර කියවීම

මගින් කළ යුතුව තිබුණා. එහෙත් අද වන තුරු අමුතු අමුතු වෙළඳ මධ්‍යස්ථාන නැත්තම් වෙළඳ පොළවල් සොයා ගැනීමට ඔවුන්ට පුළුවන් වී නැහැ. ඒ නිසා තවතවත් අලුත් රටවල අපේ වෙළඳාම දියුණු කරන්නට මේ ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථාන වල සිටින අය මහන්සි ගන්නා නම් මීට වඩා දියුණුවක් දකින්නට තිබුණා. එහෙත් එන්න එන්නම අපේ තේ වෙළඳපොළ පිරිහීගෙන යන තත්ත්වයක් පවතිනවා. අපට තිබුණු වෙළඳපොළවල් කරා, වෙනත් රටවල නිපදවන තේ ඇදී යනවායයි මා හිතනවා. වෙනත් රටවල් අපේ තේ වෙළඳපොළවල් අල්ලා ගන්නා තත්ත්වයක් දැන් මතු වී තිබෙන බව පෙනෙනවා. එයින් අපේ තත්ත්වය පිරිහී ගෙන යනවා. ඒ නිසා අපේ තේ ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථාන කෙරෙහි විශේෂ බැල්මක් විශේෂ පරීක්ෂණයක් අවශ්‍ය බව මතක් කරමින් මගේ කතාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 6.28

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

The Hon. Minister is proposing to increase the cess by one cent per pound. He did not tell us the real need for this. He might have given us some idea of why this is necessary. All he said was that there is going to be an increase in the rate of the cess without which they are unable to do their work.

The only accounts that we have got in regard to the Ceylon Tea propaganda Board are for the year ended 31st December 1967. According to this, the Tea Propaganda Board obtained an income of Rs. 15,194,142.31 by way of cess from October 1966 to September 1967. I do not know whether the cess from October 1967 to September 1968 was less than this.

According to the statement of receipts and payments, there is a total of Rs. 18 million in respect of receipts which have come by way of various grants, sale of tea and publications, in addition to cash at bank

නේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

of various types. Out of this they have spent something in the neighbourhood of Rs. 8,370,000 on the Western region, and on the Eastern region they have spent something in the neighbourhood of Rs. 3,000,000. The total expenditure on account of these two regions amounts to Rs. 14,483,532.40.

Now, Sir, what is the need for this increase in the cess? What is the extra work that is being contemplated? What is the extra propaganda work that is being contemplated? I do think that the Hon. Minister might have enlightened this House and the country as to the necessity for this increase, particularly because the Hon. Minister says that this money is really coming by means of a reduction of the export duty. In point of fact, therefore, the country's revenue is also going to suffer to the extent of a corresponding amount. One is, I think, therefore entitled to ask the Hon. Minister what precisely is being contemplated as a result of this increase in the cess.

I think the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) referred to the rather disquieting features in regard to what is happening in various parts of the world in respect of the propaganda that is being done. In this House, on more than one occasion we have had occasion to refer to the undesirable position in the London Tea Centre. I have not the slightest doubt, from all the reports we have, that that place continues to be as rotten as before. Nothing that has been stated in this House has made any change in the working of that Tea Centre. That is still a place where incompetent, uneducated Europeans can find cushy jobs. Is there any reason why the London Tea Centre should not be mainly manned by the Ceylonese? The most recent information I have is that there is now an endeavour to reorganize the Tea Centre. The most recent proposal is to reorganize the staff structure of the Ceylon Tea Centre in London in such a way that

—දෙවන වර කියවීම

only Europeans will be in charge of the Ceylon Tea Centre. One by one all the Ceylonese are being pushed out under one pretext or another because there is definite discrimination. Salaries are also inadequate. There is discrimination in salaries as between salaries of Ceylonese and salaries of Europeans. There is a tendency to advance the claims of people like Mr. Lee, Divisional Controller, (North). He is always working against the Ceylonese. Then there are people like Mr. Pickering, Mr. Denis; all of them are determined to push out as many Ceylonese as possible from that place.

I cannot understand how one Mr. Jesudason got into the picture. He is not even a Ceylonese. I think he is a Malaysian. He was in the British Army in Malaysia. Now he is the boss of the show. He does precisely what the Europeans want and he is very acceptable to the Europeans.

We provide the money from the cess. And all these people are spending the money. At least let us give some jobs to our Ceylonese people there. At least they will be interested in doing propaganda for Ceylon tea, to see that Ceylon tea really gets a good market. That at least they will do out of sheer national interest. But you are now having a tea centre manned mostly by Europeans who are definitely anti-Ceylonese, and we keep gaily going on like this.

Notwithstanding repeated criticisms by us, very little change has taken place. The most recent information I have is that we are making every effort to push out the Ceylonese people who are already there.

I was hoping that the Hon. Minister would have taken some steps to rectify this position because we raised this question some time ago.

ශ්‍රී ජය ප්‍රනාන්දු

(කෙළරඹ ඉබ්‍රාහිම, පෙරුණදොර)

(The Hon. Hugh Fernando)

Under the present set-up I am helpless.

හේ ප්‍රධාන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ආචාර්ය උන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The Hon. Minister has told us that he is helpless in the present set-up and that far-reaching changes should be made. Now, is there any reason why those changes should not be made?

ශ්‍රී ජීය ජනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

The Bill to set up a Central Tea Board will be presented in Parliament very soon.

ආචාර්ය උන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I do hope that we will get a move on, that some move will be made towards a complete overhaul of the Tea Centre. Let us at least have the satisfaction of manning it with our people and giving jobs to some of our people. I believe there are plenty of good people in this country who are capable of doing that work very satisfactorily.

I do not want to repeat what I stated some time back. I gave the qualifications of some of the accountants and so on. They have never sat for any examination at all. I do not think they understand what accounts is. All sorts of things are happening in the Tea Centre. The last person who was there was, I think, Mr. L. S. B. Perera. He sent in his papers, resigned and went off quite recently. I think the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) referred to the curious position that Mr. L. S. B. Perera, when he retired, sent some communications and copies of all those communications were supposed to have been sent to us; but before they came the reply of Mr. Jesudason and Mr. Martenstyn reached us. That was a very curious situation. Before the complaint came to us, the reply to the complaint was already sent to us in advance. I suppose they

are very sharp and clever at looking after themselves—the people who somehow or other managed to get on the top of the business of the Tea Centre.

Mr. Jesudason came to see me after my criticism here. I said, "I do not want to see you." Then he got hold of a friend of mine who said to me, "He would like to see you; give him a hearing." I said, "All right." He came. I told him frankly, "Whatever you have to say you can say but I can assure you that so far as this Parliament is concerned the overwhelming majority of the Members have no confidence in your administration and the manner in which the Tea Centre is conducted." He left me a lot of papers to read and so on. I was not convinced. I am still of the opinion that there must be radical changes made in that whole set-up and we want people with a real love for this country to see that the whole tea industry is advanced in a real sense.

I am not very happy about the sudden drop in prices of tea. I tried my best to get some information about tea prices in London. I was able to get the Tea Brokers' Association of London Tea Market Report of 11th July 1969. This was the last I got. The Hon. Minister may be having more recent Tea Market reports. Maybe some others are coming. This is the latest report I have got in my hand. I looked up the Tea Market Report and this is what I find.

At the sale on Friday, 11th July, we put on the market 15,855 packages and the average selling price was 4sh. 2.55d. That is the highest price fetched that day.

සී. උන්. කන්නන්ගර උසා.

(திரு. சீ. என். கன்னங்கரா)

(Mr. C. N. Kannangara)

Have you got the African tea prices?

තේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති ආණ්. ආම්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

Northern India had 31,121 packages and the average price was 2sh. 4.00d. Southern India had 1,852 packages and the average price was 2sh. 9.37d. Malawi had 6,208 packages and the average price was 2sh. Kenya had 4,842 packages and the average price was 4sh. 0.32d. Uganda had 1,595 packages and the average price was 2sh. 8.69d. Tanzania had 2,232 packages and the average price was 3sh. 5.35d. Mozambique had 3,793 packages and the average price was 1sh. 10.93d. Mauritius had 22 packages, Malaya had 229 packages and Vietnam had 356 packages. So we got the best price. During the previous week we got 4s. 2.98d. which was still the highest. During the corresponding week in 1968 our price was 4s. 3.17d. still the highest price. The total from 1st January, 1969 to date is 469,852 packages at an average price of 3s. 10.91d. as against Kenya's 108,436 packages at an average price of 4s. 2.22d. The total from 1st January to date, that is, 1968, is 492,058 packages at an average price of 4s. 2.65d.

What is the reason for this sudden drop of about Re. 1 a pound on high-growns? If there has been such a big drop in London, it is a different matter. I am not convinced about the drop in prices here. I was in London a few months back. I saw no reduction in the retail price of tea there. The auction prices there have not dropped very much. There might be a variation of two or three pence. But why is it that in our auctions there is a sudden drop of Re. 1 on our high-grown teas? What has happened? In between who has benefited? This is the most important thing that has to be tackled. This is what you have to find out. It is for this that you have to find the remedy. I do not see any effort being made by somebody to tackle that question, which is the most important question to tackle.

Mr. Minister, I am suggesting to you that this drop has started as a counter by the middle men or big

brokers to the attempts being made by us to find other markets. You know what happened when Sir John Kotelawala went to England and talked about why the housewife should not pay more. He suffered an indirect attack, shall I say, from the big companies. What happened? Our prices suddenly started to drop not in London but here. Is it not the same thing that is happening now? Is this not blackmail? They are trying to prevent us from making any serious effort to break through, find our own market and sell our own tea at the best market and the best price. The Hon. Minister must make an investigation and find out whether this is the real reason for the sudden drop in the prices of tea. I can understand it if there is a sudden drop in prices in the London auctions, but it is not so.

We find that our producers are not getting the price they deserve to get. A number of estates are closing down. Most of the workers are not getting more than two or three days' work. And what is worse, some estates have not paid three to four months' wages. We have a whole host of disputes in hand.

In point of fact, we are unable to do anything. The employers say that they do not have the money and the banks are not giving them an advance. They say, "We do not have any money and the banks at least must come to our rescue." That is the position. They are calling off the lots. This is a serious position. This has nothing to do with the consumers showing a distaste for Ceylon tea or any tea. There is no doubt that there is a tendency on the part of people to go in for ready-made things of various types including coffee, and so on. But I do not think there is justification for such a major collapse of the tea market in the way that you are witnessing today. This matter must surely be looked into in the light of all this kind of information. I am sorry to note that there is no effort being made to look at it from that point of view. I saw a series of articles in a local newspaper by one of the staff men of the "Ceylon

ගේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

Daily News" trying to give us a fair picture of the situation with regard to the price drop. You will remember that some time back there was a study made by some economists of the Central Bank. They also drew attention to the fact that the reasons for a drop in prices are quite different. They were not necessarily the kind of reasons that are generally given saying that there is over-production, and therefore, there is a tendency for prices to come down. That is not the full story.

If the Hon. Minister says that this cess is important I do not think we are going to stand very much in the way. But I do not see how you are going to solve the problem this way. You are ignoring the main troubles that face us today. It is a very serious situation from the point of view of the country. If you do not tackle it in the way that you should by going to the major problems you will never be able to get the full benefit of prices. This is what I have urged in this House for so many years—that the real trouble with regard to our tea prices is the stranglehold that certain brokers or big firms have got on the tea market. You must break that stranglehold.

I do not want to speak at length, but I do think the Hon. Minister should consider tackling this question in the way in which we have been urging in this House. The Hon. Prime Minister—he is not here—thought that devaluation was the solution to this problem. Do you remember that? He urged, "Face up to devaluation; we are going to have increased prices for our major products, particularly tea and also minor products." But in fact devaluation has not made any difference even to the minor products. The thing that made a difference to the minor products was the increased rupee content given under the FEECs Scheme. I have pointed out during the course of the Debate on the Address of Thanks that the total export earnings in Ceylon have come down from the point of view

of foreign exchange. We are earning less foreign exchange as a result of devaluation than before. So that has not been a solution to our problem. You must try and find a solution in other ways.

I should like the Government to tackle this question instead of treating it lightly. I do not think private sales is a solution to this problem. I do not accept the position that encouraging private sales is a solution to this problem. They may say so, but private sales in the end might become much worse for us. The Government will have no control over the prices at all. As it is there are certain firms that do not disclose their selling prices because their head offices are in London and the offices here are only branch offices. They say this is a private transaction between the head office and the branch. When I was Minister of Finance I could not get the actual sale prices of their teas. They are not prepared to disclose them. They have private transactions between the head office and the branch. That is one of the reasons why I imposed an additional 10 per cent., which could not be implemented. This Government has not done so. I said that I was going to levy an extra 10 per cent. tax on all companies that have their head offices abroad and have only their branch offices here. I said that if they have their main office here I will remove the tax. That was a means of forcing them to have their main office here. With the so-called branch office here and the main office abroad, we do not know what is happening.

Do you know that until we took over the Shell Company their accounts were not made in Ceylon? Their accounts were made in Bombay. They did not even have an accountant in Ceylon. That is what is happening with these different tea firms. We do not get a true picture at all. We do not know what commissions are being earned. For everything they do they make commissions, and the commissions are sent abroad.

තේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Now, with your private sales it will be much worse. I am not at all satisfied that private sales are a solution to this problem. After all, we had private sales earlier. We came back to the auctions. Why did we come back to the auctions? Because we thought that would give us a fairer price and we would know what was going to happen. I think we are now going backwards.

With foreign banks operating once again as before, our position will be much worse so far as foreign exchange earnings are concerned.

I do not think this is going to be a solution to this problem. Anyhow, it is a matter that the Minister must seriously tackle.

Thank you.

අ. ආ. 6.55

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I wish to request the Hon. Minister, although it does not quite come under the cess, to provide a little information about a matter that concerns tea prices *et cetera*—a subject which has naturally arisen for discussion in this situation.

I have carried in mind the remarks of the Hon. Minister, on the last occasion on which I joined in a discussion on the tea question, that he was thinking to some degree along the lines which I advocated rather concisely in that speech.

It is not my intention to repeat those matters but to find out which way the Government's mind is working on a number of relevant matters in the interval.

In the first place I was pleased to see that at a certain stage, as I understood the Minister intended to do, there was even some very minimal intervention at the auctions by the Government broker or purchaser. It was a very minimal intervention, and it was an intervention from the point of view of the domestic market alone if the reports in the newspapers were correct. It was, I think, through the

C.W.E. or by the Government putting in a purchaser to buy up tea at certain prices for the local market. I think on one occasion something like 750,000 pounds of tea were bought up. I am speaking from memory.

It was, in my view, a good step, but it was a small step and I thought it would be an initial step. The purchases made so far have been for the domestic market. At the last auctions the Government has not intervened. It has not bought at all.

Now, Sir, the really big problem is not the domestic market as the Hon. Minister is aware. The big question is the price of tea for export from this country. It is vital in many ways. Tea in Ceylon is a plantation product primarily for export. The domestic market in relation to the foreign market is not of the utmost importance though it does have a bearing. It is always the question of the price for teas to be exported. It is precisely there that the price collapse has had what I would call a multifaceted consequence. In the first place, the more the prices for our exportable teas fall or decline or even collapse, the more acute becomes the foreign exchange problem of the Government and of the country. That is one side of the matter. It is not a small side of the matter, because all plans of all governments that we have had, including the present Government, for the financing of various schemes of development, etc., have depended to a great degree upon the export prices and what would be realized in the way of foreign exchange through our exports. Tea being a 60 per cent provider of foreign exchange so far in this country, the collapse of tea prices or a sharp decline—call it what you will—gravely undermines the foreign exchange position of the country. And, therefore, whatever window-dressing a government may engage in by giving huge expenditure figures in proposed Budget Estimates and the like, the truth of the matter is that it will not have available the finances which are necessary for development. That is one side of the matter.

හේ ප්‍රමාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

There is a second side. Since the export prices determine the position of the producer, the collapse of those prices, as has been already pointed out, results in the estates being driven to the wall. That is a further aspect which is not realized and not much talked about in this House, and which you will please permit me to advert to even though it is outside the cess. I shall do it concisely.

The question of tea is not a question only of tea for our country. We hear in Economics all these talks about multiplier effects, and so on. We need not use all these terrible technical terms. We know, for instance, that a large volume of business in the up-country in various fields—transport, provision of supplies and various businesses—depends upon the fact that there is an income from tea to the estates. When the estates or the tea producers get driven to the wall, then the whole question of the volume of business which is in the hands of the businessmen, the traders, and others in the area, comes into play, and in fact there is a sharp contraction of business leading to a further difficulty. And that is this: as the estates get in to greater and greater financial difficulties, it is to be expected that they will delay their payments to the traders. On the other side, the more there is the tea crisis persisting, the less can the traders afford credit to their producers.

There is a third thing. The Government has come in on the advice of, I understand, the World Bank, with a credit squeeze which is supposed to be directed ordinarily towards one or both of two objectives. There is nowadays a very popular phrase about “overheating” of the economy. One is bringing in industrial terms. It really means that the economy is functioning at too hot a pace and needs to be cooled down or slowed down. A credit squeeze can be aimed at that. There is another purpose of a credit squeeze and that is to counter inflationary tendencies in the country.

Which of these or what of these, or whether it was both of these, that the Government on the advice of the International Bank had as its objective, nobody knows. I, for one, am not ready to accept inspired explanations from the pro-government press as to why a thing is done by the Government. I prefer always the Government itself with its responsible Cabinet through a responsible Minister speaking in this House, to tell us why they do a thing and what their objectives are, so that we may align ourselves in terms of that to an understanding of a problem.

I say with all respect that we have never been told in this House why this credit squeeze was entered upon. But in the context of it does it really mean this? That all those business houses that would give credit in respect of tea producers, are unable to give that credit because they themselves cannot borrow from the banks. So, we have it again, the producers cannot borrow from the banks because their asset, which is the tea land, has declined so much in price that really no bank is willing to risk money on it. Other sources of credit from businessmen for the purchase of current and other needs are not available because they are subject to credit squeeze from their banks, in the context of the contraction in the purchasing power of the purchaser.

So, this is an all-sided crisis of which the major component is the result of the decline or the collapse of prices of tea for export. Therefore, what I wish to urge on the Hon. Minister in this. I am sorry that despite much of what was said here and despite a certain amount of inspired statement in the pro-government press that Consolexpo was to come into the market in order to buy tea for export, as a price maintaining factor, no such thing has yet happened. I think the Hon. Minister will agree with me. I do not know what his plans and intentions are, except what he stated the last time, but thus far Government has not entered or intervened in the tea auctions as a purchaser for export, and as far as I am concerned the last

තේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

time my great anxiety was to persuade the Government and the relevant Hon. Minister on that question that Government must come in as a purchaser of tea of the qualities it thinks it should support, no doubt; but still as a purchaser of tea for export it itself would become an exporter as and when necessary. I am not repeating what I said about the detailed plans for a thing like that.

Now, I am extremely sorry to find that although the Government moved in respect of the domestic market for tea to be consumed in Ceylon, it has not stepped in yet in respect of and in relation to the foreign market. May I fit into what I am saying what my hon. Friend the Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) said? He was speaking as an ex-Finance Minister too, I should like to remind this House and therefore with a greater degree of knowledge and responsibility than perhaps an ordinary Member would have. It is in this way.

It is always a problem to ensure that this country gets to the full the foreign exchange that the country earns through its exports because that is vital to us. Now, one thing we can be sure of—is it not?—that if Government exports tea Government will get the full foreign exchange that flows from it. Government as a Government is not engaging in commission trading or in hiding things in Swiss banks as, it is generally reported, ordinary people do. The Government would then be financing that trade through its own banks and therefore there could be no leakage there. There is a third thing. The Government as purchaser would be much more interested in giving fair prices at the auctions to the producer, relating them to the prices at the London Auctions, than any private purchaser from abroad would be interested in doing. My hon. Friend from Yatiyantota has given a whole list of figures showing that there is no correspondence between the London Market auction prices and the Ceylon auction prices. That is the pith and substance of what he has been talking about.

Apart from any questions and theories as to why that non-correspondence exists or comes into play, I think we can all agree that Government as purchaser and Government as exporter would never be guilty of being a party; to that non-correspondence. It bids, in terms of the foreign market to which it is sending its goods, with prudence.

I appreciate the fact—I have already said so here—that when the Government enters into the tea market in a big way, there arises the problem of stores etc. I am not saying no.

I was very pleased to see in the newspapers a picture of the Hon. Minister being present at the opening of a store by Government some weeks back, which suggested that he was moving towards this objective. The only point here is, if you want to move, you must move fast. It is no use building a good coffin for the dead. It is better to build a cheap house for the living. That is the true meaning of what has been done with regard to tea.

I am anxious to know whether the Government does intend to move into that trade. It is my firm view that even gestures of the Government in the direction of intervention have had an effect and consequence, to some degree. Here there is something which is beyond all understanding. I happen to know that teas which were sold at less than, and not more than, Rs. 1.40—that same quality in the following auctions zoomed suddenly to Rs. 2.20.

Now, nobody is going to say to me or persuade me that there was some strange precipitous change in the supply position and stock position in London etc. to make that difference in the price of that quality. It is just bunkum for the newspapers to talk that to us. They are inspired statements of broker-firms and so on. The Hon. Minister knows, we all know, that it cannot be.

මත් ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

There is something else I have been wondering about. I do not say I came to have inside knowledge and was concerned with it so, but I have been wondering whether even the gesture of intended deliberate intervention by Government in the market has not had, in fact, the consequence of some of the manipulations being abandoned, as not being wise in that situation.

I hold the view that the foreign manipulators of our tea market and of any other markets—I speak of tea because tea happens to be the thing at hand—will think a thousand times before they allow a situation to arise in which the Government comes racing into the market and faces the foreign monopolist as well as the national monopolist. I read all those articles in the newspapers. I read with great care the set of articles which appeared in the “Daily News” from one of its star writers, which my Friend the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) just referred to. I am avoiding the mentioning of names because it is not customary to mention names of any particular journalist in this House. As you all know, this is a gentleman with an able pen, with research capacity, and who writes in a very striking manner, but his last article that I read leaves me—with all respect to all concerned—cold to the point of shivering. For what he says is that we are up against international monopolistic forces which it is idle for this little country to hope to fight; therefore, the path of wisdom would appear to be that we adapt ourselves to the monopoly manipulators instead of standing up to them.

The tea interests in the world are monopolistic and powerful. They are also so in the field of coconut oil, and so on. We know all that. The question is this: are we then just to be the fish, the bait, at the end of the hook line and sinker, or are we ourselves to struggle to be the holders of the rod in the fishing game? And I say this: in respect of tea we are at an advan-

tage. In respect of no other commodity of ours, except perhaps cinnamon, can we say the same. We are one of the two major producers and exporters of tea in the world,—in fact, the leading exporter of tea,—and between India and ourselves about 80 per cent of the tea coming on the world market is still provided by the two of us. In other words, we put on the market about 40 per cent of the tea that comes into the international market. Sir, nobody can tell me that the monopolists can fight that if we as a single exporter were facing the monopolist manipulators.

Forgive me, Sir, I was not intending to speak with any heat. I meant to be quiet, and I shall return and try to be quiet. But I wish to urge this home. There is no reason why we should be afraid to go governmentally into the tea market. There is absolutely no reason for a tea, a good tea that collapses to Re. 1.40, having been as much as Rs. 2.40 or Rs. 2.60 in the market only two or three months ago, to shoot up again in one week to Rs. 2.20. That is something which will need more explanation than economists can give, an explanation which only understanding, well-informed politicians can give. This game has to be stopped, and somebody has got to take the lead. I was very anxious to know whether any step is being taken on it.

For the rest, I do not wish to enter into a discussion on other matters because really we are discussing the cess. But it will be appreciated by this honourable House that the situation regarding our major export product is one which it is natural for us to want to discuss on every aspect possible, at every opportunity possible, less with the intention of controversy, more with the intention of working towards a solution. I admit, and I have stated publicly, as my hon. Friend has done, that we have to work towards governmental monopoly of that export trade if ever we are going to face up to it. But I do

හේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
not ask for that. We do not need it. Let us only have that degree of intervention that would keep a basic foundation in the tea market price, and I say with respect that the Government can do it, only it must make a start.

I want to add one more point and sit down, and that is this. I do not think we should be deceived by the sudden improvement in certain aspects of tea prices that have shown themselves in the last week or two. It is very easy. First of all let us remember this. I think this is the off-season for tea that we are moving into and this is in most areas the pruning time, and so on. Therefore, from the point of view of the producer the high price is not related to large volume. The real question will again come up at the period when, as far as I know and understand, the producer really looks to a full and large income. That is the flush season which will come from about October/November. The last time it was precisely in the flush season that the prices collapsed and they were given the excuse: too much tea is coming on the market. I shall repeat what I said. One thing beyond understanding is the statement that too much tea is coming on the market. If all the tea is bought at a price, that is rather queer. It is itself too much, of a pointer for me. Therefore, if we do not act now and thus place ourselves, with some degree of minimal experience, in position to operate when the next major manipulation can be expected, we will again face a crisis, and you cannot go on from crisis to crisis like this. I tried to show last time how this line of approach would spare the Government from what I called, throwing money down a sink. I am not repeating all that. It is not proper. I do urge the Hon. Minister to boldly step into the international export market in tea. Let the Government be the buyer with appropriate safeguards and the like and maybe originally slowly, carefully and minimally, but with a vista and

perspective of expanding operations by the Government in the tea export field.

අ. ආ. 7.25

සී. එන්. කන්නන්ගේ මයා.

(ක්‍රි. ජී. ඒ. ඒ. කන්නන්ගරා)

(Mr. C. N. Kannangara)

Sir, I do not think anyone would try to belittle the efforts made by the Hon. Minister of Commerce and Trade, in trying to arrest the falling prices of tea and in trying to take adequate steps to boost up propaganda in quest of new markets. Unfortunately, with the departure of the British from this country, they have left behind some very nice institutions, starting off with the Treasury and coming on to the Police Force and the Civil Service, everything, including the black sahibs who are now representing the white sahibs in all these trading firms where our trade is still dominated by British foreign business houses. Unfortunately, the Hon. Minister of Commerce and Trade being new, though he has made stupendous efforts, has still to consult, the civil servants, the officers of the Tea Propaganda Board—who have absolutely no sense of loyalty towards this country—and also the British business houses who are now run by the brown sahibs or the black sahibs.

I was going through some articles when I returned from England about one Mr. Samaraweera talking about the brown sahibs. Anyway, the question is this. From what I could gather on my recent trip, there is absolutely no over-production of tea. When you think of the teeming millions in this world who have had not even a cup of tea per year, there is absolutely no question as to the bright prospects in the foreseeable future as regards tea. But as the learned Doctor who spoke just now said, I think it is high time that the Hon. Minister of Commerce and Trade took certain steps to sell our tea. He is really the leading trader in this country, and

තේ ප්‍රචාරක (සංඥාපන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

where risk is involved he has to take these risks when the time arises and seriously consider the question of exporting tea and of buying tea from the producer—a Government monopoly here in this country. In short, I think if the Russians can do all their trading through their government organizations, this country too can do the same. Unfortunately, there are certain hurdles like the World Bank which of course, we will have to skip. But I really cannot see the advantages that have accrued to us by tying ourselves up with the World Bank because from the version of the "Daily News" which appeared in that paper yesterday we do not seem to have gained very much by tying ourselves to western imperialism as such, which is really the World Bank.

The other thing is this. As far as the Tea Propaganda Board is concerned, no one would grudge this question of a one cent increase provided that some benefit is received by the producer in this country and by those Ceylonese who work in the Tea Propaganda Board. The conditions under which the Ceylonese personnel in the Ceylon Tea Propaganda Board are continuing to live in London are atrocious. You cannot describe the disparity in salaries between the European and the Ceylonese staff. There are young Ceylonese there who just cannot afford to pay for their flats, to run their cars and to go on doing their business, with the salary they get.

All I am asking for from the Minister is that he should go and see for himself the conditions that

exist there before he listens to the Tea Propaganda Board or to Mr. Martenstyn or Mr. Jesudason who are promoted by the British for one reason only. Mr. Jesudason has no knowledge of propaganda at all. He does not know anything about tea. He is guided by Mr. Chambers and as such he is completely in the hands of Mr. Chambers as far as his activities pertaining to the Tea Propaganda Board are concerned. The only obligation that the Minister of Commerce and Trade can fulfil towards us is to go and see the conditions for himself and to go alone, if possible, without being guided by the officials of the Tea Propaganda Board. He should also examine the possibility and scope for further trade with countries other than England and consider whether we should break the monopoly that is existing at present and, if necessary, have additional auctions in the various other countries. For instance, he can explore the markets in North Africa like Morocco, Tunisia, Libya and Algeria where they are drinking green tea at the moment. A part of this green tea comes into Spain. Lyons are selling tea in Spain. So are Italian firms. He can meet these various people. He can meet the large department store owners and company owners in Switzerland, Europe, Germany and France. He can meet all those people—they will only be too anxious to meet him—rather than be guided by Jesudason and what he has to say.

From all reports that I have gathered and from what I have seen, even the girls who were seconded for service in the Tea Propaganda Board from here are likely

තේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[සී. එන්. කන්නන්ගේ මයා.]

to return at the end of the year and the Board Members, specially the Europeans, are only anxious to see that these people come back because they do not want their activities in London and in Europe to be disclosed here.

The main grievance that the Europeans do have is that for once the Tea Propaganda Board accounts are submitted here to the Public Accounts Committee and our Auditor-General is looking into them. That is a thing they just cannot stand.

Then the other question is the question of the ITMEB. It is a superfluous organization. It is an organization from which the Indians departed in 1952. We find all the old British planters there. Probably they must be thinking of the good old days that they had in Ceylon. One has even to be sent in a sort of hearse-like structure for these board meetings. You find all these aged fossils coming to attend ITMEB meetings.

ශ්‍රී ඩී. ජය ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

Are the meetings held in graveyards?

සී. එන්. කන්නන්ගේ මයා.

(திரு. சி. என். கன்னங்கர)

(Mr. C. N. Kannangara)

The Secretary to the ITMEB is really fit for the graveyard. All he does is to tape-record the minutes of the meetings for which he is paid well over £2,000. I disclosed this to the Hon. Minister but Mr. Martenstyn was there. When an accusation is made it is easy for these people to defend themselves because they are so used to getting off with various things. It is very difficult for us to substantiate our charges because witnesses are reluctant to come forward and give

evidence fearing that they would be penalized. But from what we see and from what we hear—and, most of what we hear has come from the Tea Propaganda Board—it is clear that all is not well. There is no question about that.

Then there is a gentleman called Olroyd. Every official of the Tea Propaganda Board is supplied with a Vauxhall car. There is no other choice of car. According to what I have heard Mr. Olroyd gets a cut. He is the gentleman concerned in this £500 transaction.

Then there is one Mr. Minshul who is due to retire or who has already retired. His most effective propaganda campaign is that he is leaving and Mr. Chambers is leaving and that after that there will be no future for Ceylon tea.

Then there is one Mrs. Brialing who runs the Ceylon Tea Centre, where they do the catering. All these activities take place in the same building. She goes out of her way to tell members of the British public who come there for a sandwich and a cup of tea that that place has nothing to do with Ceylon. The capital expenditure is borne by us. The running costs are borne by them.

Not one of our girls who goes there on pilgrimage or for some other reason is able to get a job there. They employ European girls. They take even African girls. But our girls are not given any jobs.

Do you not think, Mr. Minister, that our people also have a place in the sun? After all, it is our money. It is not even the Government's money. It is the money of the tea producer.—*[Interruption]*. The mere mention of the Tea Propaganda Board scares me stiff.

What I want to urge upon the Hon. Minister is that he should pay a visit to that place. There are the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) and the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) who would be glad to go with the Hon. Minister and point out the deficiencies and shortcomings.

හේ ප්‍රචාරක (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Why can you not go ?

සී. එන්. කන්නන්ගේ මයා.

(திரு. சி. என். கன்னங்கர)

(Mr. C. N. Kannangara)

Well, I do not mind going !

You do not need to go very far to find markets for our teas. All the markets are there in the Middle East and in Europe. Also I strongly urge the Hon. Minister to see that our low-grown teas and mid-grown teas are sold to India. We have such a large trade deficit with India and I am sure the Indian Government will be only too ready to oblige us by buying our off-grade teas for their local consumption. That would help to solve our balance of payments question with them.

I tell the Hon. Minister, please do not release this money to the Tea Propaganda Board. If you want the money you can have it, but keep it in a fund and see that these people do not have a chance of using it. If you give them the opportunity they will only push up their salaries as they did a year or two ago.

අ. හා. 7.30

ශ්‍රී හිග්‍ර් ශ්‍රිනාන්ද්

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I am thankful to the hon. Member for Agalawatta (Dr. Colvin R. de Silva), the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) and the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) for their very valuable suggestions. I am proud to say here that I have implemented some of the proposals made in this House by

—දෙවන වර කියවීම

the hon. Member for Agalawatta and I am glad to say that the results are satisfactory.

However, there is one hitch. Unless the domestic market is exclusively reserved for Government institutions we cannot make much headway, and that can only be done by legislation and that will be done very soon. Then we shall be in a better position to take the local market as well as the export market.

With regard to the Tea Propaganda Board, as you all know, I am helpless : I am nominally the Minister in charge of the Tea Propaganda Board ; my function is limited only to the presentation of the estimates—nothing more than that. It is really an evil legacy. But it does not mean that I am unaware of the activities of the Tea Propaganda Board. Officials of the Tea Propaganda Board have always responded to my requests whenever I had some request to be made ; but that did not help to make much headway.

I had occasion recently to inquire into the conduct of a certain officer at the London Tea Centre, and I have enough grounds to believe now that the allegations made by the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) sometime ago are correct. I do not want to mention the name of that person. A recent development was inquired into where some bizarre type of literature was put out by way of propaganda in that Centre. On inquiry, the officer had pleaded ignorance and tried to dismiss it as something trivial and not important at all. I am really sorry I have no power over this band now, but I can tell this House that they will not be safe in that position for very long. As soon as we set up the Central Tea Board which will take over the functions of most of these subsidiary institutions that we have today, those people will

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත: සම්මතිය

පරිපූරක මුදල

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත: සම්මතිය

இலங்கை அபிவிருத்திக் கடன் சட்டம்: தீர்மானம்

CEYLON DEVELOPMENT LOANS ACT: RESOLUTION

ශ්‍රී ආර්. ප්‍රේමදාස (පළාත් පාලන ආමති සහ ප්‍රවෘත්ති හා ඉන්ද්‍රී විදුලි ආමතියේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஆர். பிரேமதாச—உள்ளூராட்சி அமைச்சரும் தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. R. Premadasa—Minister of Local Government and Parliamentary Secretary to the Minister of Information & Broadcasting)

I move,

“That in terms of section 4 of the Ceylon Development Loans Act, No. 6 of 1954, this House hereby resolves that the expenditure of Rs. 23,474,966.88 on the projects listed in the Schedule hereto be charged to Loans, No. (I), No. (II) and No. (III) raised from the International Bank for Reconstruction and Development.

Schedule

Project	Expenditure as at 30.9.68	
	Rs.	c.
Hydro Electric Scheme, Stage IIA	2,106,024	58
Hydro Electric Scheme, Stage IIB Thermal Project	7,106,449	98
Hydro Electric Scheme, Stage IIB Hydro Project and Second Thermal Set	14,262,492	32
	<hr/>	
	23,474,966	88 ”

The hon. Parliamentary Secretary will give the House an explanation of this Resolution.

This money has been spent. The items are given in the Schedule to the Motion moved by the Hon. Minister.

අ. නා. 7.38

එන්. විමලසේන මයා.

(திரு. என். விமலசேன)

(Mr. N. Wimalasena)

A sum of Rs. 23,474,966.88 on account of loan expenditure for the Hydro Electric Scheme was being carried in suspense as at 30th September 1968. This amount represents expenditure incurred on account of the loans raised under the Ceylon Development Loans Act and awaiting the authority of the House of Representatives in terms of Section 4 (i) of the Act to enable it to be charged to the respective loans. This Resolution is only a formal and technical matter.

That a supplementary sum not exceeding Rupess Seventy thousand (Rs. 70,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of or at the disposal of the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on October 1, 1968, and ending on September 30, 1969, and that the said sum may be expended as specified in the schedule hereto :

Schedule

Head 125—Minister of Local Government.

Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure

Rs.

70,000 ”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

පරිපූරක මුදල: අවතින් ඇරඹු

මේසහා සඳහා දීමනා

குறைநிரப்புத் தொகை: புதிதாக நிறுவப்

பட்ட கிராம சபைகளுக்கு கொடை

SUPPLEMENTARY SUPPLY: GRANTS TO NEWLY CONSTITUTED VILLAGE COUNCILS

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I move,

පරිපූරක මුදල

පරිපූරක මුදල

[ශ්‍රී ලංකාව]

A sum of Rs. 20,000 was provided under Sub-head 22 in the current financial year. This money was required to create new local authorities, but this year 30 new village councils have been created and this sum of Rs. 20,000 is not sufficient. I require a further Rs. 70,000, making the total Rs. 90,000, to pay grants to the newly constituted village councils to meet the preliminary expenses in connection with their establishment.

ප්‍රශ්නය සහතික කිරීමේදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

අ. හා. 7.42

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I wish to take this first opportunity that I have, not in order to oppose this Motion but to take up a matter which has become really vital for the freeing of the election of chairmen of local authorities from corruption and corruptive processes.

Sir, it is a strange thing that, in the way the present law is administered, there can be, not just days, but weeks and even months between the election of a local authority and the opportunity to elect its chairman. I know of cases where the nominations took place really as far back as the beginning of April, where the elections took place in May, and the election of the chairmen took place after the middle of July. Now it is almost as if the law has been framed to encourage corruption. It is idle for us to close our eyes to truth and reality. I am speaking from experience of things that have happened in various local bodies.

Most local bodies' elections today are conducted on party lines; people stand for election generally,—not always, but generally—through political parties and with the actual registered symbols of those parties. There are also, in many a case, a number of people who come independently of political parties though their political affiliations are not always unknown.

In any event, the first point is this. Where there emerges, between political parties' official representation in the local body, some nearly balanced position, you will guess that the independents hold a strong hand of cards.

Now, Sir, it is a sorry political spectacle and a shame to us all that, between the completion of the election and the taking place of chairman's election, there are two things which happen, neither of which in any decent country should happen. One is that there is a chasing after people with straight bribes. I say so with knowledge. I take responsibility for stating it on the Floor of this House.

I know a gentleman—I deliberately call him a gentleman—who was approached through his only and, unfortunately, disgustingly corrupt son. I am not talking of which side. I want to bring the phenomenon out. He happens to be an ayurvedic physician who is a specialist in serpent bites, and he was sent for to the house of his married son in another place on the false message that his daughter-in-law had been bitten by a serpent and that his immediate attention was needed.—[Interruption]. I entirely agree with the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Finance. The son had been bitten. The man went there, and a gentleman—I am sorry, Sir, he does not deserve the name—a party who had been chairman and was faced with the loss of his chairmanship by one vote if it went along party lines, emerged in the verandah of the House—I know this; I vouch for it—and gave this elderly gentleman, first of all, a proper Eastern tribute; he gave him betel and tobacco. Then he placed on the table a bundle of Rs. 10,000 and said, "For your only son, your unemployed son, your married son, I guarantee a job which will bring him Rs. 450 a month as salary. You vote please." Sir, to my dying day I will be proud that I have met an old villager, an ayurvedic physician, who is not merely a gentleman to his fingertips, but who is honesty personified. He not only repudiated

பரிபூரண மூலம்

this, but when his son sought to force himself into the situation, to my knowledge he kicked his son down, flung his daughter-in-law away and went away.

What I wish to ask is, how did that opportunity arise? That was a case where there were to be six weeks between the election and the meeting to appoint a chairman.

We know that this is happening all over the country. I am not concerned at this moment, Sir, to say this side or that side or the other side did it; I am concerned to see that this corruptive, corroding situation is not given the opportunity of a framework which arises from the law.

I am sorry, but I wish to address one further remark directly to the Hon. Minister, because I would be failing in my duty if I did not point it out. To my knowledge there have been at least two cases in which, when the newly elected members met on the due and fixed date to elect the chairmen under the chairmanship of the local commissioner or the appropriate official, there arrived a telegram from the Ministry postponing the election.

சுரு. ப்ரேமதாசு

(கௌரவ பிரேமதாசு)

(The Hon. Premadasa)

Ministry?

ஃலர்வீசு கௌரவீசு ஃர். ஃ ஃலர்வீசு

(கலாநிதி கௌரவீசு ஆர். ஃ ஃலர்வீசு)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Yes. Please inquire. If it is not the Ministry, well it is time you took your departmental heads to task. If you are free of it, Mr. Minister, I apologise for saying so, but the responsibility is yours because the department is yours, and I do not care who says what in a box on the side. I am ready to prove that such postponements at the last moment were to my knowledge at least twice done in two cases.

பரிபூரண மூலம்

Reasons may be there or not, but in one case to my knowledge there was a rich candidate for chairmanship who was chasing after a very poor member with an offer which will interest this honourable House, for it deserves to go on record. The offer was two acres of cinnamon—I hope that helps you to locate the place—or a lorry.

ஃலர்வீசு. ஃ. ஃ ஃலர்வீசு ஃலர்வீசு ஃலர்வீசு ஃலர்வீசு.
(ஃலர்வீசு ஃலர்வீசு)

(ஃலர்வீசு. ஃலர்வீசு. ஃலர்வீசு ஃலர்வீசு ஃலர்வீசு—
ஃலர்வீசு ஃலர்வீசு)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

A new lorry or an old lorry?

ஃலர்வீசு கௌரவீசு ஃலர்வீசு ஃலர்வீசு

(கலாநிதி கௌரவீசு ஆர். ஃ ஃலர்வீசு)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I do not know. Now, Sir, the postponement is associated in the minds of the local people, whether it is correct or not, with a desire on the part of the authority that caused the postponement to give better and further opportunities for the cinnamon acres to operate.

சுரு. ப்ரேமதாசு

(கௌரவ பிரேமதாசு)

(The Hon. Premadasa)

In fairness to me, the hon. Member must give me a little time to find out the facts.

ஃலர்வீசு கௌரவீசு ஃலர்வீசு ஃலர்வீசு

(கலாநிதி கௌரவீசு ஆர். ஃ ஃலர்வீசு)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I will. But it is too important—

சுரு. ப்ரேமதாசு

(கௌரவ பிரேமதாசு)

(The Hon. Premadasa)

I know.

ஃலர்வீசு கௌரவீசு ஃலர்வீசு ஃலர்வீசு

(கலாநிதி கௌரவீசு ஆர். ஃ ஃலர்வீசு)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I repeat, if the hon. Minister is not responsible—

පරිපූරක මුදල

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(කෙළරව පිරිමතාස)

(The Hon. Premadasa)

I am not.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාநிති කොල්වින් ආර්. ඩී. සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

—for it, I apologize for having said it. But his department and whoever are the officials that did that kind of postponing, whatever the excuses they may give, are responsible.

One election has been held in the capital city of the province instead of in the town council concerned, and I am told it was due to a complaint that there was fear of murder. Well, that is what the police are there for.

There is another phenomenon, and until we remove the reason for it in this country it is idle for us to talk of local democracy.

It is the commonest thing today, I find, that after an election is over and a side has won a majority, pending the date of the election of the chairman, the people are collected together and herded like cattle in somebody's house. and in fact the shame of it is that they are taken on pilgrimages to Kataragama and Anuradhapura to keep them together under surveillance and care. I do not care. I am not concerned to accuse anybody. I say that if the society in which we live engages in this kind of political game, we have got to tear it up by the roots as best as we can.

The Hon. Prime Minister the other day found it necessary, in his final speech in the Throne Speech Debate, to refer to the way in which corruption has reached such a high level. He said he had a complaint of bribery against a Minister of his own Cabinet! I re-read that remark yesterday. I am not on that question, though it is my honest opinion—I dare to say it in public for the sake of Hon. Members of the Cabinet who have never had such accusations against them—that it would have been better, when that reference was made, to

පරිපූරක මුදල

refer to the Minister against whom the allegation had been made.

Now what happens in the country? It is like a game of choose whom you like. I refer to it only for a different reason. The Hon. Prime Minister has found that this corruption has not merely seeped into the vitals of our society, but has gradually moved upwards until there is no level that we dare call free. Then we must change the law. The Hon. Minister cannot do it under this Motion, but at the very first opportunity, I say, he should introduce in this honourable House, with the celerity that is worthy of men of ambition, and in which we shall co-operate if you wish, legislation to amend the law so that there will not be, in my view, more than a week at the maximum between the election of the members and the choice of the chairman.

Why in heaven do we have, in every district, Assistant Commissioners with all their staff and so on? If you have the elections today you should be able to forthwith announce, "Come next week, on such and such a date." Then at least the opportunity for all this will stop. I beg of the Hon. Minister to agree that he will do this.—[Interruption].

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අමාත්‍යවරුන්)

(Mr. Deputy Speaker)

I think there are a number of hon. Members who wish to speak on this matter. Shall we put it off for the next day?

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(කෙළරව පිරිමතාස)

(The Hon. Premadasa)

No, Sir. I have to reply to the charge made by the hon. Member. In fairness to me, you must give me an opportunity to make a statement today.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

The Hon. Minister can make his statement on the next day we take up Government Business.

பரிபூரண இடம்

ஸ்ரீமதி

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

It is not fair by me. The hon. Member has made a charge—
[Interruption].

ஊவாசிய சி. என். எம். பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

On that ground we cannot stop the Debate.

ஸ்ரீமதி

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I am not asking that the Debate be stopped. Let me at this stage answer my hon. Friend.

ஊவாசிய சி. என். எம். பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

How can the Hon. Minister answer now and speak again?

ஸ்ரீமதி

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

Let me reply at least in regard to this particular matter which my hon. Friend referred to.

ஊவாசிய சி. என். எம். பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

If the Hon. Minister speaks now I cannot speak.—[Interruption].

நியோகிய கலாநாயகர் அவர்கள்

(உபசபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

May I suggest this? Let the Hon. Minister make a personal explanation only on this matter.

ஊவாசிய சி. என். எம். பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I have no objection.

பரிபூரண இடம்

ஸ்ரீமதி

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I am happy that this matter regarding the election of chairmen has been raised by the hon. Member for Agalawatta (Dr. Colvin R. de Silva). He referred to a certain area. I would like to know the particular area.

ஊவாசிய கைலாசினி ஊர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I am refrained from referring to places because you identify people. These are serious matters we have been discussing and I have a general hesitation in stating on the Floor of the House names of people.

ஸ்ரீமதி

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I do not want names. The hon. Member said a telegram had been sent by the Ministry asking the officer concerned to postpone a particular election of chairman.

ஊவாசிய கைலாசினி ஊர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Telegram or no, it was postponed from the date fixed, if my memory is correct, to the 27th or 29th of this month.

ஸ்ரீமதி

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I can tell the hon. Member and this House, and through this House the country, that the Ministry has not interfered in such matters. I have made it a principle that I should not, as Minister, interfere in such matters.

I must tell you what the position has been since I assumed office. Immediately after a local authority election takes place, I am the person who is being worried from all quarters. Members of this House and various interested parties come running to me—sometimes they

පරිපූරක මුදල

පරිපූරක මුදල

[ශ්‍රී ලංකාව]

come in buses—and say: “Please get this election of chairman postponed.” I ask why. The reply is: “Two people have been taken away,” or “Five people have been taken away,” or “Six people have been taken away.” One day, believe me, at 1 a.m. a busload of about 40 people came to my place. I asked them why they had come,

“ආමන්තුවකි, අපි දුවනොහොත් ආවේ හරි හයනක දෙයක් ගැන කියන්නයි. හෙට සභාපති තෝරනවා. අපේ දෙන්නෙකුට උස්සන් ගිහින්.”

I asked them: “Are they children?”

“පුටි ලමයින්ද එහෙම උස්සන් යන්න?”

“අනේ අපි දන්නේ නැහැ, කොහොම හරි උප කොමසාරිස්තුමාට කියන්න අද මේක පවත්වන්න එපාය කියා.”

So I had to tell them that I have no legal right and if something has happened they must report it to the nearest police station. I asked them: “Did you go to their places of residence to find out what has happened?” Actually the most worried persons were the wives. They said: “No, Sir, we did not go to all those places. We thought you are the person concerned.” I am pestered in this way. There are hon. Members on both sides of the House who have come to me. You ask them what I have told them. I have told them that I could do nothing. I told them: “You go and make your representations to the local A.C.L.G. who has been vested with certain powers in the matter of presiding and he himself can decide to postpone the meeting if he is convinced that a particular situation has arisen.”

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාநிති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I want that matter inquired into.

ශ්‍රී ලංකාව

(කෙළරව පිරෙමතාස)

(The Hon. Premadasa)

If the hon. Member will give me the area.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාநிති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I shall pass that information on to the Hon. Minister but not on the Floor of this House.

ශ්‍රී ලංකාව

(කෙළරව පිරෙමතාස)

(The Hon. Premadasa)

Please give it to me. I must tell you that I have refrained, and my officials in the Ministry have refrained, from doing such a thing. We have left it to the officials concerned.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාநிති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

The local A. C. L. G. ?

ශ්‍රී ලංකාව

(කෙළරව පිරෙමතාස)

(The Hon. Premadasa)

Yes. When representations are made to us, we tell them to go and tell the A.C.L.G. concerned.

May I also say a word about the general question in relation to this matter? I am taking action to amend the law, and the proposal is contained in the Throne Speech itself. The various local authorities' ordinances are being changed. I have myself put before the country an idea with regard to the election of chairmen, and I would like to have the views of hon. Members. I assure hon. Members that legislation will be presented in this House for a complete change of the whole structure.

එකල්හි වෙලාව අ. භා. 8 වූයෙන්, කටයුතු අත්හිටුවා විවෘත කල් තබන ලදී.

එනම් සිට විවෘතය 1969 අගෝස්තු 2 වන සෙනසුරුදා පවත්වනු ලැබේ.

අර්ථනාමය පි. ප. 8 මණ්ඩලාසභාවේ සභාපතින් උපදෙස් ලබා ගැනීමේදී, විවෘතය ඉවත් කළේය.

1969 ඔක්තෝබර් 2, සනිට්කරණය විවෘතයේ මීළඳුණේදී

It being 8 p.m., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Saturday, 2nd August 1969.

கல் நவீன

கல் நவீனம்

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

என். பி. சி. டி. டி. டி. (கல்நவீன
உணர்வு)

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கைத்
தொழில், கடற்செய்தல் அமைச்சர்)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—
Minister of Industries and Fisheries)

I move,

“That the House do now adjourn.”

புனியை அடைவது கடுமையான கேள்வி.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

ஃபாஸ்டி காலேவின் ஃபா. டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Mr. Deputy Speaker, I have informed you that I wish to raise a matter which really concerns the Hon. Minister of Education. It is of too important and urgent a nature for me to leave it for another day. Perhaps the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Justice may be a suitable person to address this matter to particularly as neither the Minister of Education nor his Parliamentary Secretary appears to be present in this House.

I have been informed, authoritatively enough for me to raise the matter in this House, that there is a move or a proposal in the Law Faculty of the University of Colombo for the extension of the period of study for the LL. B degree. Now, Sir, this is a three-year course of study. The proposal has been made to make it a four-year course of study.

நயினா மரிக்கார் உரை.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

A more intensive study of the Law!

கல் நவீன

ஃபாஸ்டி காலேவின் ஃபா. டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

You can make your study intensive by shortening the period. You can make it extensive, like agriculture, by extending the period.

This is a very serious matter and I mean it seriously. You will see why.

Today the period is three years for the course, and that in fact is the case in almost every university that I know of in the world. I was myself in the London University though not in the Law Faculty, but I know the period is three years—one year to reach the Inter Laws and two years to reach the LL.B.

In fact, the general demand all over the world now is that a course be shortened.

Now, we have a further difference from places like Germany, where, to my knowledge, you can get to be a practitioner of the law by obtaining a degree in law at an appropriate university. You do not have to go again to a law college or abide by the rules of a Council of Legal Education to get a further qualification before you can practise.

We have a situation where the origin lies in history. We have a system of advocates who are controlled by the Supreme Court of the Island of Ceylon. Their education is in the hands of a Council of Legal Education and, as you know, it is done through the Law College.

The Law College course itself is usually three years. In the university, through the Faculty of Law, you obtain the LL.B degree. In relation to the Law College the only concession that a student who happens to have got his LL.B degree through an appropriate university course will get is that in the two examinations, the preliminary examination and the intermediate examination, he will be excused attendance at lectures, and may even be excused sitting for certain subjects because he has passed them in the LL.B examination; but he must sit

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

for all subjects in the final examination. There is no concession; he must sit for all subjects, though he may be excused lectures—he may be, but that is not very sure in my mind.

Therefore, at present even a person fully qualified in the law with an LL.B degree will probably have to spend at least another one and a half years, may be two, before he can become an advocate of the Supreme Court and then after a six-month apprenticeship be entitled to practise. He is also still subjected to a very ancient legal rule which is in the statute: a student has to present reports of 40 cases of which a certain number must be from the District Court of Colombo. And if you want to report a case in the District Court of Colombo you might have to wait five, six, seven or eight years before that case is completed to be reported. So most of the reports are in uncontested divorces. That is by the way.

It surely is ridiculous in this situation to want to extend the three-year course for the LL.B. degree to a four-year course. I have an idea—I am also to some degree so informed, but I prefer to say it is my guess or inference—that this is not part of a course in Law but resistance to the advance of the Swabasha people. Why do you want four years? You will probably find them saying, “We want an extra year to train the Swabasha students in English.” I bet my bottom dollar—I do not possess any—on that answer. This is surely also reactionary and contrary to national policy, and is one of the horrors of the situation.

We have now properly adopted education of our children in the Swabasha because the mother tongue is the best medium of instruction. These children study right up to the highest point. They come to the university, and whether in Law, or Engineering, or Medicine—the most popular course of them all—they are suddenly told: “If you do not acquire a knowledge of English you cannot get your degree”. And my hon. Friend, a Senator in the other

place, and various other very learned gentlemen enter into a public newspaper controversy on the question of when we should introduce English into the courses of study. Why waste time on that?

Look at it in another way. Why cannot our law—of all things, the law—be taught in the Swabasha? I wish to state publicly on the Floor of this honourable House that the only Sinhalese I was ever taught in school was that which in the old days was demanded, that you must pass the fourth standard in Sinhalese while being educated in the English medium, and we had two periods a week to learn this Sinhalese. And I still remember old Mr. Jussey Fernando who struggled hard to make us interested in this subject in the last two periods on Mondays and Wednesdays at St. John's College, Panadura. We all passed our Sinhalese up to the fourth standard, and I should imagine we were just where we started, except that old Rev. Simon Silva's book on the *thalmasun* and *Halmasso*, which—*[Interruption]*. Nevertheless, I take pride in saying that, long before all this talk about Swabasha and all that business, in the early thirties I conducted trials in the district court in Swabasha. I speak with pride of one occasion when before a Tamil judge, with the prosecutor a Burgher, with the defender for the first accused a Muslim, and with myself who, I hope it is conceded, is a Sinhalese—well, there was a time when even that was cast in doubt in public; that is why I put it that way—we, all together, all communities represented, conducted a trial in Sinhalese on a very difficult set of issues and to my knowledge that case took five weeks of trial and if we had not conducted that in Sinhala it would probably have taken 25 weeks.

This business can be done in Sinhala. I make it a point in this House to discuss questions of law in the Sinhala language, and perhaps some of you may have noticed that occasionally I turn to the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard

කල් තැබීම

කල් තැබීම

Soysa) for a quick word which I may be lacking. This is not something that cannot be done. This is something which can be done, and it is precisely the university that should set us the lead. We discuss the Abidhamma in Sinhala ; we discuss the most complicated issues of economics in Sinhala ; we discuss philosophy in Sinhala ; we discuss science in Sinhala ; and I have no doubt the Sinhala papers and Radio have done a superb job in respect of the moon probe. But this simple thing called Law which touches all of us, we are told cannot be done except in the English language. I think the vested interest is on many sides. I think the lawyers as a body are not unhappy that their performances in the court cannot be truly followed by their clients for they might discover how often the man who is representing them is beating a loud retreat after a major mistake.

But this is all wrong. We are running the courts in English, that is to say, primarily for the Bar and the judges. But for heaven's sake let the courts exist for the litigant. If he does not know what is happening there, then who in heaven should know ?

That is a side issue. I say and I beg the hon. Parliamentary Secretary to seek any proper intervention in this matter with one view and one view alone, to prevent this course of three years being made a course of four years. Let it remain at three. I do not ask that it be reduced to two. This is something I ask should be done at once.

අ. භා. 8.16

බී. වයි. තුඩාවේ මයා. (මාතර)
 (திரு. பி. வை. துடாவ—மாத்தறை)
 (Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

ගරු නියෝජ්‍ය කථාන යකතුමනි, ගරු වාණිජ හා වෙළඳ ඇමතිතුමා වෙත ප්‍රශ්න යක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. එතුමා මේ අවස්ථාවේ සභාව තුළ නොසිටිනත්

මා මෙය ඉදිරිපත් කරන්නේ පසු දිනෙක හෝ පිළිතුරු දෙනු ඇතැයි මා තුළ පවතින විශ්වාසය අනුවයි.

1965 සිට 1967 මැද භාගය දක්වා වූ කාල සීමාව තුළ සිලෝන් ඉන්ජුරරන්ස් සමාගම යේ පහළොස් ලක්ෂයක මුදල් වංචාවක් සිදු වී ඇති බව එතුමා දන්නවාද ?

මෙම වර්ෂ සඳහා කොටස් කැඳවනට ලැබී ඇති ගණන් පරීක්ෂණ වාර්තාවන්හි එබඳු වංචාවක් ගැන සඳහන් කොට නැති බව එතුමා දන්නවාද ?

1962-1964 වර්ෂයන්හි ජීවන ගණක වාර්තාව— Actuarial Report— අනුව ජීවිත සහතික හා අනෙකුත් සහතික වෙනුවෙන් බෝනස් වශයෙන් පිළිවෙලින් රු. 12 සහ රු. 10 බැගින් ප්‍රකාශයට පත් කොට ඇතත් බොම්බායේ කේ. ඒ. පත් ඩිවි නමැති ජීවන ගණකයන් විසින් පාලක අධ්‍යක්ෂගේ ඉල්ලීම අනුව එම වාර්තාව වෙනස් කොට බෝනස් වශයෙන් පිළිවෙලින් රු. 10 සහ රු. 8 බැගින් ප්‍රකාශ කළ බවත් එතුමා දන්නවාද ?

මේ අන්දමින්, වැරදි පාලනයේ ප්‍රතිඵල යක් වශයෙන් නැති වී ගිය මුදල් ප්‍රමාණය අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ පෞද්ගලික අරමුදලින් පියවන ලෙස අධ්‍යක්ෂවරුන්ට බල කිරීමට රජයේ පනතින් ඉඩ සැලසී ඇති හෙයින් එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඇමතිතුමා පියවර ගන්නවාද ?

සිලෝන් ඉන්ජුරරන්ස් සමාගමයේ සිදු වූ ලක්ෂ පහළොවේ වංචාවෙන් පසුව ලිපි කැඳවත් හා මුදල් භරකැවත් අව දෙන කුගේ වැඩ තහනම් කරනු ලැබූ අතර ලේකම්/ජීවිත කළමනාකාර සහ ප්‍රධාන ගණකාධිකාරී තැනගේ වැඩ තහනම් කරනු වෙනුවට සමාගමයේ අධ්‍යක්ෂ තනතුරුවලට පත් කරනු ලැබූ බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවාද ?

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[තුඩාවේ මයා.]

නැති වී ගිය මුදල් මහජන මුදල් හෙයින් මෙම ඉන්ජුවරන්ස් සමාගමයේ ගනුදෙනු පිළිබඳ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට ඔබට් ජනරාල්තුමාට නියම කිරීමට ඇමතිතුමා එකඟ වෙනවාද?

මෙම සමාගමය සිය වංචාව වසා ගැනීම සඳහා ඔප්පු හිමියන්ගේ ණය මුදල්වලට අය කරනු ලබන පොළිය සියේට 2 කින් වැඩි කොට ඇති බව එතුමා දන්නවාද?

මෙම සමාගමයේ පාලක අධ්‍යක්ෂගේ පුතකු “වර්කිං ඩිරෙක්ටර්—Working Director—අධ්‍යක්ෂ භාවයටත්, විධායක නිලධාරියකු භාවයටත් මසකට රු. 2,000 වැටුපකට පත් කොට ඇති බවත් එම තැනැත්තාට මේසා විශාල වැටුපක් ලැබීමට නියම සුදුසුකම් නැති බවත්, ගරු ඇමති තුමා දන්නවාද?

රක්ෂණ කටයුතු පිළිබඳ පාලකයා විසින් මෙම වැටුප ලැබීමට ඉහත සඳහන් නිලධාරියා කරන රාජකාරි කටයුතු මොනවාදැයි ප්‍රශ්න කොට ඇති බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවාද?

මෙම සමාගමයේ ජීවිත සහතික පිළිබඳ කළමනාකාර වන ලුසියන් සිල්වා මහතා රක්ෂණ සංයුක්ත මණ්ඩලයේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට ඇතුළු වීමට මහන්සි ගන්නා බව එතුමා දන්නවාද?

මෙම සමාගමයේ ජීවිත සහතික පිළිබඳ තක්සේරුවක් කිරීමට නිදහස් ජීවන ගණක මණ්ඩලයකට භාර දීමට ගරු ඇමති තුමා ක්‍රියා කරනවාද?

රක්ෂණ පනතේ නියමයන් උල්ලංඝණය කරමින් කම්කරු කොමසාරිස්වරයාගේ අනුමතිය නැතිව මෙම සමාගමයේ සේවකයන් අට දෙනකු අස් කොට ඇති බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවාද?

එම්. එච්. ඒම්. නයිනා මරිකාර් මයා.
(ஐ.ஐ.பி. எம். எச். எம். நயினா மரிக்கார்)
(Mr. M. H. M. Naina Marikar)

The hon. Member for Agalawatte in his usual elegant and impassioned way raised a matter of importance. I am entirely in agreement with what he says. This is the first time that this matter has been raised on the Floor of this House. I am aware of this and I do not know whether the Minister of Justice can directly intervene in the course of studies which is prescribed by the University of Ceylon, but, certainly, I shall bring the matter to the notice of the proper authorities. I think it is a matter of much importance, and as far as the cause he is pleading for is concerned, I am in entire agreement with him.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. හා. 8.18 ට අද දින සහා සම්මතිය අනුව, 1969 අගෝස්තු 2 වන සෙනසුරාදා අ. හා. 2 වනතෙක් කල් ගියේය.

அதன்படி பி. ப. 8.18 மணிக்கு சபை அதனது இன்றைய தீர்மானத்திற்கிணங்க, 1969 ஓகஸ்ட் 2, சனிக்கிழமை பி. ப. 2 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Adjourned accordingly at 8.18 P.M. until 2 P.M. on Saturday, 2nd August 1969, pursuant to the Resolution of the House this Day.

முகப்பு இலக்கம் : இலக்கம் வெளியீடு துவக்கி பின்னர் அடுத்த மாதம் முதல் மாதம் 12 மாதங்களுக்கு
 முன்பாக இலக்கம் வசூலிக்கும் ரூ. 32.00. இலக்கம் 6 மாதங்களுக்கு முன்பாக இலக்கம் வசூலிக்கும்
 ரூ. 30.00. நகல் இலக்கம் 45.00. இலக்கம், கையாண்டு மூலம் இலக்கம், மலர்ச்சி கார்டுகளால்
 வசூலிக்கும் கார்டுகளால் இலக்கம் வசூலிக்கும் மாதம் முதல் மாதம்.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதங்களுக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதங்களுக்கு அரைக்கட்டணம்.
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால் மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்கக் கருமகம், கொழும்பு 1)
 செலுத்தலாம்.

Subscriptions: 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00
 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part 30 cents, by post 45 cents,
 payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box
 500, Colombo 1.